

NOVÝ BLESK

Športové gymnázium Jozefa Herdu, Ul. J. Bottu 31, Trnava
2012/2013, 1€, 1. vydanie

AKO SME
CHYTLI TURULA

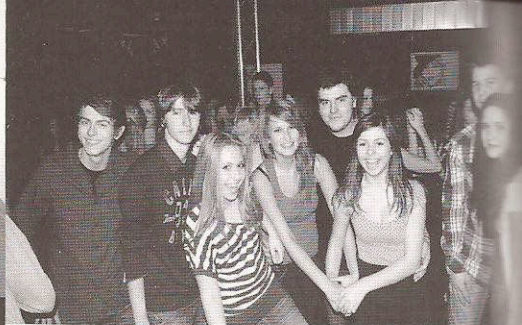
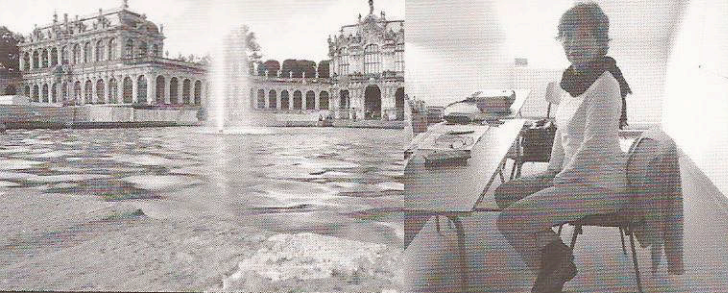
Dojčáci na cestách

Koprna prehovoril

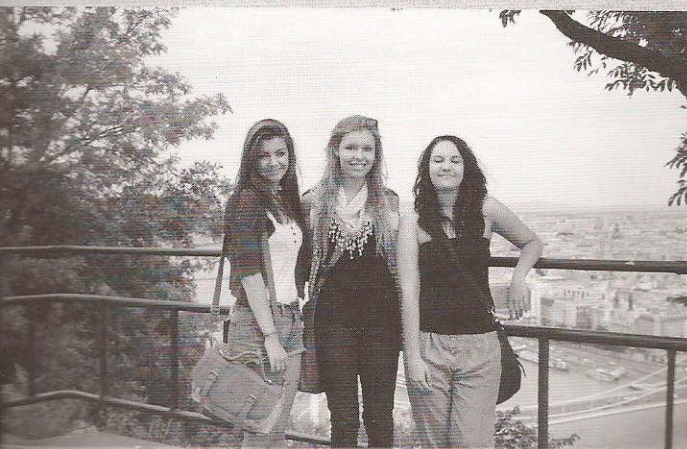
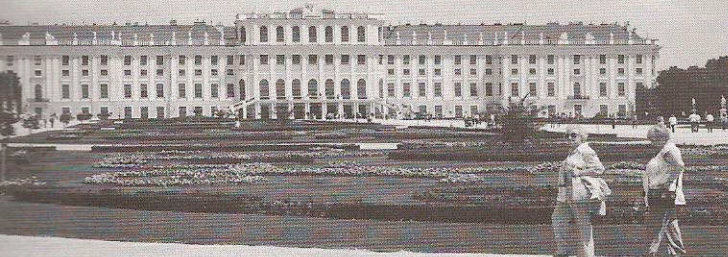
KOPLA NÁS
MUŽA

Živý slovník
na SGJH

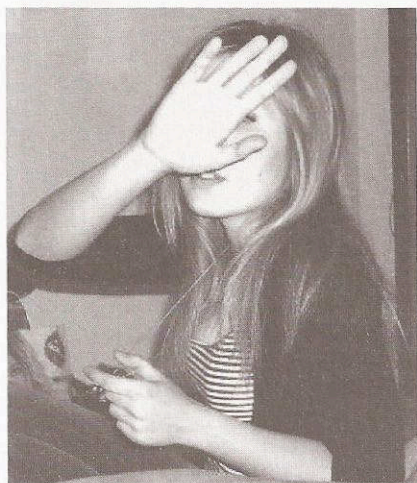

Fotoobjektív

Editoriál

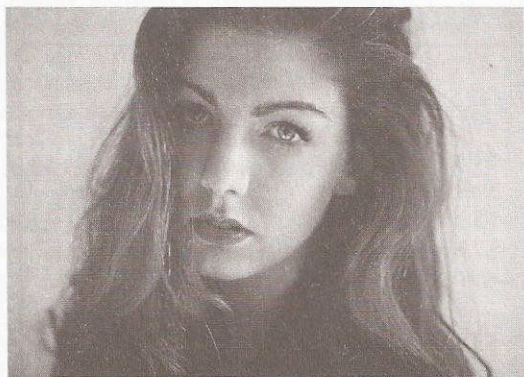

Volá sa to editoriál, a do dnešného dňa netuším, čo to znamená. Jediné, čo viem, je, že som sa tu nikdy nič dôležité nedočítala. Tentoraz sa tu dočítate veľmi „dôležité“ veci v mojom a Vikinom podaní. Každý sa tu sťažuje, že práca šéfredaktora je zložitá... Je, ale to ma neoprávňuje informovať vás, aký ťažký je študentský život. Po odchode bývalej šéfredaktorky musel niekto prevziať kormidlo. Ja a Viky sme sa ujali výnimočnej úlohy šéfredaktoriek a snažíme sa pokračovať v školskej tradícii Nového Blesku. Samozrejme, za pomoci našej šéfgrafičky Stanky, ktorá je najdôležitejším článkom celého časopisu.

V prvom rade mám z toho celkom strach. Termíny sú termíny a naša dochvilnosť je až po finiši. Bohužial, v dnešnej dobe je málokto spoľahlivý a nie som ani ja sama. Viem, ako to chodí, pretože do časopisu píšem už od prvého ročníka. Neraz som pocítila ten nátlak a slovné pokarhanie na redakčnej rade. Tak či tak ma to vždy bavilo a neodradilo ma nič. Napriek tomu, že v škole je toho veľa a žiadny študent nemá dostatok voľného času, mám školský časopis veľmi rada. Čas si na nejaký článok vždy nájdem. Mnohí to nechápu a radšej

si váľajú šunky pri facebooku – robím to aj ja, ale nie tak často. Aj na začiatku ma odhovrali, hustili do mňa, že nemusím byť taká snaživá, ale kto iný by to teraz robil? Nový Blesk má svoju tradíciu a poviem vám, dobre sa číta moje meno na poslednej strane časopisu. Aspoň môžu byť rodičia i starí rodičia na mňa hrdí, keď im ukážem svoju fotku hneď pri konečníku :-D. Najlepší pocit je, keď vás spolužiaci okriknú a povedia: „Hej, je to dobré, ale nabudúce by to mohlo byť aj vtípnejšie...“ Viem, nie je to najpríjemnejšia lichôtko, ale pre takých úbohých „článkarov“ ako som ja, je to obrovská pochvala. Na Blesk či na našich redaktorov nedám dopustiť, sú skvelí a bez nich by tento časopis nefungoval.

Ďalšiu časť editoriálu si pre vás pripravila Viktória Cintulová a Zuzana Dechtická sa s vami lúči. Stretnete sa so mnou pri najbližšom článku :)

Ďakujem Zuzke za slovo, a dovoľm si pokračovať v jej skvelom začiatku „editoriálu“, ktorého význam nie jeden z nás nepochopil. Takisto ako som ja celkom nepochopila význam slovného spojenia „hrdí na fotku pri konečníku“. Opäť sa prejavil Zuzkin zmysel pre humor a dvojsmyselnosť, táto vlastnosť však nesmie chýbať ani nášmu prvému tohtoročnému Novému Blesku, ktorého sme sa rozhodli ujať. Chytím sa Zuzkinej poznámky o dochvilnosti, ktorá, samozrejme, nechýbala ani nám. Postu šéfredaktoriek sme sa ujali, keď už Blesk prakticky ležal v troskách, a práve preto teraz čelíme spomínanému nátlaku a časovej tiesni. Veríme, však, že naša snaha príde na osoh a toto číslo si s radosťou prečítate. Tentokrát sa venujeme téme CESTOVANIE, ktorá je prudko spätá so životmi našich študentov, práve preto sme vám prichystali mnoho zaujímavých zážitkov a situácií, ktoré naši študenti zažili na jedinečných miestach v zahraničí. Okrem toho už spomenula Suz, veľká vďaka patrí najmä Stanke Štibranej, hlavnej šéfgrafičke, ktorá sa aktívne zapojila spolu so Zuzkou do budovania novej grafiky, kým ja som sa aktívne zapájala do zlepšovania techniky bágru a podávania podľa terminológie p.p. Odnogovej. Týmto ju srdečne pozdravujem a ďakujem jej za možnosť stať sa profesionálnou volejbalistkou. A aby som príliš neschádzala z cesty, drahí čitatelia, nechám vám už konečne priestor na vychutnanie si nášho časopisu. Ako by povedala moja milá kolegyňka: „Vidíme sa, v konečníku.“ S pozdravom Vaša Viky.

mavých zážitkov a situácií, ktoré naši študenti zažili na jedinečných miestach v zahraničí. Okrem toho už spomenula Suz, veľká vďaka patrí najmä Stanke Štibranej, hlavnej šéfgrafičke, ktorá sa aktívne zapojila spolu so Zuzkou do budovania novej grafiky, kým ja som sa aktívne zapájala do zlepšovania techniky bágru a podávania podľa terminológie p.p. Odnogovej. Týmto ju srdečne pozdravujem a ďakujem jej za možnosť stať sa profesionálnou volejbalistkou. A aby som príliš neschádzala z cesty, drahí čitatelia, nechám vám už konečne priestor na vychutnanie si nášho časopisu. Ako by povedala moja milá kolegyňka: „Vidíme sa, v konečníku.“ S pozdravom Vaša Viky.

Príloha: Cestovanie

Obsah

2 Fotoobjektív	40- 41 Brusel
3 Editoriál	42- 47 Stankina fotopríloha
4 Obsah	48-49 Lifestyle
5-6 Bleskovky	50-51 Módna polícia
7 Gymnázium - dobrá voľba?	52 Kvetinový fantóm
8-9 Kvíz	53-55 Imatrikulačky
10-11 Nováčikovia	56-57 Fikcie (p.p. Toman a p.p. Bučányová)
12 Anketa	58-61 Poviedky: Krvavé flaky Hriešny príznak
13-15 Rozhovor so športovcom	62-63 Umelecká príloha
16 -17 Beseda s Michalom Hvoreckým	64-66 Recenzie
18-19 Rozhovor s p.p. Vaculkovou	67 Divadlo
20-23 Koprna	68 - 69 Fotoalbum p.p. Bachoríkovej
24-26 Imatrikulačky	70-71 Horo(r)skopy
27 Príloha: CESTOVANIE	72 Jazyková poradňa
28-29 Anketa: Vysnívané miesto pre život	73 Das Fenster
30 - 33 Amerika	74 Kupón
34 Budapešť	75 Pracanti
35 Viedeň	
36 - 39 Berlín	

Es war einmal...

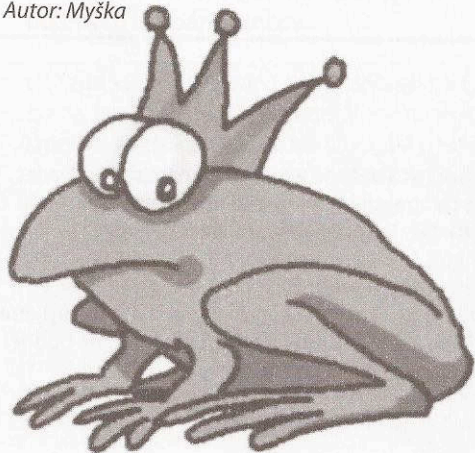

Každý z nás pozná aspoň jednu rozprávku od bratov Grimmovcov. Možno ste ani netušili, že ich napísali oni, sú tak všeobecne známe, že sa málokto zaujíma o autora. Na počesť 200. výročia vydania ich prvej knižky sa profesionálne rozprávačky Gabi Altenbach, Cordula Carla Gerndt, Katharina Ritter rozhodli, že populárne rozprávky žartovným

spôsobom prerozprávajú širokej verejnosti. Nazvali sa Schwestern Grimm a od roku 2008 si rozprávky v ich podaní vypočuli ľudia z rôznych štátov Európy.

Jedna zo sestier, Gabi Altenbach, zavítala aj na naše gymnázium. Okrem toho, že zúčastneným zabezpečila absenciu počas vyučovania, vytvorila v aule veľmi príjemnú a uvoľnenú atmosféru. Pre ňu samu bola návšteva našej školy veľmi obohacujúca, o tom niet pochyb – ochotní študenti jej dali veľmi slušné základy slovenčiny. Ona nás za to pobavila rozprávkami ako sú napríklad Červená čiapočka a Žabí princ. Všetky príbehy boli podané veľmi atraktívnou formou aj pre pubertákov, s nemčinou samozrejme nemal problém nikto (začo pekne ďakujeme našim profesorkám;) Táto beseda a reakcia divákov (ktorá bola veľmi pozitívna) je len dôkazom toho, že aj my, deti v pokročilom veku, radi unikneme raz za čas do sveta rozprávok.

Autor: Myška

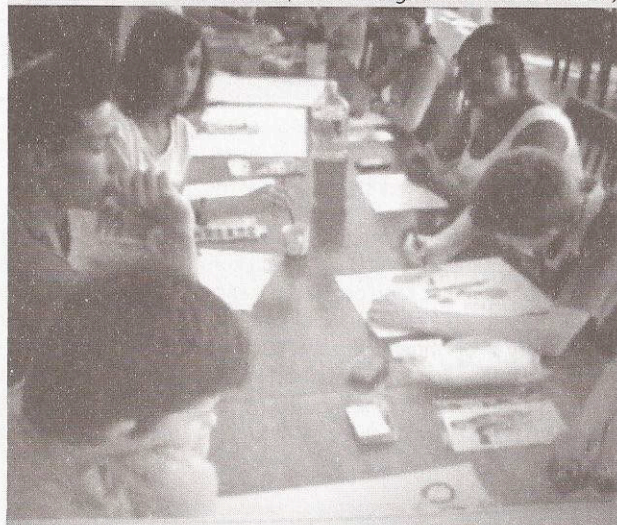

Olympijský deň

Ku koncu roka sa na našej škole každoročne konáva Športový deň. Tento rok sa niesol v znamení olympiády, preto dostal pomenovanie Olympijský. Deň zahájili naši športovci symbolicky nesením štafety s olympijským ohňom, ktorý odovzdali riaditeľovi našej školy a ten následne otvoril tento výnimočný deň. Naša škola ním chcela ukázať aký môže byť šport krásny a dôležitý pre zdravý spôsob života. Na Olympijský deň boli pozvaní významní hostia ako Anton Javorka – predseda Trnavského olympijského klubu, športová gymnastka Mária Homolová a Libor Charfreitag. Na tomto dni sa taktiež zúčastnili deti z detského domova, ktoré sa zapojili do súťaží. Tento rok sa súťažilo v obľúbenom volejbale, streetbale, penaltách, nohejbale a zaujímavosťou bola vedomostná súťaž o olympijských hrách a výtvarná súťaž. Celú atmosféru dopĺňala hudba, ktorá sa niesla celým školským dvorom. Dúfame, že sa táto akcia páčila nielen nám deckám ale aj profesorom a tešíme sa na ďalšie ročníky tohto výnimočného dňa.

Autor: Janka

Foto: TANB (Tlačová agentúra Nového Blesku)

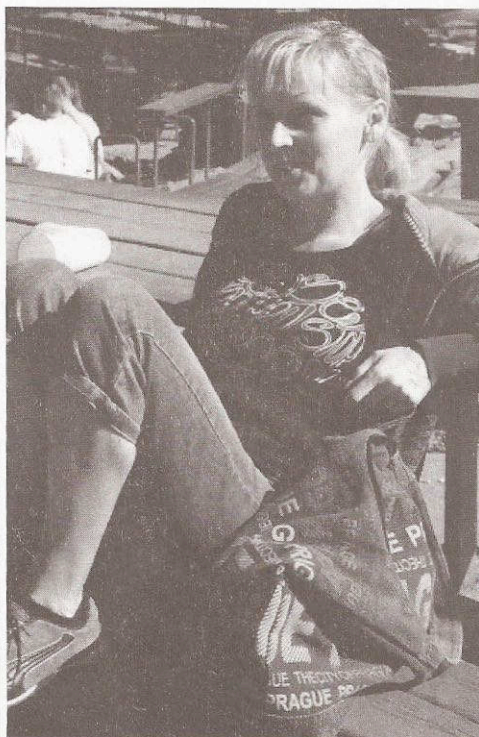

Deň jablák

Liga proti rakovine pripravila informačnú kampaň. Jej cieľom bolo poukázať na nebezpečenstvo a prevenciu pred viacerými ochoreniami. Názov udalosti bol Týždeň boja proti rakovine a jej vyvrcholením bol Deň jablák 5.10.2012. Dobrovoľníci informovali a rozdávali jablká ľuďom z nášho regiónu. Trnava bola vybraná medzi štyri mestá z celého Slovenska kde sa táto kampaň konala. Vďaka Onkologickému krúžku sa tejto akcie mohli zúčastniť aj žiačky našej školy, ktoré podávali informácie priamo v budove školy.

Nika Krajčovičová

Profesorský balkónik s p.p. Bachoríkovou

1. Čítate Nový Blesk pravidelne?

Nový Blesk čítam veľmi rada, ale často sa mi to podarí až s veľkým časovým oneskorením po jeho vydaní.

2. Aké rubriky máte v NB najradšej?

Páči sa mi nazrieť do študentských duší, vždy sa rada pobavím na našich a študentských "breptoch" a vtipných výrokov. Mám rada rubriky, v ktorých sa dočítam o živote svojich kolegov alebo pozriem ich fotky z detstva.

3. Chýba Vám v Blesku niečo?

Nový Blesk je výborný a nechýba mi v ňom nič, skôr naopak, vždy má

prekvapí invencia autorov. Ale predsa, napadlo mi, že by sa v Blesku

mohli objaviť fotky s názvom - "život študenta cez prestávku", a konečne by som sa dozvedela, prečo niektorí nestíhajú ísť na WC počas prestávok. :-))

4. Má podľa Vás NB zmysel?

Je to výborné, že sa nášmu časopisu stále darí a nájdu sa študenti ochotní venovať mu svoj voľný čas. Z mojich študentských čias si pamätám, ako sme sa tešili na každé nové číslo. Blesk ešte ani nestihol vychladnúť a my sme ho už mali prečítaný a čakali na ďalšie číslo.

Jarmočili sme...

Vďaka nášmu vedeniu sme mali prvý školský týždeň o čosi zjednodušený. Skrátene vyučovanie nám doprialo viac kolotočov, cigánskej a burčiaku – teda kofoly. Okrem starých známych atrakcií i stánkov s rôznym tovarom sme tu našli aj pár noviniek. Mne osobne sa najviac pozdával stánok, kde predávali čipsy točené na paličke. Povieť vám, chutili fantasticky a zasýtili viac ako obria zemľa s cigánskou pečenkou. Nesmiem zabudnúť ani na kultúrny program, ktorý sa odohrával na námestí i v promenáde. Opäť sa tu stretli rôzne hudobné skupiny, ale potešili nás aj šermiari, ohňové tance a podobne. Na svoje si prišli staršie i mladšie vekové kategórie. Jarmok ma tento rok príjemne prekvapil. Nestážujem si na nič, možno jedine na priveľa ľudí v uliciach, ale to k tomu už patrí. Dúfam, že na budúci rok sa Trnava ešte viac vyvíjane. Nikto nevie, možno priláka aj zahraničných turistov .

Autor: Suz

Vybral by som si ešte raz gymnázium?

Mnohí z nás sú so školou spokojní a v prvom momente si povedia, že by nikdy nemerili. Ale kto z nás sa nad tým poriadne zamyslel? Asi nikto. Sme spokojní s tým, čím sme. V tomto čísle sa dočítate, prečo si gymnázium nevybrať. V ďalšom čísle sa dozviete, prečo si gymnázium vybrať. Prečítajte si krátky článok od Suz a posúďte, či len trepe do vetra alebo má pravdu.

Ja vám v tomto čísle poviem prečo na gymnázium neisť. Som tu už tretí rok a viem, že druhýkrát by som si gypel nevybrala. Od prvého dňa do vás všetci hustia, že pred dvadsiatimi rokmi boli žiaci múdrejší, mali o 30% viac učiva, no aj tak všetko stíhali.

My sme len odpad dnešnej generácie...

Vraj. Ale každý deň sa pýtam sama seba, či to má vôbec zmysel učiť sa. V médiách denno-denne vidíme ľudí, ktorí ledvaj dokončili strednú školu a teraz zarábajú nekresťanské peniaze. Vysokoškolsky vzdelaní ľudia zarábajú priemernú mzdu, z ktorej vyžijú len tak-tak. Oplatí sa to? Zdierať sa v škole, nechodiť von, pretože gymnazista sa musí učiť, no nepriek tomu všetkému bude správne ohodnotených len pár jedincov.

Učitelia sa pýtajú, prečo sme sa hlásili na túto školu, keď sa nehodláme učiť. Viete prečo? Lebo sme nevedeli kam inam. Na Slovensku nemajú stredné školy vysokú úroveň. Školy sa prispôsobujú žiakom a nie žiaci školám. Snažia sa im čo najviac vyhovieť, aby si nalákali nových prvkov a dostali peniaze za každú „hlavu“. Hlavne, aby neskrachovali. Stále sa pýtate, prečo nás učenie až tak neláka? Lebo máme málo vzorov. Nemá nás čo viesť k učeniu.

Študenti sú len tovarom.

Sprostredkovateľom peňazí. Dnes už nepotrebujú ľudí s titulom, ale ľudí s praxou, no je veľmi ťažké mať titul i prax. Len s takouto kombináciou vás vezmú na také miesto, kde zarobíte viac ako 600 eur. Po anglicky vie hovoriť každý, kto bol aspoň mesiac v zahraničí. Z kníh sa to len tak ľahko nenaučíte. Vlastne, na čo aj? Viete polovicu z písomky a aj tak dostanete päťtorku. Ak viete celú písomku, dostanete jednotku, ale ostatní spolužiaci vás ohovoria kde sa len dá, že ste biffloš. Áno, presne tak, dnes ste šikanovaní aj za inteligenciu či šikovnosť.

Ťažko povedať, či je gymnázium dobrá voľba, no pre mňa určite nebola.

Radšej by som si otvorila cukráreň alebo reštauráciu, než študovala štyri roky všetko. Po skončení gymnázia ste nula. Buď idete na vysokú školu alebo skončíte ako obyčajný úradník. Slovenské školstvo, mládež i učitelia by si mali niekedy uvedomiť o čom je štúdium. Nie je to len o bifflovaní nezmyselných poučiek, ktoré nevieme zaviesť do praxe. Je to celé o praxi, z ktorej si vieme vyvodiť záver. The end.

Suz D.

Ste gymnazisti a myslíte si, že ste zhltili všetku múdrosť sveta? Otestujte sa a zistíte, koľko rozumu naozaj máte...

1. Geografická otázka

Viete koľko gejzírov sa nachádza na území slovenska?

- A 8
- B 17
- C 2

2. Detská otázka

Kde vyfúkli najväčšiu bublinu zo žuvačky, ktorá mala priemer 57cm?

- A v Nemecku
- B v Španielsku
- C v Austrálii

3. Biologická otázka

Človek za svoj život vypije v priemere:

- A 120 000 litrov vody
- B 5000 litrov vody
- C 50 000 litrov vody

4. Dejepisná otázka

Koľko trvala najkratšia vojna? (Zanzibar – Británia)

- A 3 hodiny
- B 52 minút
- C 38 minút

5. Otázka z jazykovedy

Aké je najznámejšie slovo na planéte?

- A Coca-cola
- B No
- C Ok

6. Otázka zo zoológie

Viete, aké je jediné jedlo, ktoré šváby nezjedia?

- A čili paprička
- B uhorka
- C jedovaté hriby

7. Otázka z nudy

Ak by bola barbie skutočná žena, jej miery by boli 39-23-33. Viete, aká by bola vysoká?

- A 255cm
- B 235cm
- C 215cm

8. Otázka o cestných komunikáciach

Viete, aký je dlhý najdlhší železničný tunel na svete?

- A 23km
- B 67km
- C 58km

9. Otázka z geografie

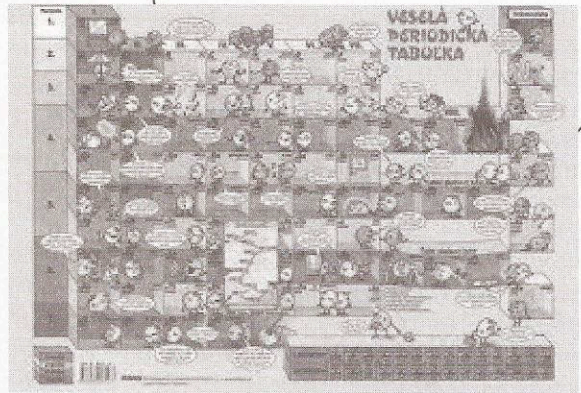
Viete aké mesto je na každom kontinente?

- A Rím
- B Londýn
- C Moskva

10. Umenie

Čo nemala Mona Lisa?

- A Obočie
- B Prst
- C Necht

11. Veda o človeku

Keď človek zomiera, posledný zmysel, ktorý stráca je:

- A Sluch
- B Hmat
- C čuch

12. Otázka z chémie

Aké písmeno sa nevyskytuje v chemickej tabuľke periodických prvkov?

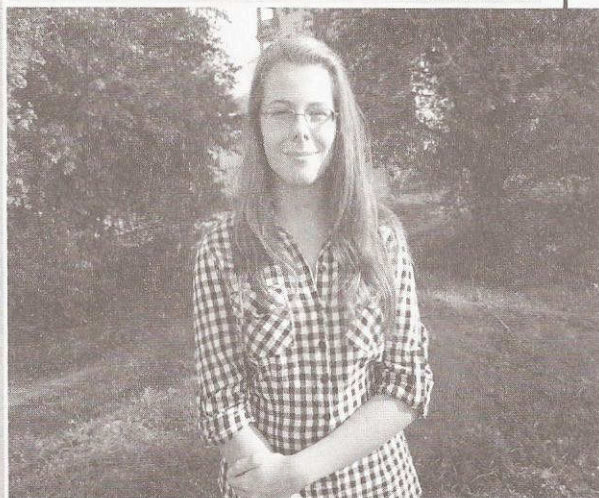
- A Q
- B J
- C X

Zlákali sme pár nových „krkov“

Martina Borovanová/ Macka

Ak dovolíte, rada by som vám predstavila Macku. Viete, ako sa hovorí, že má niekto básnické črevo? Tak si myslím, že Maca má nos na písanie. Je to taká veselá, sympatická osôbka. Občas tak trochu flegma. Nerieši hlúposti, nepišť, nehysterčí... V podstate je to oáza pokoja. Vždy vám vie povedať niečo múdre, alebo vtipné. A také isté sú aj jej výtvary. Myslím, že Maca je skutočne prototyp človeka, ktorého druhým domovom je svet fantázie za obalom knihy. Zbožňuje čítanie a tak nejako sa prepracovala aj k písaniu. Mne osobne sa jej diela páčia. A myslím, že nie som jediná. Ako inak si teda vysvetliť všetky tie jej prvé miesta v súťažiach ako napríklad Čaro Vianoc, Keď si vymýšľam, Hodžov novinový článok a iné? Ak by toto náhodou nestačilo, prezradím vám ešte, že vďaka svojmu talentu už mala aj možnosť dať si (možno trochu zvláštne poňaté) "stretko" s ministrom dopravy- Jánom Figelom. Ten jej totiž na našu bývalú základku prišiel udeliť cenu za 1. miesto v celoslovenskej súťaži- Najkrajší list. Tak ona si napíše nejaký list venovaný lesu a zrazu je z toho obrovské haló, v jednej miestnosti sa zhŕknu novinári, fotografi a asi 10 ľudí v obleku, všetci jej gratulujú a želajú veľa úspechov? To nezažije len tak hocikto...

Autor: Ema G.

Alexandra Hájková / Ali

Neviem, či by som ju zaradila k nováčikom, pretože už navštevuje tretí ročník a vie, čo je Nový Blesk a ako funguje. Na túto nedocenenú prácu som ju tak trochu nahovorila a ona nemala možnosť odmietnuť. Je to šikovná žiačka, ktorá vedie až priveľmi bohatý spoločenský život. Niekedy jej sama nestíham. Je obľúbená v kolektíve, výrazná a sympatická osoba. Nebojí sa vyjadriť svoj názor, je to taká naša celebrita (doslova). Nemá problém stáť pred tabuľou vedľa pani profesorky Kamenčíkovej či vedľa Andreja Bičana v istom nemenovanom programe alebo, dokonca, na dvojstránke časopisu. Mnohí jej závidia, mnohí jej pri každej zlej odpovedi pripomínajú frázu „dva ixy, dva kixy... na druhej strane sa môžete radiť“, no my ju máme radi a doprajeme jej. Kto by sa nechcel kamarátiť s televíznou hviezdou? Napriek tomu, jej nestúplo sebavedomie a stále zostáva skromnou žiačkou. Ali, pozdravuje ťa redakcia a želáme ti veľa šťastia pri najbližšom nakrúcaní (haha).

Autor: Suz

Ema Gelnarová / Ejmý

Ejmý (ako jej všetci vravíme) je príkladom svedomitého človeka, ktoý je schopný dosiahnuť všetko, čo si zamane. Táto osoba miluje hudbu, módu, tanec a všetko, čo k tomu partrí. To sa vlastne odzrkadľuje aj na jej umeleckej duši. Jej povaha je od jej záujmov veľmi odlišná. Jej blaznivé nálady striedané hlbokými a umeleckými opismi sú naozaj jedinečné, tak, ako jej básne, ktoré píše. Vďaka nim už vyhrala mnoho ocenení v regionálnych a aj v celoštátnych súťažiach. Napriek tomu je naozaj šiková a schopná prebojovať sa školou a životom. Nielen, že toto všetko dokáže ale stíha aj mimoškolské aktivity: Breakdance, ZUŠ a mnohé iné, včetně svojho frajera (odpusť mi). Ako vravím: „Žena činu je tu!“ A stane sa jednou z redaktoriek- zelenáčok. No, čo také ešte mám prezradiť? Ako tak hádam, z mojej strany je to všetko. Keď sa chcete o tejto osobe dozvedieť viac, prídte do triedy z podtitulom I.A a budete zízať. No, toť vše. Tak sa teda moc sa nehnevaj, Ejmý. Ved' ťa všetci, ľúbime!

Autor: Lívia

Lívia Gazdíková/Lívia

Pýtate sa, kto to je?

Je to štíhle, blondavé, modrooké. Hystericky sa to smeje a je to často úplne uletené. Áno, je to Lívia Gazdíková, ten najneprehliadnutejší človek akého poznám. Všade kam príde si každý získa jej optimizmus a dobrú náladu, ktorou prekypuje aj v nie práve najideálnejších chvíľach. Nechcete ju však zažiť, keď jej totálne prepne, tak ako občas každému z nás. Na to treba riadnu výdrž a trpezlivosť, a na hodinách najmä schopnosť - dlho zdržiavať smiech. S Líviou sa poznáme od prvej triedy na základnej škole, kde sme chodili spolu. Má rada umenie, navštevuje základnú umeleckú školu, kde sa zdokonaľuje v hre na klavír. Na to, že je blondína je veľmi múdra a inteligentná (hoci ja jej často tvrdím pravý opak a ona mi to nadšene vracia :-D). Vyniká najmä v dejepise, ktorý ju veľmi zaujíma. Je tak trochu lenivá a učeniu nevenuje veľa času, no napriek tomu školu zvláda. Mnohým učiteľom príde drzá, pretože keď si háji svoj názor, tak nerozlišuje učiteľa od kamaráta. Celkovo je to však skvelý človečik, s ktorým si užijete kopec zábavy. Ak treba, tak vás aj podporí a poradí. Teším sa na všetky spoločné chvíle strávené s touto skvelou babou, či už v škole alebo mimo nej.

Autor: Macka

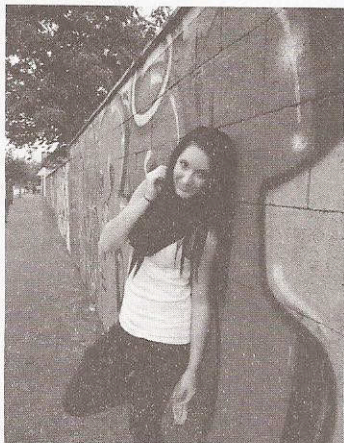

Ako sme si zvykli?

Pár prvákov sme sa spýtali, čo hovoria na našu školu a ako si zvykli. Prečítajte si ich odpovede.
Anketu pripravila Lívia.

Laura Zubáková, 1,A :

Je tu výborne! Neľutujem, že som sem išla . Som strašne rada, že mám takých super spolužiakov a že máme takú dobrú triednu profesorku .

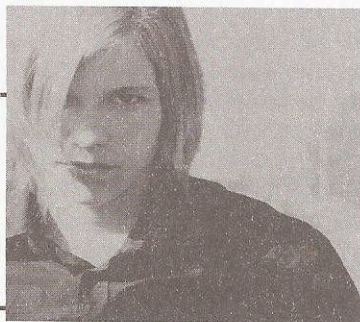

Kristína Orlická , 1.S :

No celkom dobre... Som prváčka, takže to učenie je o niečo ťažšie ako na základke, ale pomaly si zvykám. Škola je úplne super, zatiaľ sa nestážujem.

Robert Bruckmayer, 1.A :

Ale tak ako zatiaľ stíham a spolužiaci sú tiež v pohode. Učenia je dosť, ale sťažovať sa, každopádne, nemám na čo .

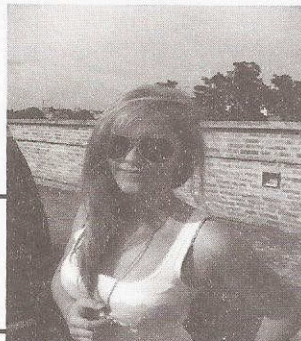

Jana Hrašnová, 1,B :

Je tu neskutočne fajn a páči sa mi tu. Sme dobrý kolektív, sadli sme si celkom dobre .

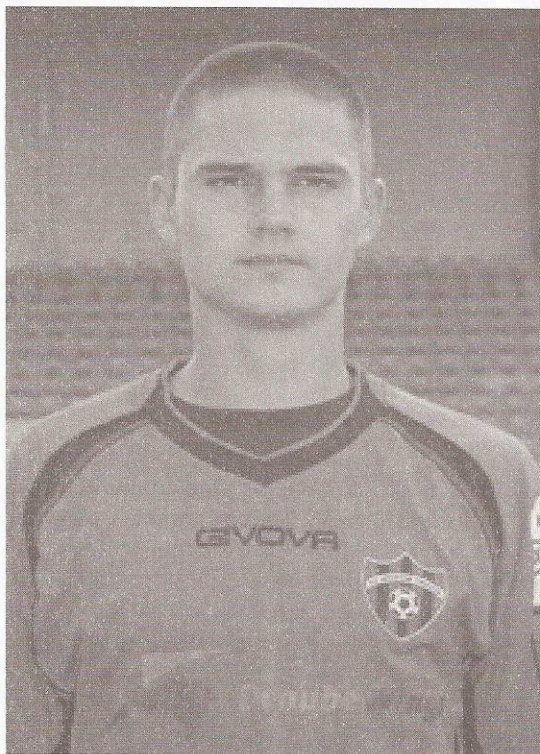
Petra Stanková, Kvinta :

Super! Spolužiaci, profesori, škola, no proste všetko!
Vôbec neľutujem, že som sem šla .

Zoznámili sme sa prostredníctvom spoločného známeho, tiež športovca. Spoznal som v ňom nielen futbalistu, ktorý bol považovaný za veľkú nádej trnavského futbalu, ale predovšetkým človeka, ktorý je skromný a snáď ako každý športovec, zdravo sebavedomý. Dnes je Matej Székely, medzi kamarátmi známy ako Seky, brankár v Corgoň - ligovej Myjave. Nový Blesk ho vypovedal a v rozhovore okrem iného prezradil, ako spomína na školu, na ktorej práve derieme lavice aj my.

Spartak vymenil za Spartak

Ako si spomínaš na štúdium na Športovom gymnáziu?

Spomínam si na gymnázium veľmi dobre. Nechodil som do školy často kvôli futbalu. Miloval som bufet a v ňom hamburger. Dodnes, keď idem okolo školy, tak si vždy jeden kúpim :-D. Vždy, keď sa stretnem s bývalými spolužiakmi, poviem si, kebyže sa dá tak vrátiť čas, tak hneď by sme sa radi na určitú dobu vrátili. Neboli sme trieda na učenie. Ale vždy, keď prišiel nejaký profesor alebo profesorka do triedy sme

ich, buď rozveselili, na hodinách nasmiali, ale niekedy (často :-D) aj hnevali .

Brali profesori do úvahy vás športovcov, že máte aj každodenné tréningy a špeciálne teba s IŠP ? (Individuálny študijný plán – pozn. redakcie) A ako spolu vychádzate teraz ?

Niektorí boli super, lebo chápali, že ráno sme išli na tréning,

po ňom škola, po škole znovu tréning a chodili sme domov večer a ešte sme sa mali učiť. My v triede sme si pomáhali. Ale niektorých to absolútne nezaujímalo. A na mňa? Tak ja som mal s 95% profesormi dobrý vzťah. Sem - tam som ich nahneval, ale vždy, keď ma stretnú, usmiejú sa, a sú radi, že ma vidia. Opýtajú sa, ako sa mi darí, a že som bol eso v škole :-D. S niektorými som mal aj problémy, no vydiskutovali sme si to a vždy sme sa nejako dohodli. Nemyslím tým, že som

ich podplatil :-D, ale povedali mi, čo sa mám naučiť a to som sa aj naučil, a dostal som známku, ktorá mi stačila, takže som ich mal aj rád.

“Nechodil som do školy často kvôli futbalu. Miloval som bufet a v ňom hamburger. “

Klasická otázka, myslíš, že športovci to majú jednoduchšie v škole ako my „klasič“ ?

Nepovedal by som jednoduchšie, veď skúste mesiac chodiť každý deň na dvojfázové tréningy a ako všetko budete stíhať. Ale je dosť športovcov, čo majú vynikajúce výsledky v škole a tým závidím, ako dokážu všetko stihnúť.

Spomeň nejakú úsmevnú príhodu zo ŠGJH...

Bolo ich mnoho. Každý jeden deň sa stalo niečo, na čo sa dobre spomína a vždy sa pri tom zasmejem. Ale radšej to tu nebudem hovoriť ... :D:D

“Skúste mesiac chodiť každý deň na dvojfázové tréningy a ako všetko budete stíhať. “

Stretávaš sa dnes so svojimi bývalými spolužiakmi ?

Stretávam sa s Ivanom Varačkom a Martinom Lalíkom. Ale rád si popíšem s hocikým z triedy.

Ako si ako študent vnímal Nový Blesk ?

Sem – tam som si ho kúpil, prečítal články a bol som s ním spokojný. Podľa mňa bolo dobré, že sa v ňom vždy písalo, čo sa deje na škole, ale aj mimo nej.

Ako, kedy a kde si začínal s futbalom ?

Som rodený Trnavčan, ale s futbalom som začínal ako 6-ročný v Interi Bratislava. K futbalu ma priviedol môj otec, ktorému som za to vďačný.

Skús nám priblížiť tvoju dovtedajšiu kariéru...

Od 10 rokov som začal hrať v Lokomotive Trnava, kde som prešiel žiackymi výbermi. Ako 16-ročný som dostal ponuku ísť hrať do Česka, lenže o tom sa dopočul tréner Milan Malatinský, ktorý si ma okamžite stiahol do ligového staršieho dorastu v Spartaku, kde som pôsobil od 17 rokov. Neskôr som to dotiahol do vytúženého áčka. Prešiel som všetkými mládežníckymi reprezentáciami. Do osudového dňa, keď som mal byť jednotka na kvalifikácii 19-ročných, som sa zranil a bez futbalu som bol skoro rok.

“K futbalu ma priviedol môj otec, ktorému som za to vďačný.”

V doraste sme boli super partia tak isto v Moravoch n/V, kde

som pol roka hosťoval a dostal som sa do dobrej formy, ktorá mi vyniesla pôsobenie v Myjave, kde som na ročnom hosťovaní z trnavského Spartaka.

Ako hodnotíš Myjavu ako Corgoň ligového nováčika a ako vnímaš svoje postavenie v klube?

Myjava je vynikajúci klub, ktorý za tri roky postúpil z 3. ligy do najvyššej súťaže. Pôsobia tu starší, skúsení hráči, ktorí nám mladým dosť pomáhajú, čo je dobre. Začiatok nám nevyšiel, ale potom sme sa dostali do pohody.

Aké boli okolnosti tvojho príchodu do Myjavy ?

Po postupe hľadali druhého brankára. Bol som na skúške, trénerom som sa páčil v zápase, tak sa dohodli so Spartakom na

vypožičaní na rok s následnou ročnou opciou.

Vždy si bol brankár ?

Nie, nebol, začínal som ako útočník a chcel som dávať góly ako každý malý chlapec. Ale nechcelo sa mi vôbec behávať, takže som sa raz na tréningu ocitol v bráne. Odvtedy som z nej nevyšiel. Ale pravidelne chodím raz do týždňa hrať s kamarátmi futbal do haly alebo na malé ihrisko a rozdávam radosť a dávam góly :-D :-D.

Si dosť mladý na to, ale predsa, čo je tvoj najväčší doterajší futbalový úspech ?

2. a 3. miesto v najvyššej dorasteneckej lige a osobné ocenenia najlepšieho brankára a podobne. Chýba mi len štart v Corgoň lige, na ktorý musím tvrdo trénovať, aby som ho dosiahol.

Kto je tvoj futbalový vzor ?

Jednoznačne Gianluigi Buffon. Ďalej som sa veľa naučil od Ivicu Kralja a Martina Rašku v Trnave.

Máš nejaký rituál pred zápasom ?

Mám, ale ten sa nepreprádza. Prepáčte.

"Pravidelne chodím raz do týždňa hrať s kamarátmi futbal do haly alebo na malé ihrisko a rozdávam radosť a dávam góly."

Ako to vidíš s kariérou v Spartaku Trnava?

Predpokladám, že sa do Trnavy nevrátim, lebo v dobrej forme je Dobrivoj Rusov (tiež absolvent ŠGJH – pozn. redakcie) môj dobrý kamarát, ktorému prajem,

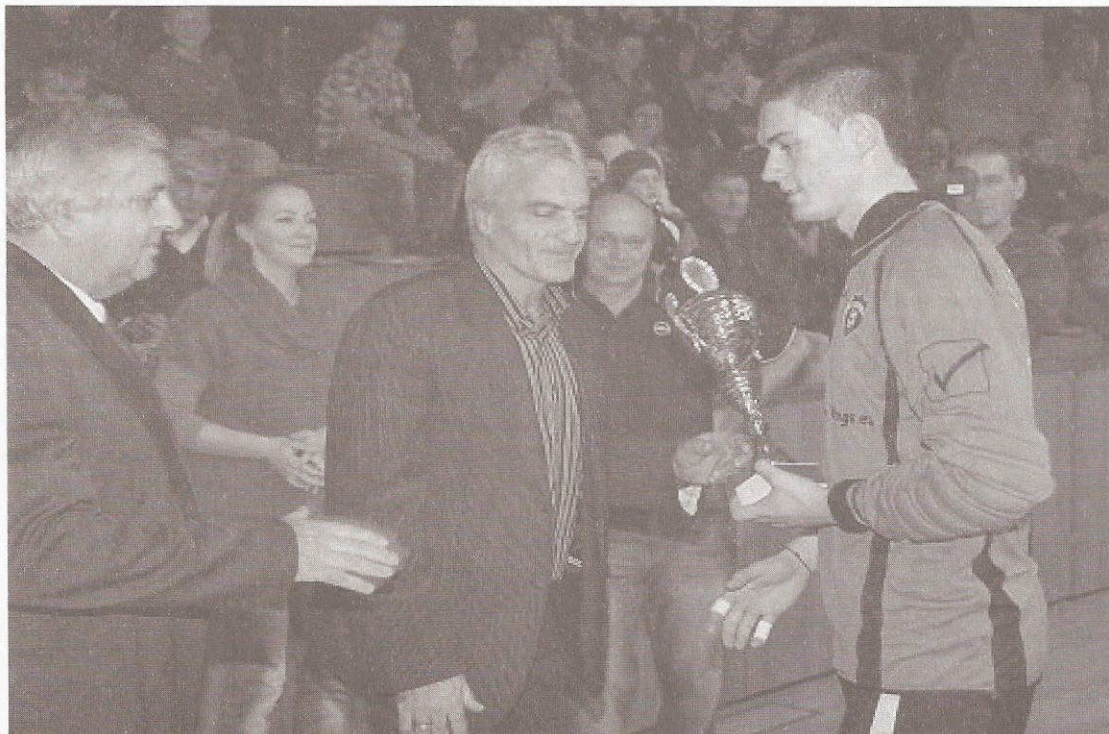
aby chytával.

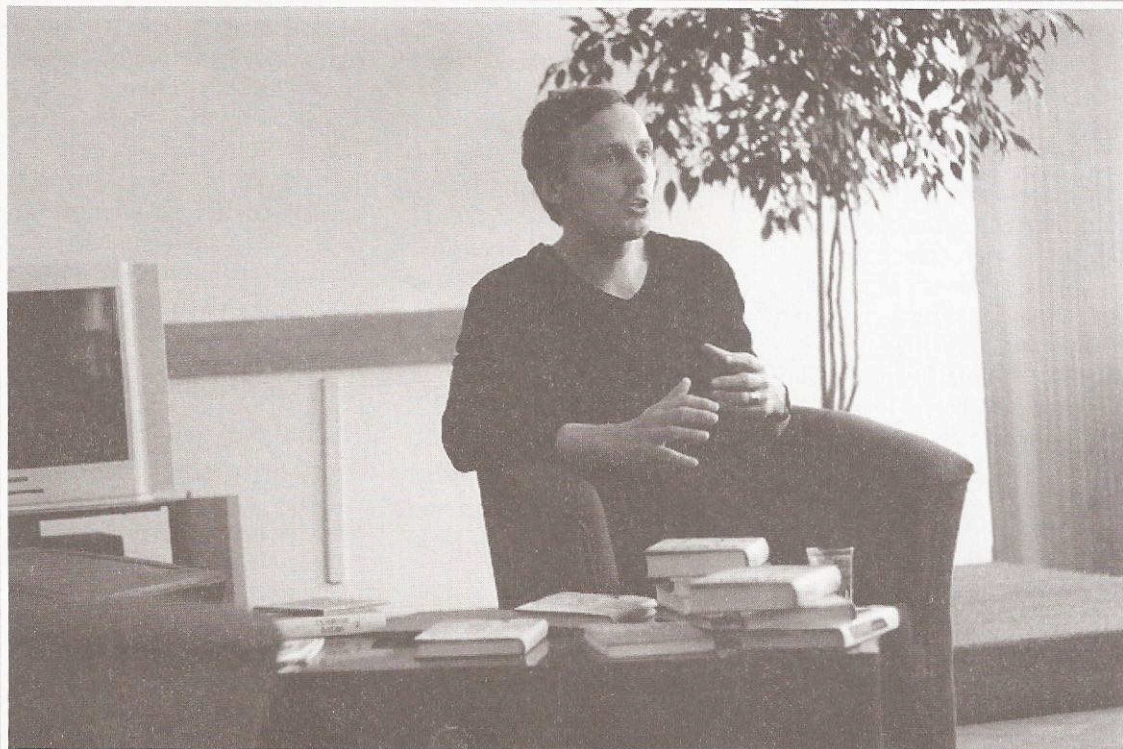
Keď som bol v Trnave, nebol som dobre na tom s formou, takže tým pádom som nemohol dostať šancu. V Trnave som pôsobil, som rodený Trnavčan. Keby mi zavolali, čo mi volali pred pár dňami, (lebo majú problém na brankárskom poste kvôli zraneniu Filipka), tak by som samozrejme rád išiel. Ale padlo to, uvidíme možno v budúcnosti.

Kto bol tvoj najlepší tréner, ktorý ťa doteraz viedol ?

Všetci boli dobrí a niečo ma naučili. Ale asi najviac Milan Malatinský. Super tréner - motivátor, ktorý nás vždy dokázal namotivovať, v kabíne bola pohoda a sranda, ale keď bolo treba makať, tak sme makali.

Autor: Peťo

Beseda s Michalom Hvoreckým

Keď idete na nejakú besedu, tak by ste mali o tom človeku niečo vedieť. Ja som na túto udalosť pozabudla, no stihla som si od pána H. niečo prečítať na hodine informatiky, tesne pred besedou. Aj to málo, čo som si prečítala, mi stačilo na to, aby som zistila niečo o jeho zmýšľaní.

Keď nám pán Hvorecký začal čítať úryvky z jeho diel, tak som sa dosť pobavila. Jeho diela sú zábavné, poučné, no hlavne nápadité. O tomto spisovateľovi som nikdy predtým nepočula, ani nečítala nič podobné. To bola chyba, pretože až teraz som zistila, že aj na Slovensku máme nadaných ľudí. Väčšina z vás si myslí, že byť spisovateľom nie je povolanie, tiež som sa s týmto názorom stotožňovala. Pán Hvorecký ma vyviedol z omylu. „Nie je jednoduché sa prinútiť pracovať, keď nemáte šéfa, ste doma a máte internet,“ prezradil nám. Mal pravdu, veď predstavte si, kto z nás robí veci len tak. Učenie, domáce práce a podobné činnosti nám robia problém, radšej trávime hodiny na internete a toto nie je len problematika mladých.

Michal Hvorecký je inteligentný, odvážny a úspešný slovenský spisovateľ. Bohužiaľ, slovenský. Keby sa narodil niekde v New Yorku, tak by zarábala milióny a jeho knihy by sa kupovali rad radom. Napriek tomu ho obdivujem, že sa snaží presadiť. Jeho knihy sa predávajú už aj v Nemecku, Rakúsku a postupne sa rozširujú. Sám si ich prezentuje v nemčine, angličtine i slovenčine. Túto prácu nerobí pre peniaze, ale pre potešenie. Písanie ho baví. Nie je to ten typ, čo chcel vydolovať peniaze zo všetkého. Veď keby bol, tak nepíše, ale obchoduje.

Ak ste ani vy nikdy nepočuli o Michalovi Hvoreckom, rádím vám, prečítajte si od neho niečo. Jeho knihy sú zaujímavé. Dozviete sa niečo aj o jeho živote, zážitkoch a podobne. Nepíše veci len tak, do vetra. Vyjadruje svoje názory a nemá strach z kritiky.

Dúfam, že takéto besedy budeme mať v škole častejšie a hlavne bude viac účastníkov.

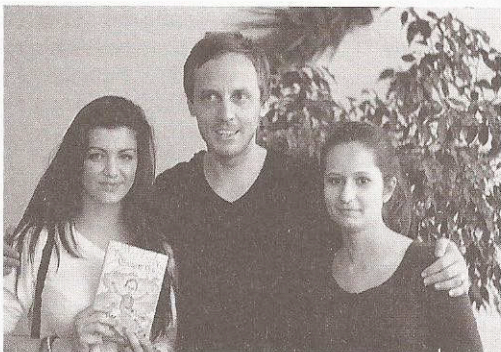
Autor: Suz D.

Je 20:18 stredoeurópskeho zimného času, Slovensko práve remízuje s Kanadou 0:0 po prvej tretine, a okrem iných prevratných udalostí sa práve chystám písať tento článok zameraný na pozdvihnutie vášho súčasného povedomia v slovenskej literatúre. Je mi veľkou ctou predstaviť Vám mladého autora Michala Hvoreckého, ktorý sa pred nedávnom zúčastnil literárnej besedy práve v našej škole. Michal Hvorecký sa do literárnych kruhov zaradil dielami ako : Silný pocit čistoty, Dunaj v Amerike, Pastiersky List alebo najnovším dielom Naum. Michal Hvorecký ma ako čitateľa zaujal svojím neformálnym a ľudským prejavom k čitateľovi. Nedávno ma pri čítaní jednej knihy zaujala veta „prázdne slová nikdy nič nedokázali, ale vedomosti môžu zmeniť svet“.Práve toto je jedna z vecí, ktoré ma fascinovali na tvorbe tohto autora. Nielen že vtipne a so štipkou irónie baví svojich čitateľov, ale zároveň ich vedomostne obohacuje o nové zaujímavé poznatky, a to všetko neformálnou a nonšalantnou formou. Vďaka tomu získava čoraz viac čitateľov nielen medzi skalnými čitateľmi, ale i medzi čitateľmi laikmi. V kontakte s ľuďmi však zostáva aj prostredníctvom prispievania do denníku Sme, kde vtipne a s nadhľadom komentuje situáciu na Slovensku. Čo je však obdivuhodné na osobnosti tohto spisovateľa, že napriek svojej mediálnej popularite je aj naďalej v osobnom styku s jeho obdivovateľmi. Dôkazom toho je napríklad jeho účasť na tvorbe nášho časopisu svojím skromným príspevkom:

Zdravím vás, milí priatelia! Teším sa, že radi čítate a píšete. Vybrali ste si dobre. Zažijete v živote oveľa viac, než vaši rovesníci, ktorí na to kašľú. Máte pred sebou vzrušujúci a inšpiratívny svet. Je pravdepodobné, že v tom, čo budete robiť, budete úspešní - knihy vás totiž naučia naplno využívať svoj rozum a kriticky myslieť. Presne to táto krajina potrebuje ako soľ. A zažijete krásu - to ťažko uchopiteľné, abstraktné, ale predsa dosiahnuteľné čosi, čo dokáže navždy zmeniť život človeka. Som rád, že ste. A držím vám palce. Pozdravujem vás,

Michal

Ak nepoznáte pani profesorku Vaculkovú, tak máte smolu. Vedeli by ste minimálne plynule po nemecky a zvládli by ste aj magisterský titul zo slovenského jazyka. Varujem vás, nehovorte pred ňou, že hodina je ako never ending story, pretože to je unendliche Geschichte. Naštudujte si aj, čo znamená pars pro toto totum pro parte, na literatúre je to najčastejšie opakované slovné spojenie. Hlavne sa nerozčulujte nad päťkou z jazyka, väčšinou je to za úlohy... Zvyknete si :)

Jazykový slovník = = p.p. Vaculková

1. Čo vás priviedlo k tomuto povolaniu?

Existencia pedagogickej fakulty v Trnave.

2. Učíte aj nemecký jazyk. Sú dnešní študenti učenílivejší alebo si myslíte, že mládež speje do germanistickej záhuby?

Mládež je múdra, do záhuby nespeje.

3. Ako ste sa dostali k nemčine vy?

Maturovala som z nemčiny, rozhodovala som sa medzi výtvarnou výchovou a nemčinou, ustúpila som tlaku rodičov a príbuzných. Asi som urobila dobre.

4. Nechceli by ste žiť radšej v Nemecku?

Natrvalo nie.

5. Po toľkých rokoch vám musia študenti liezť na nervy, čo robíte, keď sa chcete odreagovať? = Aké sú vaše záľuby mimo školy?

Čítam, lúštim križovky, niekedy aj kreslím, bicyklujem sa.

"Každá doba má svojich génirov."

6. Vidíte veľké rozdiely medzi športovcami a nešportovcami? Čo hovoríte na rivalitu medzi nimi? Existuje vôbec?

O rivalite neviem.

7. Ste triedna I.SG, nechceli by ste mať radšej starších študentov? Majú voči vám väčší rešpekt mladší?

Nechcela by som mať radšej starších, to nie je o rešpekte, to je o rozličných postojoch a vekových osobitostiach.

8. Rozmýšľali ste niekedy aj nad inou prácou?

Nie.

9. Vedeli by ste zhodnotiť rozdiely medzi vašimi študentskými rokmi, a našimi?

Boli sme samostatnejší, neriešili za nás toľko vecí naši rodičia.

10. V akej dobe boli najinteligentnejší žiaci? V čom boli takí výnimoční?

Každá doba má svojich génirov.

11. Aká ste boli vy v 17/18 rokoch? Navštevovali ste rada školu? Mali ste samé jednotky?

Samé jednotky som nemala, škola ma niekedy bavila, niekedy nie.

12. Ako si vychádzate s ostatnými profesormi?

Snažím sa vychádzať s každým dobre, myslím si, že nie som konfliktný typ.

13. Máte radšej slovenský jazyk alebo nemecký? Prečo?

Ako sa to vezme, ale učím radšej nemčinu.

14. Je Trnava vaše životné mesto alebo ste bývali aj niekde inde? Kde ste študovali?

V Trnave žijem od svojich 3 rokov, tu som aj študovala.

15. Čo hovoríte na novú školskú reformu, ktorá nás otravuje už štyri roky a na tohtoročné maturity?

Bol to dobrý úmysel, stroskotáva na neochote prijať niečo nové, na pohodlnosti a nedôslednosti.

17. Ako dlho už učíte na našej škole?

Od roku 1993.

18. Ako by ste opisali ideálneho študenta?

Slovné spojenie ideálny študent znie až akosi nedosiahnuteľne, ja mám rada inteligentných, tvorivých a pracovitých študentov so slušným správaním a takých v tejto škole bolo a je našťastie hodne.

19. Ktorého profesora by ste si vybrali, aby vás učil? (to je jedno aký predmet)

Na túto otázku neviem odpovedať.

20. Čo vás najviac vytáča na žiakoch? Potrestali ste už žiakov aj inak ako zápisom? Ako?

Nezáujem, ľahostajnosť, zákerne, agresívne správanie. Zápis do triednej knihy je to posledné, čo robím.

21. Ako ste na tom s počítačovými zručnosťami?

Biedne.

moru.

22. Aké umenie máte najradšej? Prečo vás oslovilo práve toto?

Kreslím a maľujem, navštevovala som ZUŠ, výtvarnú výchovu som chcela i študovať.

23. Vedeli by ste povedať nejaké najsmiešnejšie výroky študentov?

Neviem si spomenúť.

24. Koľko času trávite denne pri čítaní?

Asi hodinu.

"Mám rada inteligentných, tvorivých a pracovitých študentov so slušným správaním a takých v tejto škole bolo a je našťastie hodne."

25. Čítali ste každé povinné čítanie tak, ako to teraz nútíte žiakov?

Snažila som sa, neprečítaná kniha znamenala istú pätku.

26. Ak by ste sa mali stať na jeden deň milionárkou, ako by ste si tento deň užili?

Odcestovala by som niekam k

27. Ako by ste zhodnotili seba ako osobu?

Tak to je tiež veľmi ťažké, ale sama so sebou vydržím, dá sa povedať, že sa mám celkom rada,

nevyvolávam konflikty a hádky, pokiaľ nie je niekto ku mne agresívny, ja dám pokoj.

Vizitka:

1. Znamenie: lev

2. Oblúbený autor: mám rada ruskú a nemeckú literatúru

3. Oblúbená kniha: istý čas som bola "coelhovka"

4. Oblúbené jedlo: losos na masle

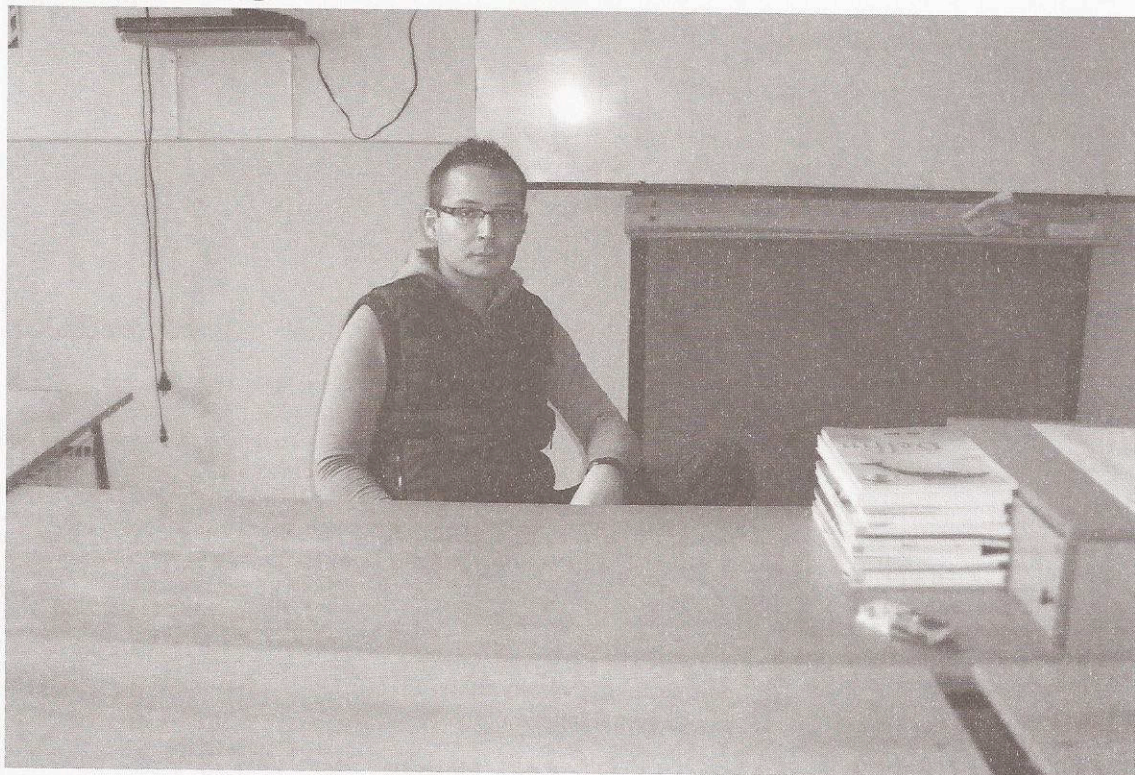
5. Záľuby: nemecké a české krížovky, kreslenie

6. Jazyky: čiastočne ovládam maďarský a ruský jazyk, nemecký jazyk som vyštudovala a venujem sa mu už takmer pol storočia

7. Citát: Najpresnejší obraz o človeku vytvárajú slová, ktoré vraví o iných.

Autor: Suz
Foto: Stanka

Posvietili sme si na mladé mäsko

Odkedy ste u nás na škole?

Noo, počkaj to budem teraz rozmýšľať. Vlaste som prišiel posledný marcový týždeň. No tak to bola taká zábava tam vtedy.

Takže si to máme vyrátať, koľko ste tu mesiacov?

No takže keď si to zoberieš, tak marec nepočítaš, takže apríl, máj, jún. 3 mesiace.

A prečo ste si vybrali práve túto školu?

Ona si vybrala mňa. Pretože ja som sem ako chcel ísť učiť, mimo Vančúrovej teda, ale potom mi p.p. Kamenčíková zavolala, lebo vedela, každý rok už ako študent na vysokej som jej prízvukoval, nech mi tu drží fleka. No tak mi ho aj držala, a potom keď sa stal ten incident s p.p. Važanovou tak mi hneď ako prvému zavolala,

že či to teda chcem brať, ja reku jasné. No a už to tam aj bolo, už som tu. Už mi to prischlo. Samozrejme, taký dobrý flek. Presne.

Ako sa vám tu páči?

Vieš čo, mne veľmi dobre. Ja som s tým absolútne spokojný a je to také iné. Lebo najprv som sa pozeral na profesorov z toho žiackeho pohľadu a teraz keď ich spoznávam ako osoby, keď sme v zborovni, je to úplne iné. Študenti napríklad nadvádzajú na mnohých profesorov, ale v reále sú, môžem povedať,

fajn.

Pravda je, že medzi profesorovaním a reálnym životom sú isté rozdiely.

A dosť veľké, myslím si.

A už ste sa aj spoznali s ostatnými profesorami?

Jasné.

S kým si rozumiete najviac?

S Denisou Vanákovou. Krvná skupina presne ako ja. Takže určite s ňou.

A obľúbili ste si aj nejakú triedu?

Určite áno. Vlastne ja učim teraz len dve triedy: VI.SG a VII.SG a môžem povedať, že VII:SG stopercentne vyhrala. Na plnej čiare. Aj keď je braná ako najhoršia trieda, ja s nimi problém nemám.

Môžem odkázať. Aký bol váš prvý školský výlet?

No vynikajúci bol. A to viete veľmi dobre, že bol dobrý, až na pár chybičiek krásy, ale dobre, to neriešme.

Výborný výlet. A budete aj triednym na budúci rok?

Podľa všetkého by som mal byť.

A chceli by ste teda VII.SG?

Áno, sen to je, ale tak uvidíme, či sa ten sen splní.

No a prečo ste sa vlastne rozhodli byť učiteľom? Čo vás k tomu viedlo?

To bol taký sen od 1. ročníka na základnej, od prvého ročníka som chcel byť učiteľom. A jedno-ducho som to aj docielil. 18 rokov v školských laviciach a naraz sa presunil len o jedno miesto ďalej.

Stále v laviciach.

Presne, presne.

Takže sen? Lebo väčšina ľudí toto povolanie zatracuje, keď dnes už sú tie decká strašne hnusné, takže je to nevďačná práca.

Je to určitým spôsobom nevďačná práca, keď sa pozriete na výplatnú pásku, tak to nevieš či sa máš smiať alebo plakať. Ale na tej druhej strane, decká nie sú až také hnusné. Treba vedieť ako na ne. Takisto je to aj so VI.SG. O tej sa hovorí, že tam je hnusný Žbodák alebo Jakub Matúš. Ale oni nie sú hnusní, s nimi sa dá pracovať. Ja som si ho v priebehu jednej hodiny obrátil na svoju stranu. A to obyčajnou známkou 2. Ani o tom nevedel, že ja ho skúšam hneď na prvej hodine. Dostal 2 a odvtedy má predo mnou taký rešpekt, a jednoducho vie kedy má byť ticho a kedy môže niečo povedať. Ale ja s ním odvtedy problém nemám. Preto sa mi táto trieda zapáčila, lebo oni dokážu niečo povedať a stoja si za tým.

Chcem vás za profesora! Prečo ste si vybrali slovenčinu a angličtinu?

Slovenčinu som si vybral na základe dvoch učiteľiek. A to na základnej škole - p. učiteľka Hlobenová.

Vy ste chodili na Vančurovu?

Áno, presne tak. No a na strednej p.p. Kubáňová. A de facto, profesorka Kubáňová je žiačkou p. Hlobenovej. Aj p.p. Bučányová bola jej žiačka. Tam tá slovenčina jednoducho dokázala zaujať. A to isté spravila aj p.p. Kubáňová, že dokázala tú slovenčinu podať takým štýlom, akým to dala. A jednoducho sa mi tá slovenčina zapáčila. Na druhej strane angličtinu som si vybral na základe len jednej učiteľky, a to p. učiteľky Chrvalevej.

Mám s ňou nejaké skúsenosti. Milá učiteľka.

Je, ona je. A čo sa týka angličtiny, ona je odborník. A to ma jednoducho zaujalo. Na strednej škole to potom dotiahla p.p. Štefechová, no a tam už som bol pevne rozhodnutý. Pretože ja som chcel najprv slovenčinu a dejepis, lebo dejepis ma tiež učila p. Hlobenová. Ale potom, že čo s dejepisom? Kam? S angličtinou mám aspoň akú-takú istotu, že s tým môžem ďalej niečo robiť, nemusím zostať sedieť v školských laviciach.

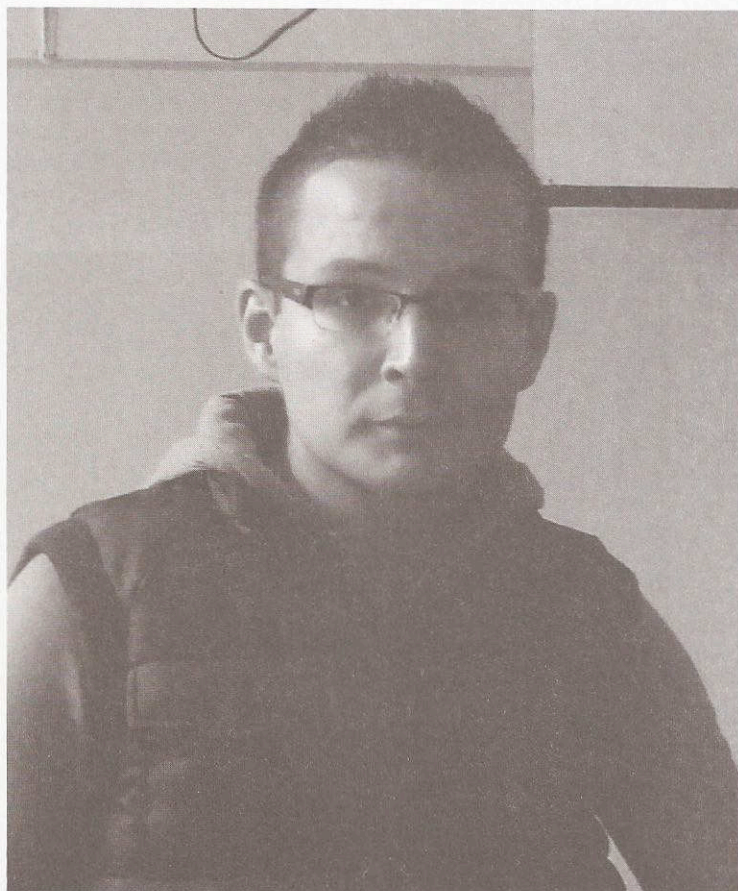
Je tam veľký rozdiel medzi teoretickou prípravou a praktickým učiteľstvom?

A dosť veľký rozdiel. To, čo sa naučíte na vysokej škole je vám na dve veci. Takže nič moc. Reálny život je lepší a ja som sa viac vecí naučil teraz v reále, keď som rozoberal tie diela a musel im diktovať poznámky. Bola to oveľa väčšia drina, ako to čo na vysokej škole. A určite si viac zapamätám z toho, čo učím

ako keď som sa učil. Ale to má tak každý, to tak budete mať aj vy.

A aký ste boli študent?

No tak ako študent, to by som vedel porozprávať, tam som mal pár takých zážitkov, keď som musel sedieť po škole a písať testy u p.p. Kamenčíkovej z nemčiny. Neskoré príchody na hodinu. Som dopísal test na hodine a po škole už aj som išiel. To tam môžete aj dať, lebo to jej vyčítam doteraz, že som sedel po škole. A študent ako taký? Tak zápisy som mával, to sa priznám, nebol som stopercentný žiak. Bolo tam dosť zápisov, čo si pamätám, hlavne za vyrušovanie, kecanie na hodinách a podobne. A čo sa týka známok, najlepšie známky slovenský a anglický jazyk. Ešte nemčina sa dala, a potom ostatné „len aby som prešiel“. Matematika mi vôbec nešla, to som mal problém, to som bol vždy na hrane medzi 4-5. Suverénne od prvého ročníka až po štvrtý. Fyzika detto a chémia, no, radšej pomlčíme.

A ako hodnotíte seba samého ako učiteľa?

Ako učiteľ sa hodnotím už len z toho hľadiska, že rozumiem tým deckám, pretože som mladý, takže si ich viem dať na svoju stranu. Viem ich aj pochopiť, že mnohé veci sa neradi učia, to je jasné. A pochopiteľné, to ani ja. Ale hodnotím sa tak, že čo sa týka tej vedomostnej úrovne, je tam čo dobiehať, pretože ako začínajúci učiteľ si musím pozeráť aj knihy, musím sa s nimi oboznámiť a tak. Ale myslím si, že som na tom veľmi dobre, lebo je to hlavne o tom chápaní. Učiteľ musí byť určitým spôsobom dobrý kamarát, ktorý si rozumie so žiakmi. Ja som prísny, to viete veľmi dobre, že nepustím jednoducho, ale na druhú stranu nesmie to byť len o prísnosti.

Takže dá sa povedať, že netolerujete ťaháky a opisovanie?

Netolerujem ich už len z jedného dôvodu, pretože aj ja som používal ťaháky a ja viem všetky skryše, kde sa tie ťaháky nachádzajú. Či je to na parapete alebo na tom múriku, alebo na servítke, idem sa vysmrkať a už aj pozerá na to. Takže takéto veci poznám, pretože s ťahákmi som robil ešte aj na vysokej škole kolkokrát, pri takých nanič predmetoch, ktoré som nemal ani na štátniciach, tak to som mal všetko na ťaháku. Takže aj keď som písal písomky, som presne vedel, kto má ťahák a kto nie.

Aj ste sa poučili z chýb profesorov, ktorí vás učili?

Áno, pretože ja som ich vnímal a teraz spätne si vybavujem mnohé veci, že čo robili oni. A sú veci, ktoré by som ja na ich mieste určite nerobil. Ale to je aj generačný rozdiel, pretože oni už majú čo-to preskákané ja som len začínajúci učiteľ, takže sú to také veci, s ktorými sa každý učiteľ stretne. Určite chcem hrať tú rolu že chápem žiakov, ale odtiaľ-potiaľ. Ale nebudem ani robiť z malých vecí veľké problémy, to sa vám neoplatí a určite nie za ten plat. Musíte to brať ako v angličtine: „Take it easy.“

Teraz trochu z iného súdka. Ako trávite voľný čas?

Väčšinu voľného času trávim na záhrade, pretože tam som teraz akurát dokopal pô-

dorys na bazén a teraz ho tam ideme osádzať. Ja som skôr doma taký kutil, ja si viem veľa vecí porobiť, kosievam trávu, potom niečo opravujem, väčšinou ploty alebo niečo také. Čiže toto je určitým spôsobom môj voľný čas. A autá.

To je pochopiteľné. A aj motorky?

Ani nie, tie ma nezaujali, to moja sestra je na motorky. Ja som skôr na autá, na také 6-valce, to je pre mňa. Väčšinou niečo na aute. Raz ho idem vyumývať, potom zaprší, potom ho zase môžem umývať, takže to je večný kolobeh. No a samozrejme, tak po večeroch vybehnúť niekam na pivo.

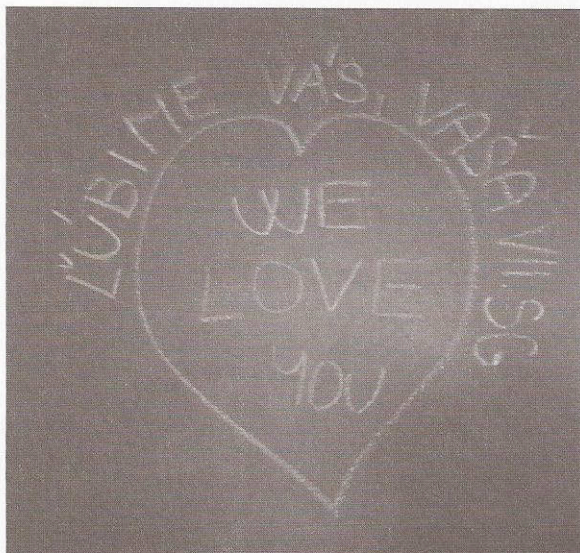
„Väčšinu voľného času trávim na záhrade“

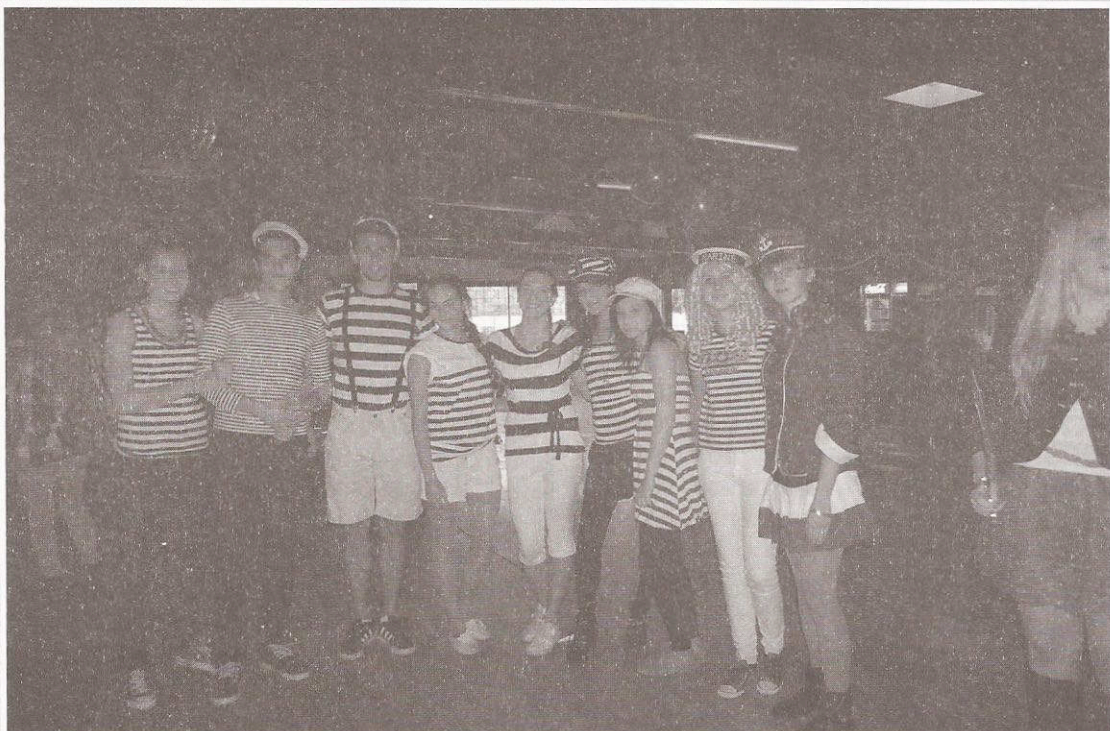
No a všetkých by zaujímal, čo máte vytetované na rukách.

No toto na ramene sú len také kliky-háky. To som našiel na jednej internetovej stránke. A tu na predlaktí je niečo, čo by mohlo zaujímať každého: „Never give up“ čiže nikdy sa nevzdávaj, a to platí aj pre vás aj pre mňa, To vždy, keď mám také nervy, že by som najradšej s niečím praštil, tak stačí sa pozrieť na ruku. A je to tam.

Ďakujeme za rozhovor.

*Autor: Leso
Fotky: Stanka*

O gympli, ktorý bol na mori

Áno prosím, už to máme za sebou... A keďže my, členovia redakcie NB nechceme, aby ste zabudli, prinášame Vám menšiu rekapituláciu.

Žijem v centre diania

Ako tretiačka som mala možnosť sledovať prípravy a poviem Vám, nebola to žiadna sranda. Aj keď som sa veľmi neangažovala, videla som, že každá maličkosť si vyžaduje istý čas a trpezlivosť. Napríklad už len výber témy! Táto vec sa riešila už minulý školský rok! Western, Antika, Rockstar party, Hawaii, Retro, Orient? Pre ktorú sa rozhodnúť? :-/ Potom sa výber zúžil a keď sa nevedelo rozhodnúť či námorníci alebo piráti, nejakú múdru osobu to napadlo dať dokopy a vznikla Noc na mori. A už to bolo! 9.10. o 17:00 bude celý gympel na jednej vlne. No a čo ďalej? Treba sa dohodnúť, kto bude pirát, kto námorník, kto spraví výzdobu, treba vymyslieť choreografiu, atď,atď...

A pár príspevkov od tretiakov zo špeciálnej facebookovej skupiny Imatrikulácie 2012 exkluzívne len a len pre Vás, drahí čitatelia. To aby ste mi verili, že si dali tretiaci záležať!

„Sem s inšpiráciami :D“

„Mal by sa tam nejako zakomponovať gangam style“

„keď to bude na rit stvrtaci nam to daju pekne vyzrat.“

„Mohol by prosím.nieкто spravit vela vela červenociernych retazi“

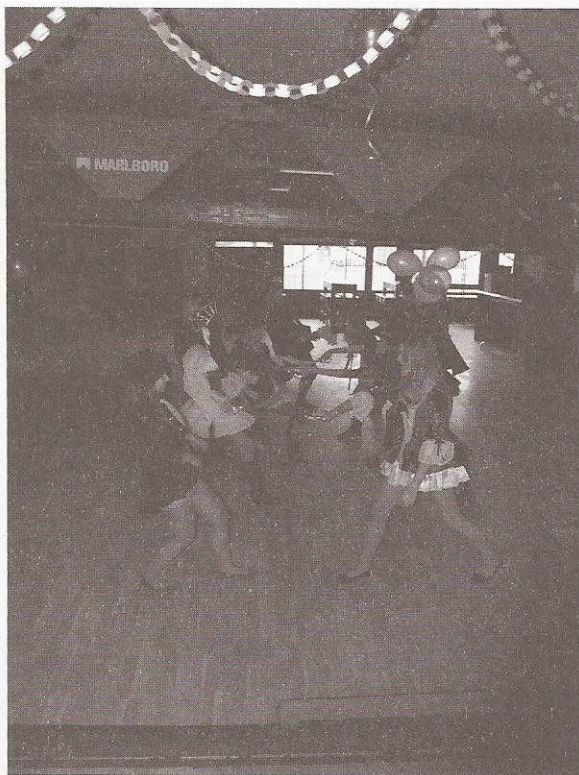
„ máme 120 balónikov ciernych bielych modrych a červenych asi bude hélium :D“

„NAJLEPŠIE imatrikulačky aké kedy šghj malo :)“

Potom to prišlo. Deň D. Ráno stretávam tretiakov, ktorí si nesú svoje kostýmy, takmer celá trieda je zapojená do robenia reťazí, cez prestávky sa cvičí tanec, všetci dúfame, že to klapne.

Bol aj Pepek námorník aj Jack Sparrow

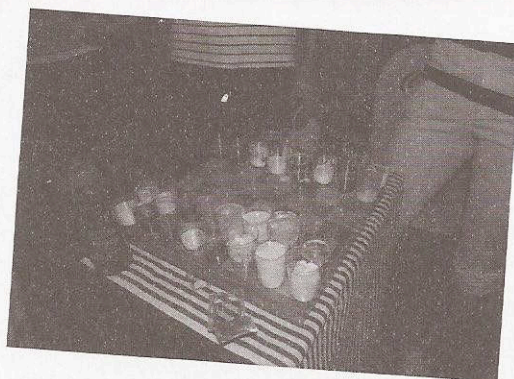
Prejdime teda k samotným imatrikulačkám. Boli excelentné!!! Klaplo všetko! Tanec, ktorý moji šikovní vrstovníci cvičili len jeden deň, bol výborný. V kostýmoch vyzerali veľmi dobre, či už dievčatá alebo chlapci (áno, chlapcom to pristalo). Improvizácia moderátorov (Biniho a Jura) bola zvládnutá stopercentne, určite so mnou súhlasia viacerí. A čo úlohy? Umyť spolužiakom nohy, jesť chilli papričky, nechať si odstrániť ochlpenie nôh voskom (týka sa chlapcov), degustácia „drinkov“, preteky v pití Coca Coly dole hlavou, ... proste jedna báseň. Musím uznať, že naša škola prijala samých nových odvážlivcov. A po úlohách sa už len tancovalo.. Párkrát zaznel Gangnam Style, Žijeme len raz a všetci hneď nadsakovali. A keby mohli, nadsakovali by až do bieleho rána. Svojim breakdanceom milo prekvapil synček pani Študentovej. Ak to takto pôjde ďalej, o popularitu medzi dievčatami v puberte sa vôbec nemusí báť. Bohužiaľ, každá dobrá párty sa raz skončí a my, dobre naladení gymnazisti sme odišli domov a na druhý deň ráno sme pekne vstali do školy a nehovorili o ničom inom, len o vydarenom privítaní ctených prvákov. Vrelá vďaka všetkým za taký super zážitok.

A ak by si dakto chcel namiešať drink námorníkov a pirátov, nech sa páči, tu sú ingrediencie:

zakysanka
nealko pivo
červená paprika v prášku
chilli omáčka
vegeta
šľahačka

Uvedené ingrediencie treba pre lepšiu chuť miešať v smere hodinových ručičiek. Neexistuje presný pomer, každý ich pridáva podľa svojej chuti.

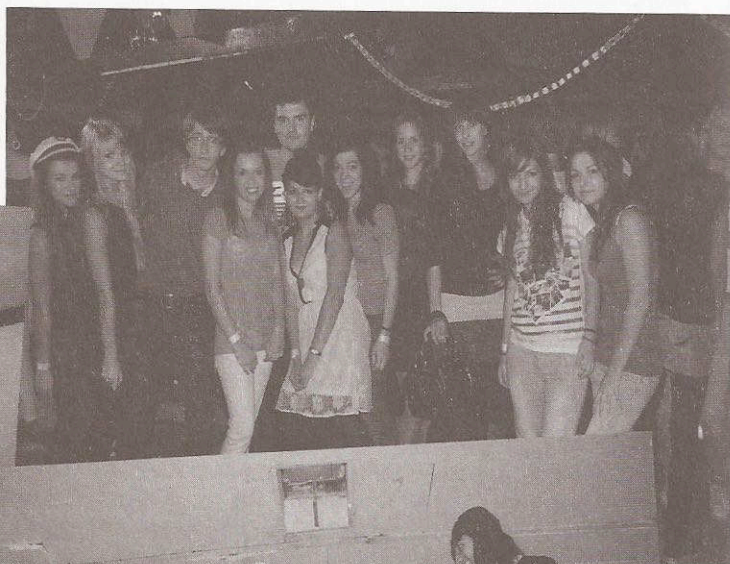

Klaudi Giebelová, moja spolužiačka, sa imatrikulačkám venovala asi najintenzívnejšie. Myslím si, že by sa k nim mala vyjadriť aj ona. Klaudi, len sme lo do toho! ;)

„Moje spomienky na imatrikulačky? Tak celé to začalo veľkou hádkou pre tématiku. Chalani vytrvalo bojovali za svoju tému hawaii pretože dúfali že všetky baby budú mať podprsenky z kokosov. Nakoniec zvíťazila téma piráti ku ktorej sme pripojili aj námornícku a všetci boli spokojní. Všetci sme chceli aby to boli imatrikulačky na ktoré bude každý rád spomínať a to nás spájalo. Veľké plány sa premenili na veľký stres. Celé nám to skomplikoval výlet do Berlína ktorý bol presne týžden pred imatrikulačkami. Vlastne sme odchádzali do Berlína s tým, že sme nemali ani program ani tanček a výzdobu, proste nič. Keď sme prišli, nič sa nezmenilo a zostávali nám dva dni. Vtedy začali hádky. To teda bolo. Boli to dva dni polepených rúk vďaka výzdobe a stres čo s kostýmami a tancom, ktorý sme domýšľali v utorok hodinu pred začiatkom. Za toto musím veľmi podakovať Jurajovi Klátikovi, s ktorým bolo síce viacero nezhôd, pretože športovci mali iné pohľady na veci ako my. Predsa len vymysleli super úlohy, ktoré príliš nezosmiešnili prvákov, ale za to pobavili. Moderátori sa prekonali a vytvorili uvoľnenú atmosféru, pri ktorej sa zabavili nielen žiaci, ale aj profesori. Celkovo si myslím, že to nakoniec dopadlo viac jak dobre. Všetci sa zabávali, aj bývali absolventi čo je vidieť aj na fotkách od našich šikovných fotografov. Celé by som to zhrnula veľkým poďakovaním fotografom, tanečníkom, moderátorom a všetkým, čo pomohli a samozrejme aj Vám ostatným za úžasnú atmosféru.“

Autor: Myška

Fotky: Filip

Príloha : CESTOVANIE

Aké je tvoje vysnívané miesto pre život?

Pýtala som sa pár študentov na našej škole, čo je ich vysnívaným miestom pre život a prečo. Zdá sa to byť veľmi zložitá otázka, no niektorí to vyriešili veľmi jednoducho.

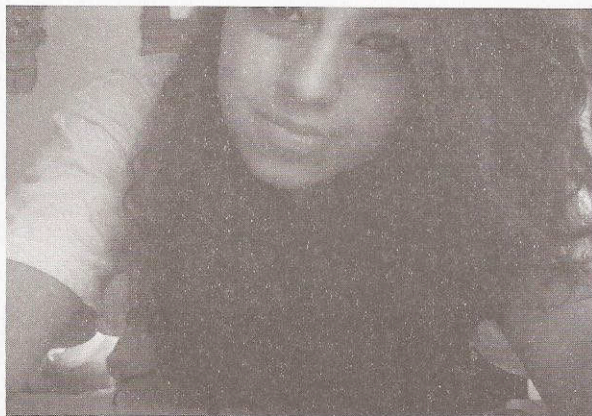

Katarína Krekáňová

V Paríži, pretože je to mesto s veľmi bohatou históriou a krásnymi pamiatkami. Francúzi si z ničoho nič nerobia a na všetko majú čas. Ja stále meškám, takže asi preto, bolo by to viac tolerované.

Natália Šturdíková

V New Yorku, pretože už od malička som obdivovala veľké mestá, kde si človek môže robiť, čo chce a nikto ho nekontroluje, neobmedzuje a nesúdi za to, ako vyzerá. Jednoducho sa tam cíti "slobodný".

Sára Kozániová

Moje vysnívané miesto na život je blázinec, tam máš zadarmo ubytovanie, stravu, nemusíš chodiť do roboty, do školy + ešte tam aj cvičiť môžeš.

Lenka Procházková

Moje vysnívané miesto na život? Tak asi niekde na Floride alebo CA a to už len preto, že je tam úžasne. Je tam pekné more, teplo a všade sú ľudia. Žije to tam. V noci v meste sa máš kde zabaviť, pretože tam si môžem užívať život, koľko chcem.

Barbora Šaštinská

Určite na 100% Rio de Janeiro. Pretože patrí k jedným z najkrajších miest sveta, je tam nočný život, karnevaly, ktoré patria medzi brazílske tradície. Pretože je tam nádherné more s krásnymi plážami. Najviac sa mi páči socha Krista Vykupiteľa. A v roku 2016 sa tam konajú Olympijské hry, je to proste úplne iná dimenzia.

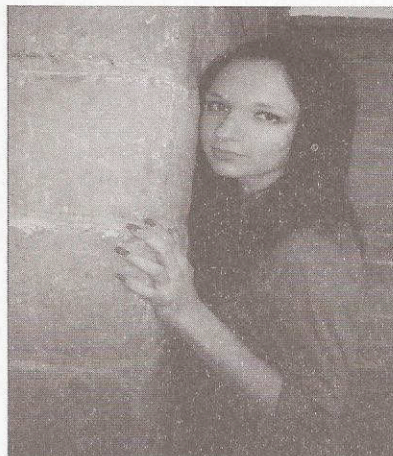
Laura Hanuláková

Moje vysnívané miesto by bolo pre mňa ako raj na Zemi. Predstavujem si ho ako miesto v nejakých mierne tropických horách alebo niekde, kde by mal človek pokoj a pohodu. Bolo by tam teplo, spať by sa dalo aj pod holým nebom, ak by som chcela, more by bolo blízko a mohla by som behať po pláži, kde by sa dalo aj dobre trénovať. Človek by nemal žiadne povinnosti a každý by sa staral len o seba a mal len svojich najbližších.

Veronika Tomanová

Asi Hawaii. Prečo? Tak určite preto, že milujem slnko, more a pláž. A vždy som chcela bývať na nejakom ostrove! Dá sa tu zablúdiť v džungli, objavovať vodopády, surfovať, posedávať si v reštaurácii a len tak odpočívať.

Ako sme si „šunky“ váľali za veľkou mlákov

Prpravili sme si pre vás krátke interview so slovenskými Američanmi. Rok „leňošili“ ďaleko za oceánom, zatiaľ, čo my sme ťažko študovali v Trnave. Prečítajte si, ako strávili rok bez kamarátov a rodiny. Našli si nových kamarátov? Zaradili sa do spoločnosti? Aká bola ich hostovská rodina? Aj na tieto otázky vám odpovedia Vierka Koleničová a Matej Drobný.

Vierka

1. Čo ta viedlo k tomu, aby si išla na rok študovať do zahraničia?

Neviem. Nikdy som nerozmyšľala nad tým, že by som odišla počas strednej študovať do zahraničia. Pamätám si, že raz na telesnej sme sa rozprávali o živote v Amerike, celkom ma to zaujalo a keďže najlepšej kamarátke – Nike Ryškovej sa to tiež pozdávalo, rozhodli sme sa do toho ísť spolu.

2. Prečo práve USA?

V tom čase Amerika bola pre mňa Amerikou. Nad ničím iným sme ani neuvažovali. Dostali sme ponuku ísť do anglicka, kde by nás s Nikou umiestnili blízko seba, no my sme to odmietli. Dostať sa do Anglicka čo i len na víkend dnes už nie je problém.

3. Bola si spokojná s rodinou u ktorej si ten rok žila? Ako ťa prijali?

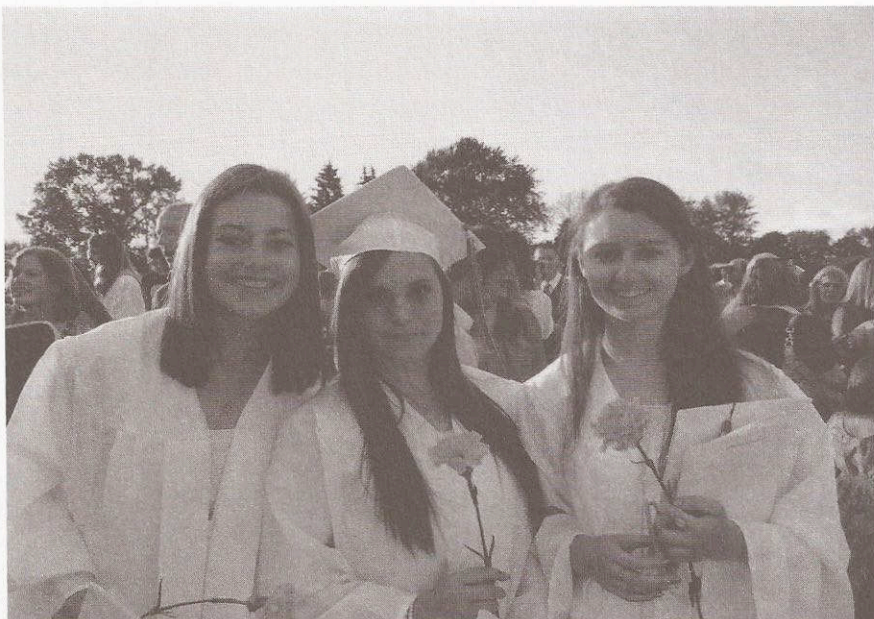
S rodinou som bola spokojná, mala som bežnú rodinu. Mama, otec, 17-ročná sestra - Emily a 15-ročný brat - Mathew. Prijali ma úžasne, brali ma ako ich ďalšiu dcéru, hlavne otec. Niekedy som mala pocit, že ma má radšej ako svoje vlastné deti.

4. Ak by si mala povedať tri veci, ktoré ti v cudzine najviac chýbali, čo by to bolo?

V prvom rade to určite bola moja vlastná rodina, ale dalo sa to prežiť. Skypovali sme často, takže jedinýkrát, kedy mi bolo za nimi naozaj smutno, tak to bolo na Vianoce. Ďalej mi chýbali kamaráti, ale taktiež sa to vďaka skypu dalo zvládnuť. A odpod' na tretiu otázku? Neviem, mne v Amerike v podstate nechýbalo nič, všetko som vedela zvládnuť, ale ak by som mala niečo vybrať tak by to bola voľnosť.

A
M
E
R
I
K
A

V Amerike sa bez auta človek nedostane nikam, a keďže ja som šoférovať nemohla, vždy som si musela vybaviť nejaký odvoz. Vlaky alebo autobusy tam často nechodili, pokiaľ ste nebývali priamo v centre mesta.

5. Ako celkovo reagujú američania na cudzincov?

Celkom normálne, bola som istým spôsobom "cool" lebo som bola z inej krajiny, ale veľmi sa o to nezaujímali. Nezaujímali sa o moju krajinu alebo kultúru, len ma brali ako jednu z nich.

6. Pociťovala si podstatné rozdiely medzi životom na Slovensku a v Amerike?

Určite áno, ale nie až také závažné. Američania sú nesmierne hrdí na to, že sú z Ameriky, ja som hrdá na to, že som zo Slovenska. Američania majú nudný životný štýl. Oni nežijú, ale len prežívajú zo dňa na deň.

7. Odchádzalo sa ti odtiaľ ťažko, alebo si sa už tešila na domov.

Odchádzalo sa mi ťažko, koniec koncov, každé lúčenie je ťažké. Na letisko prišli aj niektorí kamaráti zo školy, čo som naozaj nečakala. Padlo pár slz, ale ja som sa už nemohla dočkať svojej rodiny a kamarátov. Nevedela som opísať svoje pocity, bola to radosť, ale zároveň aj smútok kvôli odchodu.

8. Plánuješ sa do Ameriky ešte niekedy vrátiť? A za akým účelom? (navštíviť rodinu u ktorej si bývala, priateľov, spraviť si výlet, zase študovať, alebo si tam nájsť zamestnanie)

Určite áno. Amerika je krásna. Chcem cestovať ju precestovať a vidieť nové miesta. Určite ešte navštívim aj svoju rodinu. Nedá sa povedať, čo bude o pár rokov, ale žiť alebo ďalej študovať tam zatiaľ nechcem.

Ali & Vierka

Medzi študentov, ktorí sa počas uplynulého školského roka vyparili na dlhšie obdobie do zahraničia patrí aj môj skvelý spolužiak a dobrý priateľ Maťo Drobny. Už v máji jeho lietadlo konečne pristálo na Bratislavskom letisku a my sme ho mohli s radosťou vyobímať a privítať späť na Slovensku. Náš Blesk bol ako inak pri tom, a využil túto situáciu pre skvelý a zaujímavý rozhovor s Maťom, ktorý Vám už teraz osobne porozpráva dačo o Amerike.

Kde konkrétne si sa nachádzal minulý rok, u koho si býval a ako si ste si vychádzali ?

Nachádzal som sa v štáte Montana , neďaleko mestečka Great Falls, žil som u jednej veľmi milej rodiny, s ktorou som si veľmi dobre vychádzal.

Akým športom si sa najčastejšie venoval v Amerike?

Väčšinou som sa venoval americkému futbalu a basketbalu. Vyskúšal som si aj surfovanie.

Ako sa ti páčilo surfovanie, bolo to príliš komplikované?

Veľmi sa mi páčilo. Áno, je dosť komplikované a veľmi náročné pre ruky.

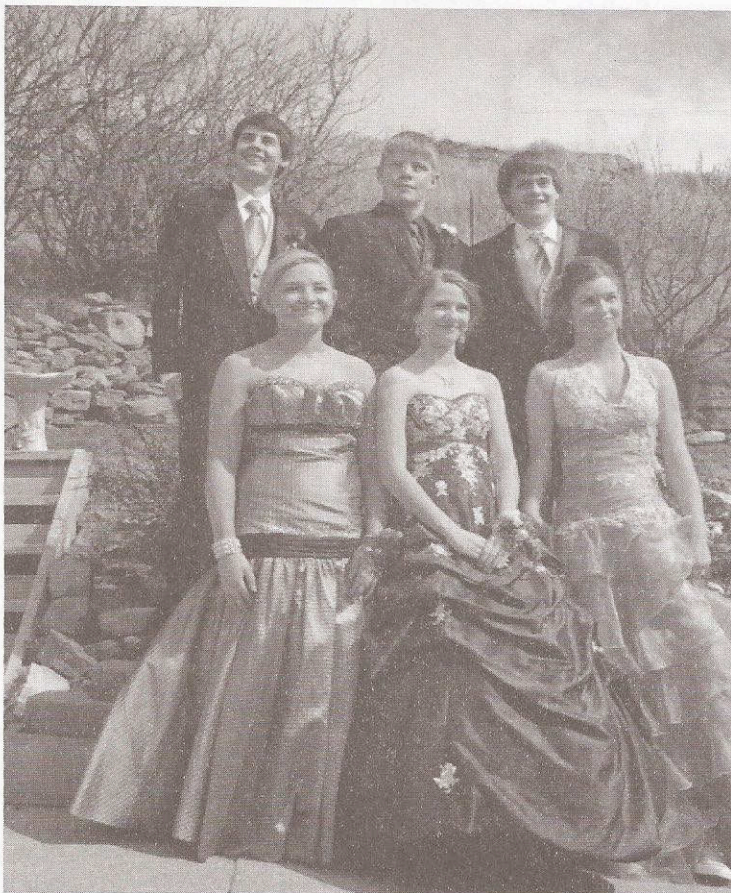
"Nebolo pre mňa ťažké sa zaradiť, pretože môj „brat“ bol približne v mojom veku, zdieľali sme podobné záujmy."

Čím sa líši americký školský systém od nášho?

Naše systémy sú dosť odlišné. Ich systém je ľahší, čo sa týka obsahu učiva je menší ako na Slovensku. Učitelia sa zameriavajú na základné vedomosti, a ich stále opakovanie, čo sa postupne lepšie vrýva do pamäti študentom.

Mal si veľké problémy s dorozumievaním sa ? Ako dlho ti trvalo zaradiť sa ?

Zo začiatku som mal mierne problémy, najmä prvé dva mesiace, neskôr už vôbec. Nebolo pre mňa ťažké sa zaradiť, pretože môj „brat“ bol približne v mojom veku, zdieľali sme podobné záujmy.

Zapamätal si si od svojich spolužiakov nejaké zaujímavé frázy?

Jedine ak : „what 's up ni... ?! "

Čo hovoríš na Americké dievčatá? Je pravdou že Slovenky sú najkrajšie ?

Je pravdou že Američania sa dosť nezdravo a

fastfoodovo stravujú, čo je na nich dosť vidieť. Konstatujem, že Slovenky sú určite najkrajšie. Najmä naše šéfredaktorky Blesku. (Ďakujeme, Maťko, ty lichterák - pozn.redak.)

Čo sa ti páčilo pri oslavovaní Amerických sviatkov? Ako to chodí na deň vďaky vzdania?

Páčilo sa mi, že sa zišla celá rodina, čo je podobné ako u nás. Deň vďakyzvdania sa vyznačuje prítomnosťou celej rodiny, množstvom skvelého jedla, kde nechýba ani povestný moriak.

Navštívil si nejaké zaujímavé miesto v USA počas svojho študijného pobytu? Čo sa ti tam najviac páčilo?

Navštívil som Hawaii. Nevieťm konkrétne povedať čo, páčilo sa mi tam snáď úplne všetko. More, pláž...

Prídu sa aj tvoji priatelia pozrieť na krásy Slovenska?

Chceli by, pravdepodobne už budúci rok sa tu ukážu.

Čo všetko ti priniesol tento pobyt, rád by si sa ešte vrátil späť?

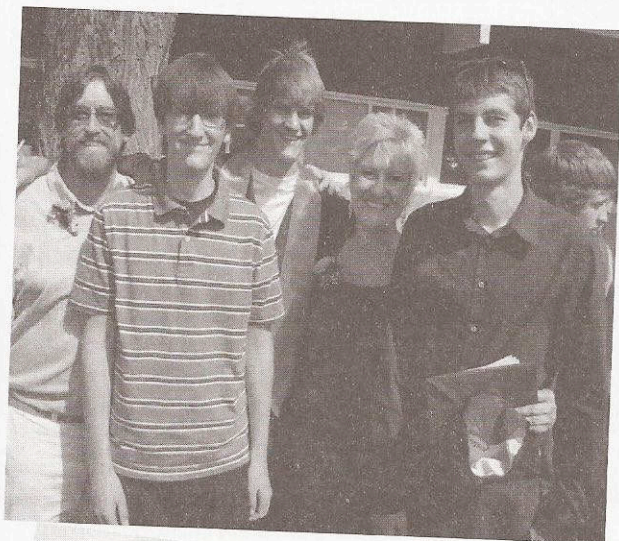
Zlepšenie jazykových schopností, nové skúsenosti a taktiež skvelých priateľov.

Dokázal by si v Amerike žiť trvale?

Ak by som tam žil so svojou rodinou, tak určite hej.

V mene Blesku ďakujeme ti veľmi pekne za rozhovor, vidíme sa čoskoro v triede. Prajeme ti veľa úspechov aj naďalej, v študovaní na Slovensku a najmä na hodinách Nemčiny.

Autor: Viky

Budapešť

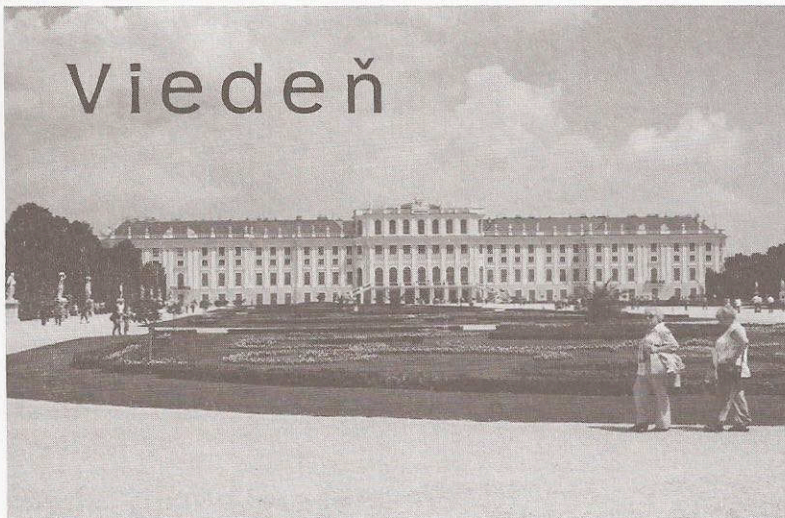

Minulý školský rok sme si zorganizovali príjemný výlet do neďalekej Budapešti. Terajšia 2.A a 3.A spojili svoje sily a vydali sa na jeden deň za maďarské hranice. Napriek národnostným „narážkam“, ktoré kolujú v médiách (vôbec ich neuznávame), sme si pripadali ako doma. Dnes poznáme podrobnú históriu Budapešti, a to len vďaka nášmu neúnavnému sprievodcovi. Mal už svoj vek, ale človek to bol neúnavný. I o Trnave vedel viac ako my všetci. Scestovaný pán Szabó nás oboznámil s každou pamiatkou aj za prítomnosti dažďa a zlých poveternostných podmienok. My, všetci premočení, by sme v tej chvíli najradšej sedeli niekde vo fastfoode, ale on to nevzdal, vláčil nás po meste ako mokré handry. Celú cestu nás prenasledoval národný vták Turul. Do dnešného dňa neviem, čo symbolizuje, ale viem, že je aj blízko pri slovenských hraniciach a jeho meno si budem pamätať až do konca života. Ústa sprievodcu sa nezastavili, a napriek tomu, že sme boli o týždeň všetci usopení či chorí, teší nás, že vieme niečo o histórii našich susedov. Veď naša minulosť je úzko prepletená. Tešíme sa na náš ďalší výletík.

Autor: Suz

Viedeň

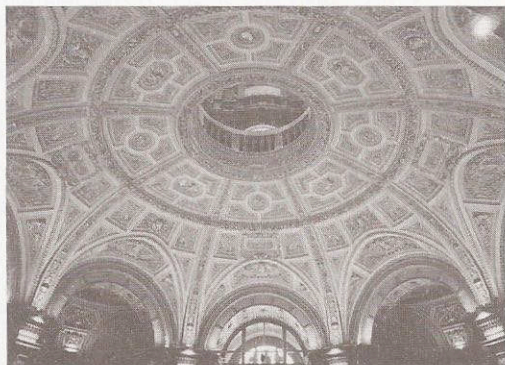
Na školskom výlete sa od žiakov očakáva slušné správanie, kultivovanosť a pozornosť. My sme splnili všetky tri požiadavky a stali sa z nás bezproblémoví študenti. Minulý školský rok žiaci z bývalej 2.A, 2.B a VI.SG navštívili Viedeň, očarili sme ju a spoločne dúfame, že na nás nikdy nezabudne.

Nemčinári na výlete šprechovali ... (aspoň niektorí)

Náš výlet sa začal celkom klasicky. Pán vodič autobusu nás hneď pri vstupe upozornil, že sa nemáme ničoho dotýkať, nemáme sa hýbať, nemáme kričať a určite nejest'. „Väčšina“ z nás sa riadila jeho heslom. Tí ostatní sa dotkli iba miesta na sedenie. Celú cestu do Viedne sme počúvali o krásnom historickom meste, ktoré sa nedá porovnať so slovenskými mini mestečkami. Všetci sme to tak trochu aj tušili, ale táto informácia nás naozaj „šokovala“. Každá výprava do Viedne je podobná. Najskôr máte prehliadku mesta, ktorú absolvujete autobusom, pretože chôdzou by to zvládol iba p.p. Javorka. Potom sme si pozreli Schönbrunn. Mnohí z nás skončili v bludisku. Sme Slováci a iba tu sa neplátilo. Myslím, že to hovorí za všetko. Ďalšou zastávkou bolo Kunsthistorisches Museum. Našou

hlavnou úlohou v tomto múzeu bolo spoznávanie kresieb a malieb známych, hlavne rakúskych, maliarov. No a na koniec sme sa dostali do samotného centra Viedne. Tam sme dostali podrobný výklad ku každej tehle, múru i stromu. V hlavnom mieste Rakúska má každá maličkosť svoj význam. Po spoločnom poznávaní sme dostali čas aj sami na seba. Mnohí skončili v celosvetovo známych fast foodoch, ale našla sa aj menšina, ktorá pokračovala v objavovaní histórie mesta. Každý z nás si z jednodňového zájazdu odniesol niečo iné, no všetci nosíme v srdci veľké poďakovanie, ktoré by sme chceli venovať p.p. Horváthovej, že sa odhodlala zorganizovať niečo pre nás. Dúfame, že nás zoberie na ďalšie výlety, na ktoré budeme môcť ešte dlho spomínať.

Autor: Nika K
Fotot: Stanka

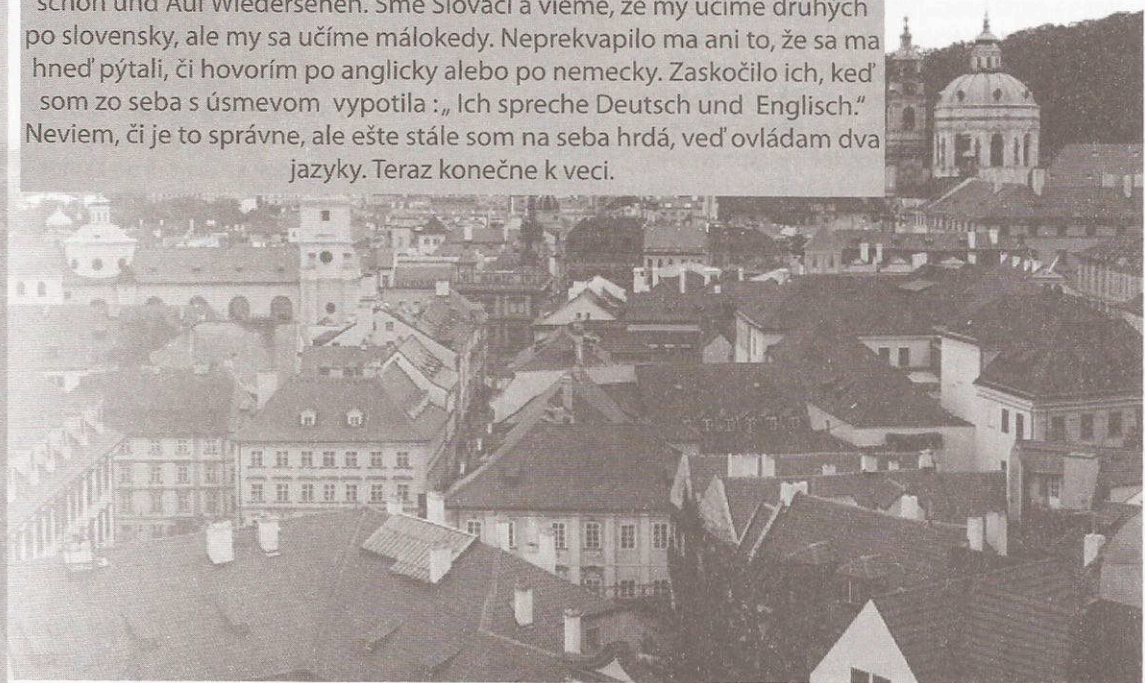
Formula 1 na konci sveta

Praha-Dráždany-Berlín

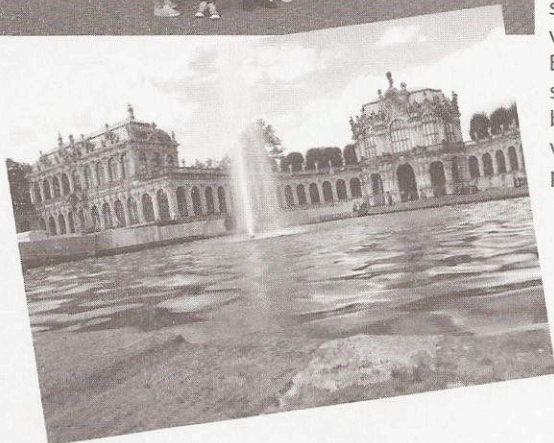
Už z nadpisu vám musí byť jasné, že sme sa zúčastnili výletu nemčínárov.

Konečne nás život prinútil (tento raz to nebola p.p. Horváthová či p.p. Kraváriková) zapojiť mozgové bunky a vydali sme zo seba aspoň Danke schon und Auf Wiedersehen. Sme Slováci a vieme, že my učíme druhých po slovensky, ale my sa učíme málokedy. Neprekvapilo ma ani to, že sa ma hneď pýtali, či hovorím po anglicky alebo po nemecky. Zaskočilo ich, keď som zo seba s úsmevom vypotila :„ Ich spreche Deutsch und Englisch.“ Nevieť, či je to správne, ale ešte stále som na seba hrdá, veď ovládam dva jazyky. Teraz konečne k veci.

Prvý Tág:

Spred školy sme vyrazili pomerne skoro, no „túžba“ po spoznávaní nás vytiahla z postele bez problémov. V Prahe sme strávili príjemný a slnečný deň. Prebádali sme celé staré centrum. Spravili sme si fotky na tradičnom turistickom mieste – Karlovom moste. Navštívili všetko to, čo je také „tradičné české“: hmko, stárbox, mekáč... (nerobíme reklamu žiadnemu obchodnému reťazcu). Jednoducho, klasickí turisti. Najviac zo všetkého nás prekvapil krásny hotel v príjemnom prostredí. Paneláková ubytovňa mala jednu alebo dve hviezdíčky, nie som si celkom istá, no som si istá tým, že sme tam strávili zábavnú a nezabudnuteľnú noc. Domácka atmosféra s videom Dano Drevo a turnaj Mekocho Žbirku (odporúčam). Večer sme museli spať so zapnutým svetlom, pretože strach zo závesu, ktorý bol v kúte na stene nám nedovolil v pokoji zavrieť oči. Keď za ním niekto bol, tak si myslel, že sme celú noc hore. Aspoň my sme si to mysleli...

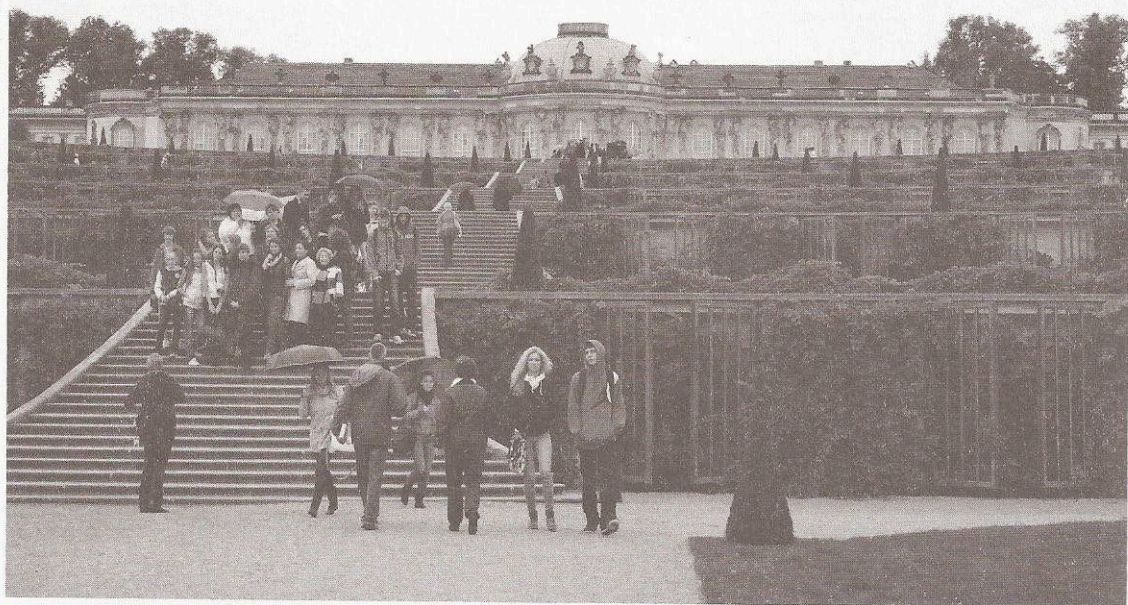
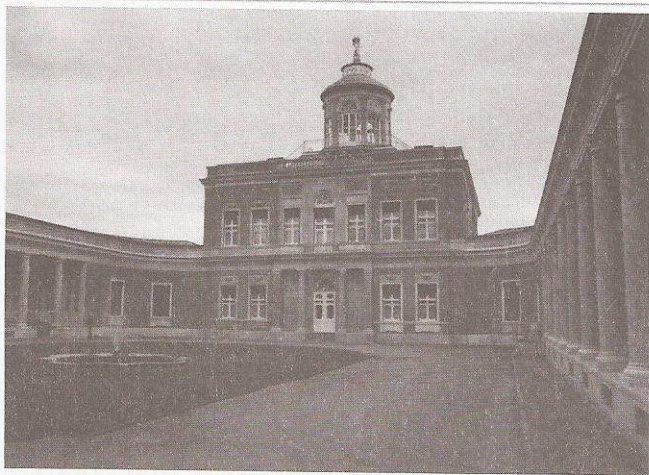

Druhý Tág:

Opustili sme našu pražskú/ radotínovskú ubytovňu a druhý deň sme strávili v Drážďanoch. Povieť vám, že to mesto zanechalo na každom najpríjemnejší pocit z celého výletu. Všetko čisté, nezavadzalo vám milión ľudí a pamiatky mali skutočne nejakú hodnotu. Hlavným bodom prehliadky bol Zwinger. Pozreli sme si nádvorie, terasy, porcelán a obrovskú obrazáreň. Nikto to nečakal, ale Drážďany prekvapili. Celý deň zaklincoval Herbstmarkt na námestí. Tu sme ochutnali tradičný nemecký bratwurst, šišky, palacinky, jahody v čokoláde a ďalšie špeciality, z ktorých sa mi ešte stále zbiehajú sliny. Samozrejme, nie všetci sme sa stravovali ako objavovatelia miestnej gastronómie. Mnohí z nás stavili na osvedčené rýchle občerstvenia, ale každý si vychutnal jesennú atmosféru. Večer sme sa vydali do Berlína. Tam nás čakala vysnívaná formuľa, o ktorej sme si až do tretieho októbra mysleli, že postele v nej budú v tvare formule. Na naše prekvapenie postele boli v tvare obdĺžnika, toalety a sprchy spoločné, no a naše pocity zmiešané.

Tretí Táq:

Ráno sme vyliezli z imaginárnej formule s ružovými líčkami a novými pupákmi na tvári (puberta). Po raňajkách sme vyrazili sme do Postupimu. Tu to bolo trošku hektické, keďže sme sa náhlili, aby sme sa stihli najesť a prezrieť si palác Sanssouci. Všetko sme stihli. S pikantným kebabom, ktorý nás štípal až do večera sme utekali na prehliadku paláca. Tento deň nebol veľmi šťastný, pretože začalo pršať. Poznáte to, na človeka pôsobí všetko depresívne a únava doliehala. Z Postupimu sme sa ešte dostali do Berlína, kde sme navštívili židovské múzeum. Zaujala nás jeho moderná architektúra, ale aj celkové ponímanie židovskej histórie. Každá veková kategória si tam našla to, čo bolo pre ňu zaujímavé. Kvôli dažďu sme vynechali malú pešiu prehliadku a zakotvili sme v obchodnom centre. Nejako extra sme po tom netúžili, ale po náročnom dni to prišlo vhod. Niektorí z nás objavili čaro nemeckých obchodov s oblečením, niektorí čaro nemeckého jedla a iní čaro lavičiek. Večeru sme si vychutnali v meste. V reštaurácii nás príjemne pohostili a pani profesorky to aj „príjemne“ zacvakali. Neskôr sme sa za sprievodu dažďa vrátili do formule. Pri sprchách sme si vytvorili sympatickú radu a ohovárali sme tých, ktorí sa sprchovali viac ako 3 minúty. Noc sme trávili rozdielne. Nieкто pobehoval po chodbe a niekomu ten, čo pobehoval po chodbe, pekne liezol na nervy. Vďaka tomu, bola posledná noc vo formule nezabudnuteľná.

Štvrtý Táq:

Malé omeškanie kvôli prispatým a potom Berlín, Berlín a ešte raz Berlín. Dostali sme mierne vynadané kvôli

oneskorencom, ale aspoň nás to rýchlo prebralo. Autobus sme opustili okolo pol deviatej. Štvrtý deň sme zahájili v Ríšskom sneme. V novo vybudovanej kopule sme sa pohybovali s audioguidom. Rozprával nám, čo všetko vidíme okolo seba a celý Berlín sme mali ako na dlani. Aj napriek zime, sme mali krásny pohľad na rozsiahle hlavné mesto. Potom sme sa celý deň presúvali pešibusom. Najskôr Brandenburská brána, ďalej Unter den Linden, Checkpoint Charlie a nasledovalo takmer celé centrum. Berlín je obrovské mesto a všetci vieme, že nie všetko sa dá stihnúť za jeden deň, no jednu dôležitú pamiatku sme ešte stihli. Múzeum Pergamon (pred ktorým sme stáli pol hodinu v tom najväčšom daždi) zobrazovalo babylonskú, grécku i arabskú históriu. Nazbierané pozostatky zakomponovali

do múrov múzea tak, že ste sa cítili ako v staroveku. Dojem kazilo len pár občanov ázijských krajín, ktorí vám búchali po hlavách so zrkadlovkami a tridsiatimi objektívmi. Upršaný, ale dobre využitý posledný deň sme ukončili nástupom do autobusu a hor sa domov.

Niektorí smutní, niektorí šťastní, že sa vracajú domov, sme dali zbohom Nemecku, potom Česku a ráno sme o štvrtej zobudili „nadšených“ rodičov. Tento výlet nám ukázal, prečo

sa máme učiť nemčinu... Viete prečo? Aby sme hneď o týždeň odpovedali na hodine nemeckého jazyka z toho, čo sme zažili a čo nás očarilo. Ach, tá nemčina...

Autor : Suz
Foto: Stanka

Skvelý, úžasný a jedinečný výlet! Áno, vďaka Blesku som sa dostala do Bruselu. Veľakrát som počula, že práca v školskom časopise je zabíjanie času a nemám sa toľko snažiť... Verte mi, tá snaha sa oplátila. Vďaka pánovi Vladimírovi Maňkovi a Patrikovi Hermanovi sa pár ľudí dostane na takúto exkurziu po hlavnom meste Belgicka každý rok. Nechcem vám opísať môj denný program od raňajok až po poslednú návštevu wc pred uložením sa na spánok. Skôr by som vám rada opísala ľudí a zážitky z krátkeho tripu.

Keď som nastupovala do autobusu, tak som nepoznala ani jedného človeka. Mojou vstupenkou bolo umiestnenie sa v súťaži Štúrovo pero, no nebola som na vyhlásení, takže som netušila, kto by mohol byť „novinár“ podobne ako ja. Neskôr som zistila, že deviat z nás boli môjho druhu.

Boli to skvelí, vysoko inteligentní a vtipní ľudia.

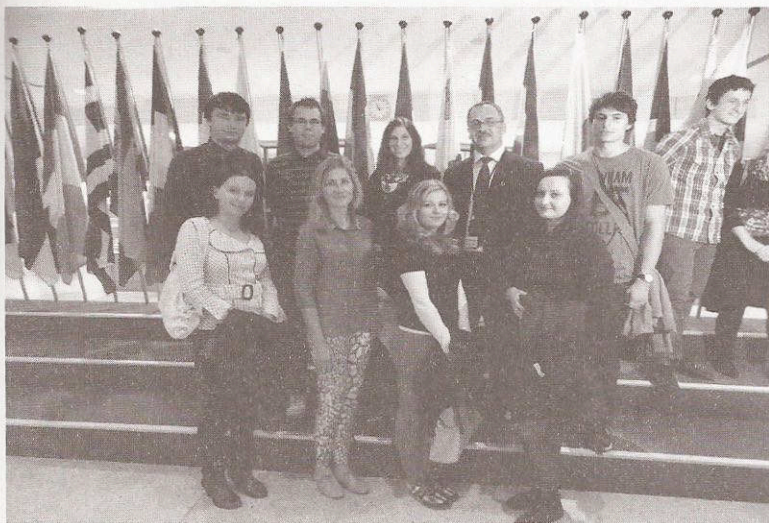
BRUSEL, mesto, kde cikajúci chlapec je najväčšou atrakciou

Neprekážalo mi ani to, že som bola takmer najmladším článkom celej skupiny. Ohromili ma ich životné príbehy, ich skúsenosti a známosti. Bola to elita slovenskej mládeže. Preháňam, ale boli super. Málokedy sa môžete stretnúť s ľuďmi na rovnakej vlnovej frekvencii v takomto veľkom počte. Normálne sme v spoločnosti považovaní za exotov alebo biffšov.

Po krátkych štyroch dňoch spolunažívania sme sa cítili ako keby sme sa poznali niekoľko rokov. Jedna vec mi, však, nedovolila v pokoji spať:

„Prečo sme na tomto výlete práve my?“

Je to zvláštna otázka, no ostatní spolucestovatelia tam nereprezentovali žiadnu súťaž. Boli to ľudia s veľkým srdcom (fakt). Títo mladí, dospelí, ale i postarší ľudia pomáhajú Patrikovi Hermanovi organizovať tábor pre sociálne slabšie deti. Každý rok sa na tomto projekte podieľa veľké množstvo dobrovoľníkov všetkých vekových kategórií. Ich jedinou odmenou je radosť detí, ktoré aspoň na krátku dobu vytrhnú z krutej reality a ukážu im aj krajšie stránky života. Pravdupovediac, o tomto tábore som nikdy nepočula, no po tomto výlete by som najradšej nejako pomohla aj ja.

Chcela by som vás trochu uviesť aj do nášho putovania po Bruseli. Nebolo to len tak nejaké poľakovanie sa po centre mesta. Hneď v prvý deň sme si spravili asi osem kilometrovú prechádzku po meste. Žiadna „party hard“, ale spoznávanie na vysokej úrovni blúdenia. Hrali sme sa na skúsených pamiatkarov a spravili si príjemné spoločné popoludnie.

Prekvapil nás čúrajúci chlapec, ktorý je obrovskou atrakciou mesta, no meria asi 50 centimetrov a do zadku mu vedie hadička s vodou.

Nádherný pohľad. Večer sme mali asi trojhodinovú večeru, ktorá mi po návrate domov vyčarila úsmev na tvári. Na váhe ukazovala ručička o 3 kilá viac. Teraz sa musím trýzniť... Keď sme absolvovali tlačenie jedla do hrdla, išli sme omrknúť

pravú belgickú piváreň, jasné, že sme pili len nealkoholické pivo, zdôrazňujem. Sme slušní študenti. Neskôr krátke túlanie po meste a zavŕšenie príjemného večera v dúhovom klube. Samozrejme, sme sa tam dostali omylom, ale pravdou je, že sme sa poriadne pobavili a to hlavne na urastených „ženách“... Hahaha, nebolo nám všetko jedno. Ďalší deň pokračoval putovaním po parlamente. Pán Maňka nás oboznámil s fungovaním európskeho parlamentu a všetkých nadväzujúcich inštitúcií. Mali sme možnosť prediskutovať naše problémy rovno v Bruseli. Neodvážila som sa začať diskutovať o problémoch s kúrením v škole a podobne.

Jediný, kto sa ozval, bol starý pán, ktorý sa sťažoval na vodné elektrárne na rieke Hron. On by ho ešte rád splavoval, no v dnešnej dobe už sa to nedá. Toto sme riešili v európskom parlamente. Kto by to bol povedal... V popoludňáskych hodinách sme si vychutnávali architektúru jednotlivých ulíc a pamiatok.

Posledný deň krátkej exkurzie sa odohral na okraji Bruselu v Minieurópe.

Videli sme zmenšeniny všetkých významných pamiatok jednotlivých európskych krajín. Bohužiaľ, neverili by ste, čím sa v Belgicku hrdí Slovensko. Je to Modrý kostolík (Kostol sv. Alžbety v Bratislave). Áno, naše krásne Slovensko sa nemá čím iným pochváliť, pretože nemáme ďalších milión hradov a zámkov..

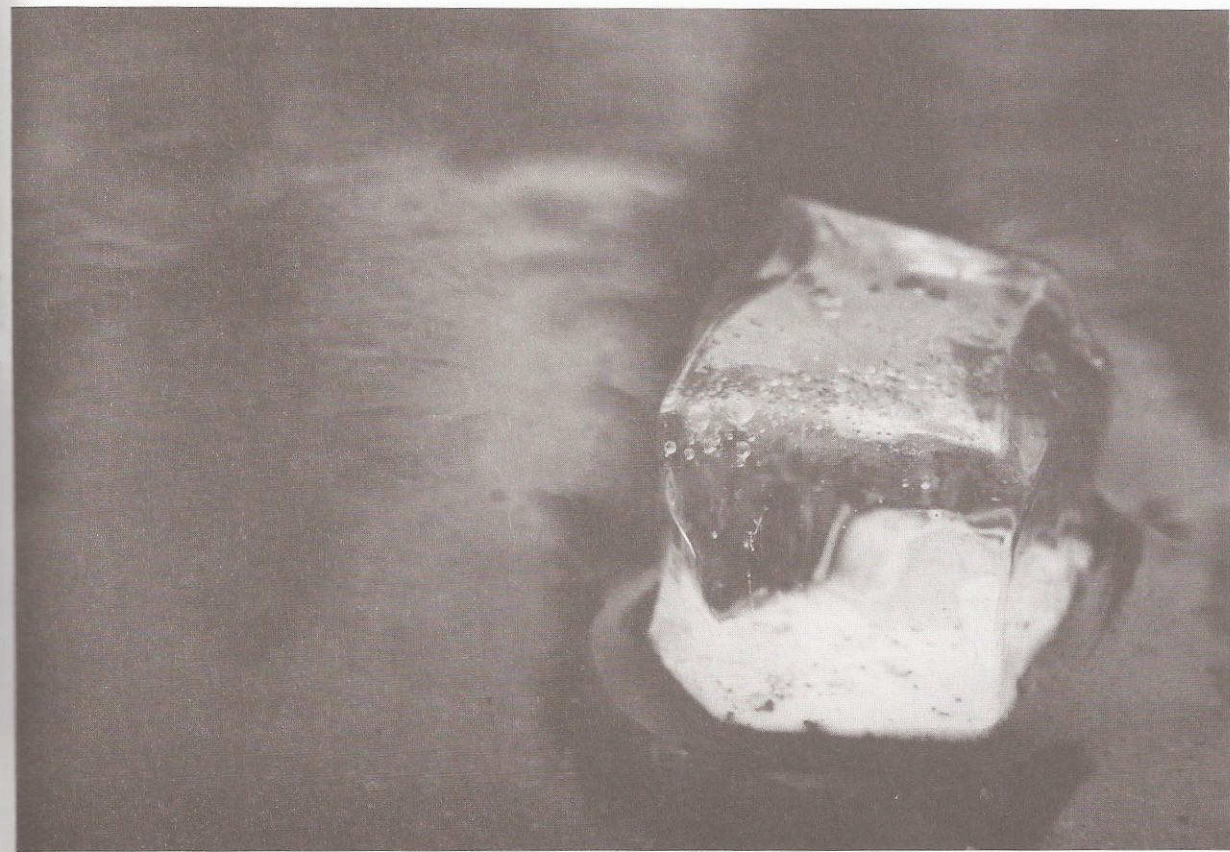
Poviem vám, ja som ešte nikdy v Modrom kostolíku nebola a len vďaka tomuto výletu viem, že existuje.

Stojí to za zamyslenie. Vieme sa „vynikajúco“ reprezentovať. Napriek malému sklamaniu ma Brusel očaril a opäť som o niečo múdrejšia. Aj malá snaha sa vám môže v živote oplatiť.

Autor a fotky: Suz

Stankina fotopríloha 2. časť

Dovoľte mi oficiálne otvoriť novú rubriku nášho časopisu známu ako lifestyle a to veľmi aktuálnou témou, ovplyvňujúce veľké percento spoločnosti mladých ľudí.

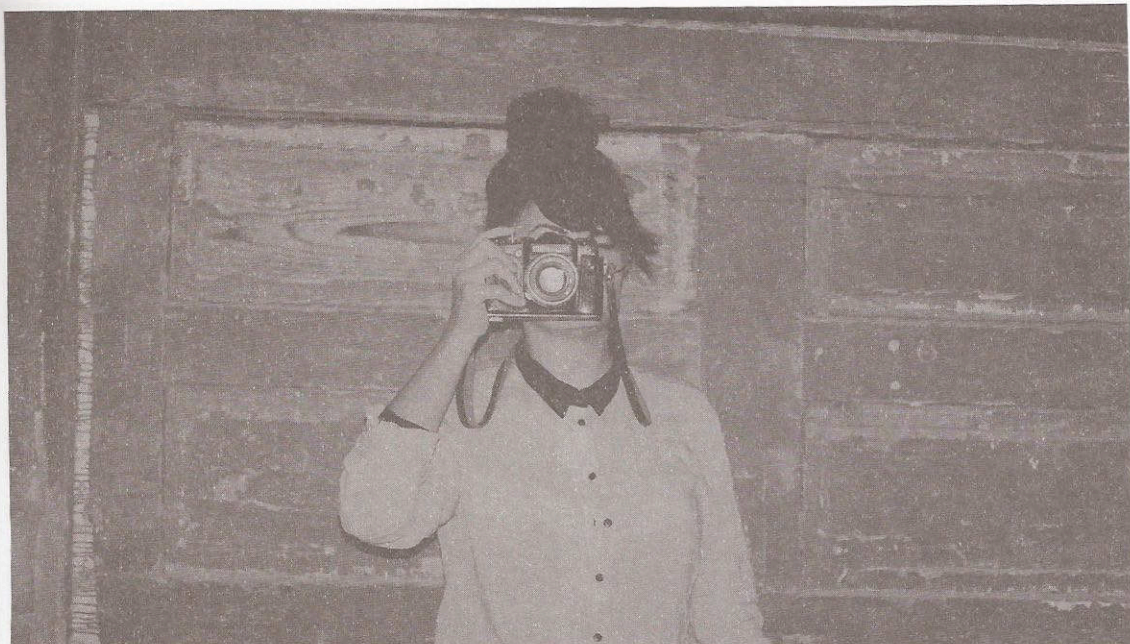
Who is hipster?

Kto je Hipster? Hipsteri, Hipstáci, či Alternatívci, ľudia posadnutí slimfitovými nohavicami, károvanými košelami, najnovšími modelmi i-phonov, či nepochopiteľnými „bermúdskymi trojuholníkmi“. A pri tom, nepamätám si Franka Sinatru ako sexidol s wayfarerkami, HM taškou v ruke blúdiaceho v záhadách „hipsta-bermúdskeho“ trojuholníka. Jediný, kto tu snáď blúdi, je veľké percento našich hipsterov a to práve v (ne)vedomostiach o tejto subkultúre. Subkultúre 40. rokov 20.storočia, momentálne však subkultúre súčasnosti. Kedysi pojem Hipster zaznamenával charakter človeka plného nadhľadu, inteligencie a uvedomenia, taktiež patril aj k fanúšikom jazzu. Hipsterov si môžeme zaradiť aj medzi ľudí, ktorí sú zaujatí voči skazeným stránkam spoločnosti, ľudí stojacich za úplnou sexuálnou slobodou, ale aj ľudí závislých na drogách, amfetamínoch a najmä marihuane. V súčasnosti medzi hipsterov zaradujeme ľudí posadnutých retro módou, oddaných nezávislej (alternatívnej) hudbe a filmom.

Slovník hipsterov:

Bronson – pivo
Cronkite – chlapec
Deck (paluba) – kto je deck ide s poslednými trendmi a je hip
Fin – opak deck, znamená aj zlý, nežiadany
Frado – škaredý chlap mysliaci si o sebe, že dobre vyzerá
Jerry – hippie
Kale – peniaze
Midtown – nekultúrny, nie hip
Piece (kus) – mobilný telefón
Tassel (strapec) – dievča
Slávni hipsteri : Frank Sinatra , Johnny Depp, Adam Goldberg , Aliah Wood

Anketa

*Kto v tebe evokuje pojem hipster?
Páči sa ti tento štýl?
Vieš niečo o instagramoch ?*

Natália Norovská, II.A

Povedala by som, že v súčasnosti je ich štýlom retro. Sú ironickí a určite majú dajaký svoj jazyk. Ak sa to zoberie vo všeobecnosti, je hipsterom aj Frodo z Pána prsteňov. Správny hipster by určite nemal mať viac ako 2% nadváhy. Táto móda sa mi nepáči, no je to vec vkusu.

Pavla Frišová, III.A

O tomto štýle som si preklíkala pár stránok na internete, ich súčasťou boli návody ako sa obliekať (ideálne v HM) a taktiež slová ako „vintage hipster“ a podobne. Ich povaha sa vyznačuje cynizmom a sarkazmom. Tento štýl sa mi určite páči. Čo sa týka instagramu, je to program na upravovanie fotiek, prostredníctvom neho môžeš zdieľať fotky v danej aplikácii, fb, twitteri, a zrejme aj na my space a yahoo.

Maťa Remenárová, III.B

Hipster je človek, ktorý nejde s väčšinou, vyčnieva z davu svojimi inými názormi, ktoré nie sú v "móde", oblečením a počúvaním nekomerčnej hudby.

Marek Hanáček, IV.B

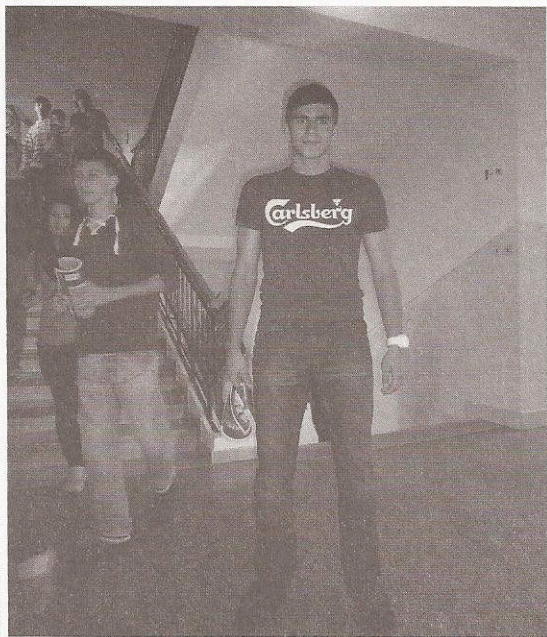
Tieto otázky mi hovoria asi toľko, ako otázky p.p. Vidovej na francúzštine ...

Tomáš Iliev, IV.S

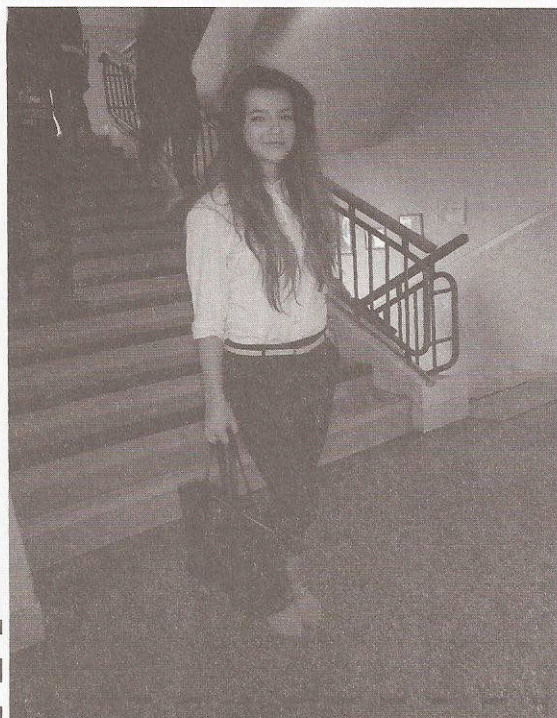
Pre mňa je to človek, ktorý má rád niečo iné. Tento štýl si vôbec nevšímam, avšak nijako mi neprekáža.

*Text: Viky
Foto: Ema*

Tričká s veľkými nápismi sú teraz šik. Hodinky, ktoré sú rovnako biele ako nápis, boli výbornou voľbou. Preto môžeme povedať, že Matúš sa vyzná a že v dnešnej dobe majú aj chalani zmysel pre detail. Rifľami sa nedá nič pokaziť a je to vždy

to najrozumnejšie riešenie. A ešte aj tie zošity drží štýlovo. Gratulujeme, na svojom „vohoze“ si nič nepokazil.

Tak táto slečna jednoznačne vie, čo sa teraz nosí. Bledomodrá košeľa v kombinácii s čiernymi obťahnutými nohavícami vytvára dojem elegantného outfitu. Ten je doplnený bledým opaskom, čiernou kabelkou a jednoduchými topánkami, ktorými nič nepokazila (práve naopak). Tento outfit hodnotíme na výbornú a každý z vás určite vie, že je len jedným z mnohých štýlových kombinácií, ktoré nám Lucia predvádza po celý rok.

M
ó
d
n
a

p
o
l
í
c
i
a

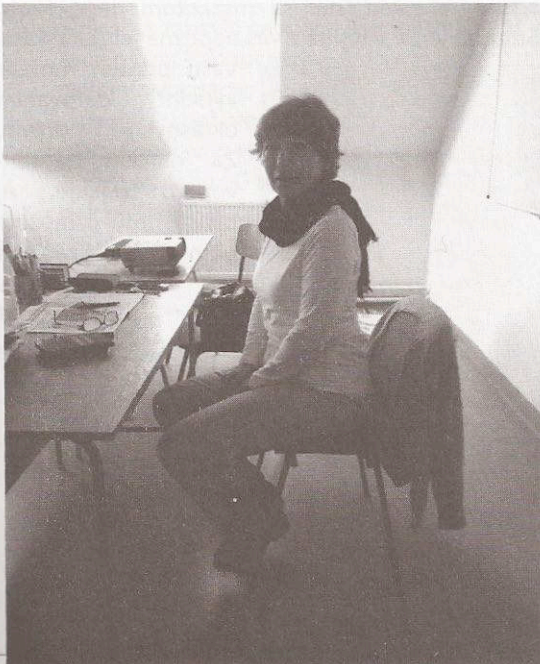
Katku si každý určite všimne na niekoľko desiatok metrov. Červené vlasy, červené pery a červená károvaná košeľa. Na lepšiu farbu vsadiť ani nemohla. Čierne nohavice, ktoré dokonca zladila s ponožkami, sa k tomuto outfitu super hodia. Celkový efekt výborne dopĺňajú traky. Takže, klobúk dolu.

Čierna a biela sú základ. Dievča so štíhlou postavou, akým Silvika bezpochyby je, si jednoznačne môže dovoliť obtiahnuté legíny v kombinácii s voľnejším bielym dierovaným svetríkom. Hnedá kabelka a krásny úsmev dotvárajú skvelý dojem jednoduchého outfitu.

„Vohoz“, ktorý upúta vašu pozornosť. Už len kvôli žltej farbe šiat, ktoré Viky zvolila a pekným nohám vykúkajúcim spod nich. Doplnené sú tmavohnedým opaskom a štýlovou retro kabelkou. V tomto ročnom období musela Viky obohatiť outfit o jednoduchý čierny sveter, ku ktorému sa čierne pančuchové nohavice bezpochyby hodia. Celkový dojem – super!

Na našej škole sa dokážu štýlovo obliecť nie len žiaci, ale aj učitelia. Dôkazom toho je p.p. Štefechová. Bledé tričko a nohavice doplnila čiernou bodkovanou šatkou, ktorá sa farbou hodí k topánkam. Tie sú tiež čierne. Celý tento outfit oživila žltým svetríkom, ktorý ju rozžiariť a dodal jej šmrnc. Ak by sme si mali vymeniť úlohy a oznámkovať my vás, bola by to určite 1.

Určite ste už aj vy počuli o kvetinovom fantómovi a jeho „značkovani“ školy. Tento fantóm sa v škole objavil už pred pár rokmi a vo svojom poslanstve pokračuje. Je to človek, ktorý si kompenzuje nedostatok pobytu v prírode tým, že v škole objíma stromy. Snaží sa ukrývať pred verejnosťou a svoju úchylku vykonáva cez vyučovacie hodiny. Našťastie máme na škole pár šťastlivcov, ktorí nachytali tohoto psychopata pri čine. Ukájal sa presúvaním stromov po chodbe a zatarasoval vstup na učiteľské WC. Tito svedkovia sa s nami podelili o ich pocity a zážitky zo stretnutia s kvetinovým fantómom.

Kvetinový fantóm

Prečítajte si pár výpovedí:

1. Obdivujem jeho oddanosť svojmu remeslu. Takú precíznu prácu v krátkom čase som ešte nevidel. Považujem ho za jedného z najvynaliezavejších žiakov na našom gymnáziu. O jeho umení svedčí aj to, že už má následníkov. Tí zatiaľ len odtrhávajú lístky na kvetinách, ale pomaly sa dostávajú na jeho úroveň.

2. Úchylák s veľkým Ú. Nielenže tak vyzerá, ale aj je. Nerozumiem, prečo si svoj pocit menejcnosti v prírode kompenzuje v škole. Stromov má dosť aj na ulici, keď sa mu máli, tak v Baumaxe majú aj rastliny v kvetináčoch. Mal by sa vyburíť tam. Možno mu požičajú aj vysokozdvížny vozík.

3. Tento ľahkomyselný prípad ma celkom oslovil. Uznajte, celá škola ho pozná a obdivuje za jeho odvalu. Mali by sme sa k nemu pridať a postupne rozobrať a porozhadzovať celú školu. Mali by

sme začať od lavíc, stoličiek a podobne. Prečo by sme sa nemohli učiť na toaletách a prečo by učitelia nemohli sedieť v kvetináčoch?

Tento típek to dotiahne až do parlamentu, je to podobný psychoš ako každý politik.

Naši svedkovia mali strach z pomsty, a preto neprezradili jeho meno. Neprezradíme ho ani my, veď nie sme bulvárny časopis. Napriek psychickej poruche nášho fantóma, stal sa maskotom našej školy. Smutné je, že väčšina z vás nepozná jeho identitu.

Vašu priazeň môžete vyjadriť darovaním okrasných drevín. Za darčeky fantóm vopred ďakuje. Aj takto mu môžete pomôcť začleniť sa do spoločnosti a nadobudnúť vnútorný pokoj.

Suz

Zalúbenci to roztočili na parkete

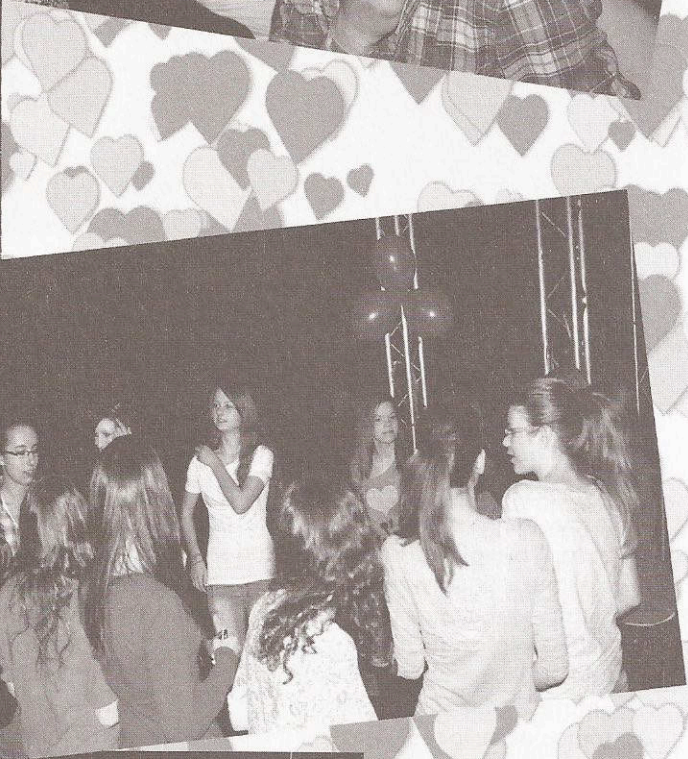
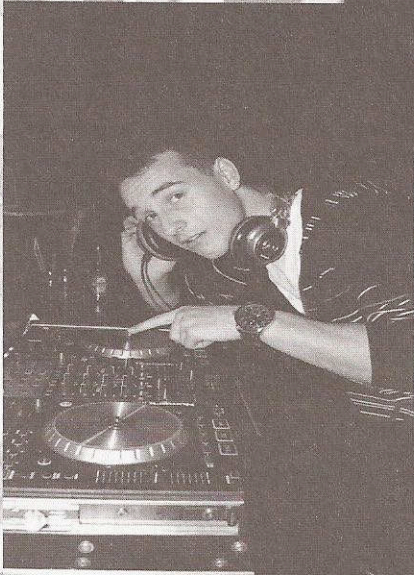
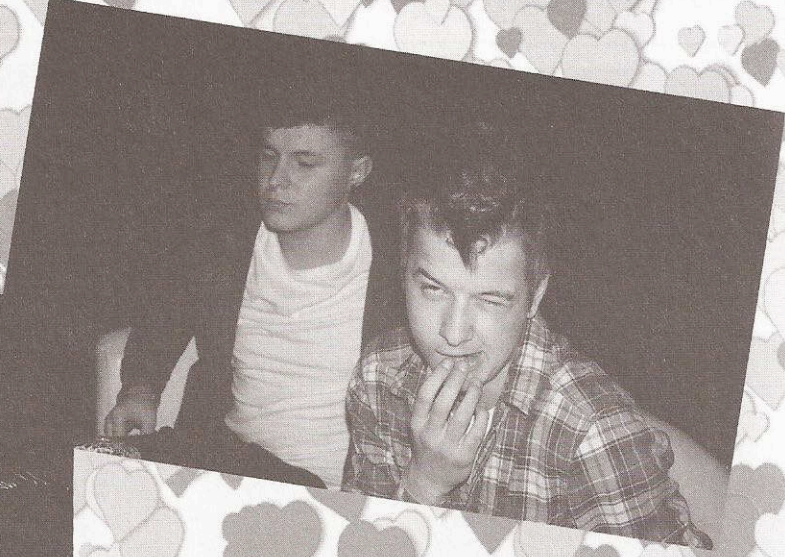

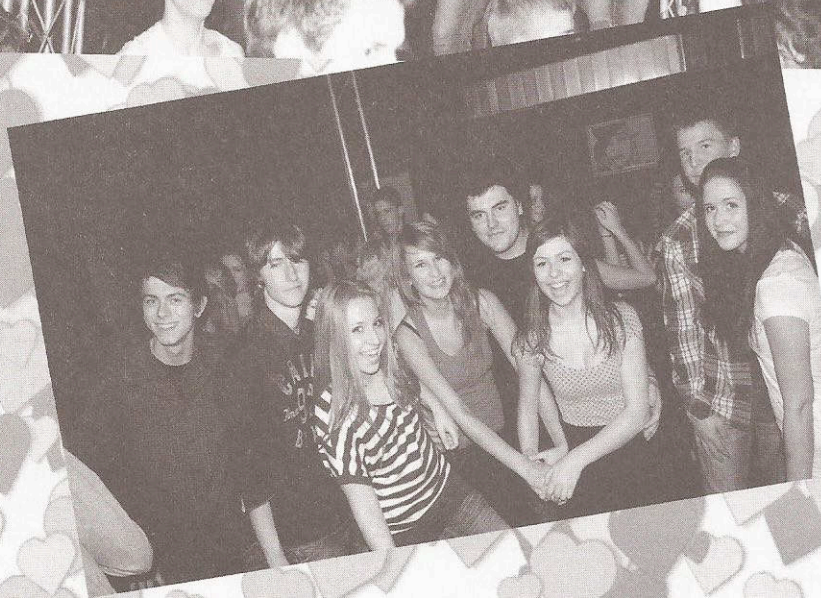
Po neuskutočnej vianočnej párty sa všetka pozornosť sústredila na tú valentínsku. Školská rada sa stretávala častejšie a organizovala všetky potrebné veci, zatiaľ čo ostatní sa už v predstihu dohadovali, čo si oblečú a s kým pôjdu. Bola som naozaj zvedavá, aké to bude mať školskú párty v E2 a jej skutočný priebeh ma skutočne prekvapil. Začiatok celej disko bol zrejme dosť rozpačitý. Síce som prišla až po šiestej, no na parkete bolo 5 a pol človeka, v boxoch takisto. Kto teda prišiel na piatu? Asi iba profesori a tí, ktorí mali na starosti výzdobu, ak vôbec. Pochybujem, že si ju niekto skutočne všimol, aj keď rozmiestnenie bolo veľmi strategické. Nakoniec, tak okolo siedmej sa parket zaplnil. A disko sa mohla začať. Hoci bol jej časový rozsah obmedzený (párty do pol desiatej je cool, prečo nie), môžem povedať, že stála za to. Tí niekoľkí exhibicionisti, ktorí sa rozhodli predviesť na „minipódium“, v tom stiesnenom priestore asi žiadne tanečné kreácie nevymysleli, ale aj tak sa určite zabavili na 100 percent (a ostatní sa zabavili na nich). Rovnako aj ja. DJ vyberal naozaj dobré songy, ktoré roztancovali aj tých najväčších suchárov. A naozaj milé bolo, keď boli aj niekomu venované. No hoci to bola valentínska párty, zaznel len jeden sladák, aj to nie celý, lebo za všeobecného protestovania musel DJ dať niečo svižnejšie. Potom už nič podobné radšej neskúšal. Ale ktovie, ako sa k tomu postavilo tých pár zamilovaných párikov. Fakt ich tam nebolo veľa. Buď uprednostnili iný lokál alebo ŠG trpí nedostatkom interných párov. Ťažko povedať, čo je horšie. Ale aj napriek nižšiemu počtu zalúbených sa večer vydaril. Očividne bolo každému jedno, akej farby sú balóniky a že alkohol netečie prúdom.

A aj keď som mala voči školským akciám predsudky, predsa len sú fajn. Preto ma fakt zaujíma, aká bude tá nasledujúca.

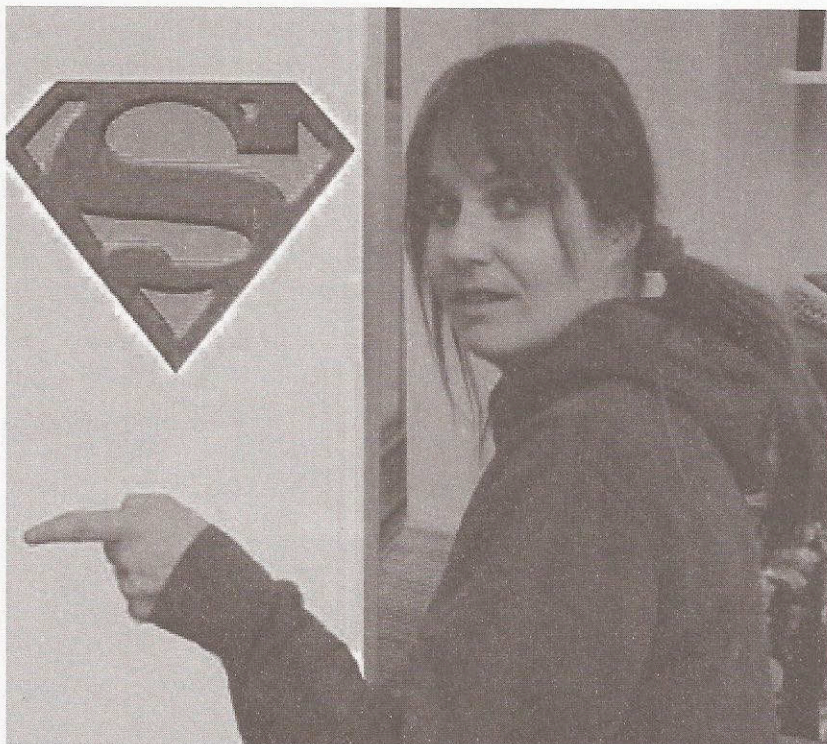
Autor: Vie že je autor (Anonym)
Fotky: Ema Krasňanská

Žiakom stále dookola opakuje, že odchádza, no nikto nevie kam. Ide len domov a na druhý deň sa vráti? Alebo ide do Afriky robiť dobrovoľníčku? Na dovolenku? Alebo je v nej skutočne skryté nejaké čaro a je to superwoman? To nevie nikto z nás, ale pozrime sa na pár faktov, ktoré môžu pani profesorku usvedčiť.

Super woman

1. Málokedy sa rozčúli kvôli žiakom.

Priznajme si, toto sa nestáva žiadnemu učiteľovi. Ostatných privádzame do šialenstva a väčšina z nich končí na staré kolená v rehabilitačných centrách (šupne ich tam rodina, lebo už s nimi nemajú strpenie).

2. Fakt, že sa stále niekam chystá odísť, no nikto netuší kam.

Z tohto vyplýva, že niečo tají.

3. Má radšej nešportovcov.

V športovcoch vidí konkurenciu, pretože superwoman musí mať dobrú kondičku.

4. Nikto nevie takmer nič o jej súkromí.

Možno žije v jaskyni Driny a nikto to netuší.

Začínate uvažovať nad týmito neodmysliteľnými faktami? Pozor! Čo ak je superwoman, ale so zlými schopnosťami sa snaží sa ovládnuť celú školu? Chce z nás mať poslov zla, ktorí zničia tento svet. Rok 2012 už je tu a koniec sveta sa blíži. Aj ona môže byť príčinou zničenia Zeme a my môžeme byť jej prostriedkami, ktorými to dosiahne. Navonok nevinná profesorka, ktorá sa zaoberá filozofiou a literatúrou, no v skutočnosti sa tomuto venuje len preto, aby sa dokázala lepšie vžiť do našich osobností a ovplyvniť naše zmýšľanie. Superwoman nikdy nespí, tak nespíte ani vy a dávajte si pozor na tieto skutočnosti.

Suz D.

Ako sme odhalili agenta tajnej organizácie

Objekt: muž

Mimikry: 190/ 90/ 11/
podozrivý úsmev / em-
patické vystupovanie /
autoskupina B

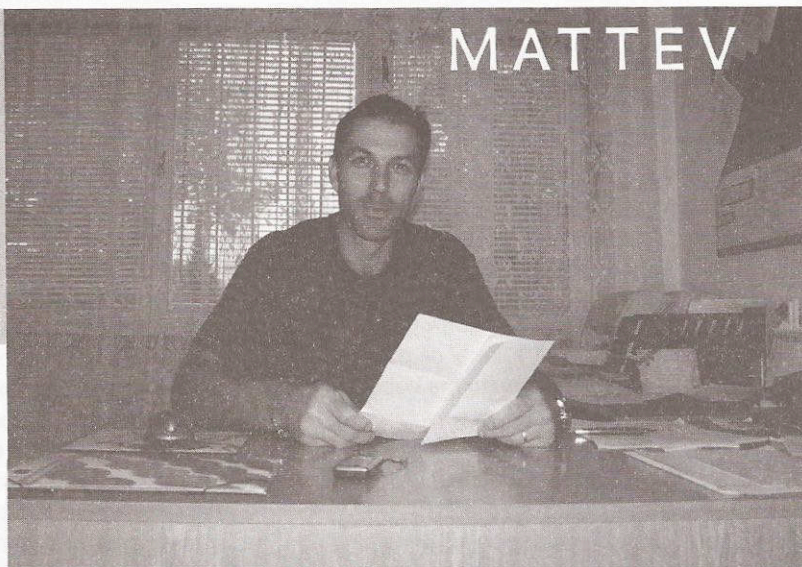
Zaradenie: zástupca pre
šport a iné aktivity (videl
som ho pribíjať klince, na
ktoré pani Trinity zavesila
diplomy)

Sledovať pána PaedDr. Tomana v akcii je značne namáhavé vzhľadom na jeho predĺžený krok. Ako agent tajného slobodopaidagogického (gr.paidagogos – otrok vodiaci deti do školy) spolku sa pohybuje po chodbách ŠG mrštnou presnosťou plaza. Odkedy sa implantoval do výchovno-vzdelávacieho procesu, naše matematicko-telesné schopnosti dosahujú neuveriteľné hodnoty. Mám dôverné informácie od respondentov, ktorých učí, že pravidelnou prílohou matematických úloh sú osobné otázky typu: je podľa vás vždy $1+1=2$, ako si v priestore predstavujete Ludolfovo číslo, pokúste sa vytvoriť štátny rozpočet našej krásnej krajiny, a pod.

Pri vykonávaní telesných činností uprednostňuje kvantitu pred kvalitou. Nie je žiadnym verejným tajomstvom, že sa nechal inšpirovať súborom cvičení českého Sokola, červenej spartakiády či hromadným sobášom prívržencov Moonovej sekty. Ešte aj pri cvičení na telesnej a športovej výchove počíta s matematickou presnosťou dvojradu, objem kotúľa (podľa jeho predstáv je to guľa), rýchlosť pri šprinte na 100m atď.

Snažil som sa zistiť, čo je účelom jeho účelového konania. Podplatil som zdroj z jeho obávane skrytého spolku a pomaly začal skladať matematickú mriežku jeho skutočného záujmu o našu školu a najmä študentov. Tajný zdroj naňho (za úplatok – predražený rožok z bufetu) nahádzal takú čistotu, až je to nepublikovateľné. Z verbálnych kuloárov MATTEV-u vyberám:

- Peter plní úlohu prieskumníka, tj. prenikne do skúmanej inštitúcie a vedecky experimen-

tuje s dátami, ktoré potom vyhodnocuje Rada
- nesmie dopustiť odhalenie svojej pravej tváre,
- pracuje dôsledne za trhovú cenu,
- je obľúbený, presný,
- vždy mlčí, keď má hovoriť, čo je prefíkaná tak-
tika ako dosiahnuť cieľ bez zbytočných strát,
- implementuje názory iných, je priateľský, tol-
erantný a vždy ochotný postaviť sa tú správnu
stranu.

Tolko z úst jeho kolegu pôsobiaceho na inej škole v podobnej úlohe. Ako investigatívny novinár musím opäť overiť informácie, hoci sa jedná o zdroj priamo z prostredia najbližšieho p. Tomanovi. Blúdím po nete ako bludný Holanďan, hackujem, zadávam údaje pre veštkyne, počítam obsah trojuholníka nad preponou, navštívim duchársku seansu a na pokraji kómy a nervového zrútenia horúčkovito píšem zistenia, ktoré tvoria obsah mojej reportáže o tajnom poslaní p. Tomana na našej škole. Bingo!

Na svoju novinársku česť prehlasujem, že som zistil, prečo reprezentant prestížneho pedagogického spolku pôsobí na ŠG J. Herdu. Dôvod je prozaický. Jeho hlavnou úlohou je podieľať sa na inteligentnej parabole gymnaziálnej mládeže. Úprimne si myslím, že v duchu hesla: POMÁHAŤ/ VZDELÁVAŤ a CHRÁNIŤ/ VYCHOVÁVAŤ sa mu to darí. A hoci sme odhalili jeho tajnú identitu, prajem mu čo najviac telesných a duševných síl pri budovaní našej/ rozumej študentskej pink budúcnosti!

MT

Krvavé fláky

„...akorát ten den zme šli na Fritza, jako, na moje narodeniny, dvaadvadsáteho, lálo jak z krhly a já som ležál v okope a čekali na kamandíra, kedy dá povel útočiť. Mladý muž, očúvate ma vôbec?“

„Áno, áno, prepáčte. Len som sa zamyslel.“ odvetil som bezmyšlienkovite

„Jáj takto. Tak pokračujem. Nevíte náhodu kde som prestal?“

„Tam, kde ležíte v zákope a čakáte na povel k útoku“ tento príbeh som už poznal naspamäť, keď som ho nepočul 100krát tak ani raz. Ten dedko sa priam vyzíval v rozprávaní frontových historiek.

„Tákže“ pokračoval veterán v rozprávaní, „zrazu som začul „Vpirijod!“ a už sme sa šetci drápali ven z okopov. Utekal som na čele útoku, vtedy mi ešte týto čongále dobre slúžili“ povedal a poklepal si barlou po nohách, „Bežím vám bežím a už očujem v dálke ščekat mašíinkvéry. Pár našich chlapcov padlo. Taký srd do mna vešel. Začal som klusat jak o závod, ked tu zrazu ke mne volačo lecí. Len to tak hvizdlo, cinklo a už sem sa válal v blate.

Pri rebrách sem začítil teplo. Pichnem si ruku pod košilu, šmátrám, šmátrám a medzi rebráma – dzíra. Zatmavilo sa mi pred očima a už sem sa len prebudzil v lazarete. Tam sa na mňa už škerili doktorci. Desatrázy sem sa ích vypytoval čo smnu je a ony sa len škerá. Už sem hmatal po polnej lopatke, že im ty kšichty zrovnám. A ony na mňa, že či vím jaké sem mal ščescí, že keby tá gulka najprv nezasáhla moju polnú flašku tak,

že by šla skrze mna, že takto hu mám len medzi rebráma.

A že hu je aj trochu vidzet, že mi požíčajú zrkadlo nech sa kuknem.

Druhý raz sem hľadal lopatku že ich s nu vyobšívam. Povím vám, doščilku tam mám tu gulku. Aj mi hu sceli vyberat ale ja som sa nedal. Tí doktorci čo tam boli, tak to boli povačšinu nedoštudovaní masári a jedziný chirurg čo tam bol, Dmitrij se menuval, tak z teho bolo cicit vodku až do Berlína. Povrávalo sa, že slopal aj dezinfekčné roztoky.“

„Tak vidíte, tie medajle máte zslúžené“ rýchlo som sa zberal, kým sa nepodujal ukazovať mi jazvy, „pomaly už pôjdem a ešte raz: Dobrú chuť!“

„Dakujem mladý muž, majte sa!“

Ujovi Martinovi som nosieval obed od pani Nory, napriek tomu, že bývali nad sebou. Bol to akási návyk ešte z detstva, keď som za tento rozvoz vždy utřzil nejakú sladkosť od Nory a nejakú historku od uja. Takto to šlo dodnes, ibaže sladkosti ubudli, ale o to viac pribudlo na príhodách. Nie že by pribudli nové, ale vďaka ujovej skleróze sa viacrát opakovali tie isté.

Cestou dole som narazil na domovníka, hneď na mňa vybehol: „Zase si bol nakrmiť toho vraha? A aj sa ti pochválil kolkých mladých chlapcov pokántril, há?“

„Dnes na vás fakt nemám náladu“ zavrčal som a zmizol som mu z dohľadu. Tí dvaja sa nenávideli, domovník mal uja za beštíu. „Tomu hajzlovi by mal niekto pomôcť zo sveta!“ ozvalo sa zo schodísk. Všetci vo vchode vedeli, že domovník je vyšinutý,

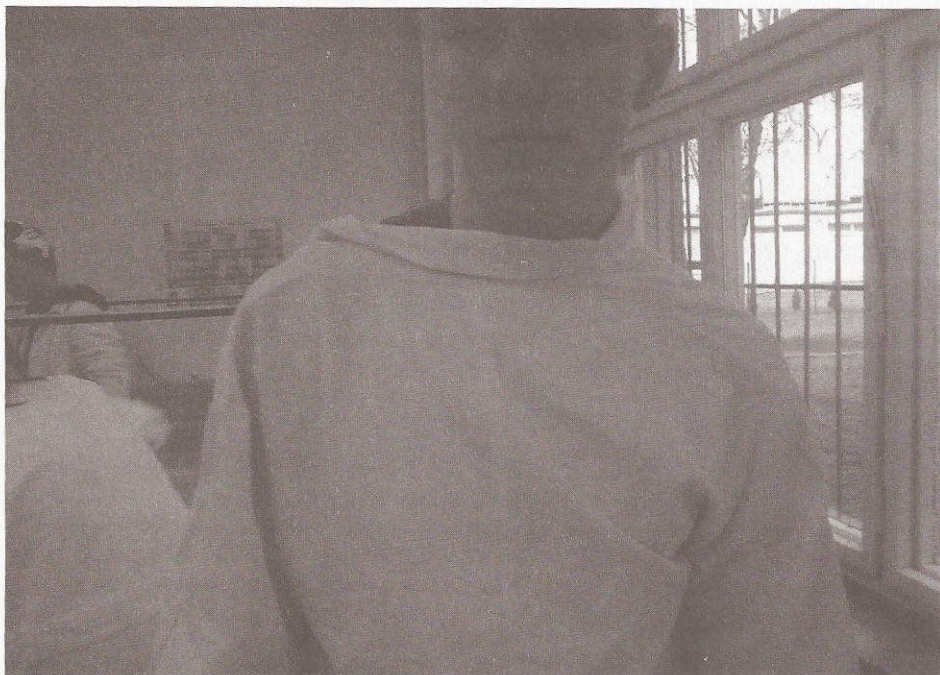
párkrát sedel za napadnutie a raz prizabil chlapa v krčmovej bitke. Dnešný deň bolo mrzké počasie, tak som sa nejak dlho vonku nevlákal. Popíchal nepríjemný drobný dážď a ešte k tomu bola svinská zima a zatiahnuté. Radšej som si to nasmeroval rovno domov. Ešte raz som skontroloval chodbu, či tam nie je domovník a vybehol som po schodoch do bytu. Umyl som sa a hodil sa na posteľ. V takomto počasí sa mi vždy chcelo spať. Asi okolo jednej nadržanom ma prebudil úder do našich dverí.

Domovník má zase pod čapicou. Ráno som vybehol zobrať od tety Nory ujoini raňajky, keď som vychádzal z nášho bytu, všimol som si na dverách škvrtu, prizrel som sa rozospatými očami a zlá predtucha sa mi naplnila – bola to krv a krvavé otlaky topánok smerovali aj hore schodami.

Radšej som rýchlo bežal k Nore po jedlo a potom za ujom. Dvere jeho bytu boli pootvorené. Pomaly som ich odsunula zbadal som na koberci krvavé flaky.

Odtiaľto si pamätám len útržky ako som volal políciu, potom kolobeh výsluchov, vypočúvaní a hory otázok. Telo uja sa nenašlo. Domovníka našli celého zakrvaveného spať pod schodmi, na nič si nepamätal. Samozrejme, do hodiny bol zadržaný a výpovede susedov mu tiež moc nepomohli. V ten deň som sa na nič nemohol sústrediť. K jedlu ma prinútila až Nora. Sedel som u nej a okusoval som kosti z mäsového vývaru. Nerozumel som ako mohli tie krvavé stopy viesť len zdola hore, kde sa potom domovník zakrvavil keď nie u uja? Vtedy mi to došlo, úder v noci, domovník si asi rozrazil hlavu na našich dverách. Prúd mojich myšlienok však niečo prerušilo. Zubami som v mäse narazil na niečo tvrdé. Vypľul som to a na tanier to dopadlo s kovovým cinknutím. Bola to guľka. 22. septembra bolo vyhlásené pátranie po nezvestnom dvadsaťročnom mužovi, ktorý mal svedčiť ako korunný svedok v prípade vraždy 89 ročného Martina Vyškovského. V ten istý deň chodbou bytovky na Bayerovej ulici 32 rozvonivali čerstvé rezne.

Palo

Hriešny prízrak

V tom čase kostolné zvony neohlasovali čas, ale začiatok a koniec noci, pretože v noci sa po svete túlili nebezpečné individuí. Bubáci a strašidlá už vyšli z módy, ani vlkolaci a upíri nenaháňali taký strach ako pokrivené tiene a smejúci sa démoni. Z dobre overených tajných zdrojov a nespochybniteľných zdrojov a nespochybniteľných svedectiev z druhej či tretej ruky nás médiá informovali: „Démoni kradnú duše! Nepomôžu vám žiadne svetlá ani lampy, len slnečné lúče ich odoženú!“

Niekedy po prísaznom vyhlásení svetových armád, že majú spoľahlivé zbrane proti nepriateľom, sa mi stala prapodivná príhoda.

Bol sparný večer, zvony hlásili začiatok západu slnka a celá naša skupina doteraz pracujúca na poli sa bezodkladne pobrala do bezpečia domov. Zaželali sme si krátku noc a roztrúsili sme sa.

„Krátku noc,“ zažalala som mame a sestre v kuchyni novovzniknuté pranie a zmizla som v kúpeľni. Tradičnejšie slová dobrú sa už nebola dobrá.

Nespala som. Slnko zapadlo, pouličné osvetlenie zhaslo, okná potemneli a všetko stíchlo. Ale iba nachvíľu. Z ulice sa mi cez tenké steny do uší donieslo kovové búchanie, šuchotavé kroky a pridusený smiech.

Od prírody som bola zvedavá a teraz sa mi to mohlo stať osudným. Neodolala som. Zhodila som zo seba prikrývku a pricupkala k oknu. Pomalým, ale netrpezlivým pohybom som odhrnula tmavý záves.

Ulica bola pustá, len vo svetle mesiaca ju vyplňali krivoľaké tiene. Odniekiaľ z tmavého miesta sa ozvalo škrabanie, a potom hrozivé buchnutie. Vystrašene som odskočila od okna a snažila sa potlačiť výkrik.

Ale prízrak si ten nepatrný pohyb všimol. Zdvihol hlavu, otreľ si zamazané pazúry do pláštá a potriasal hlavou, akoby bola na pružinke. Prebehol ulicou a zastal pod oknom. Cítil chvejúcu sa postavu a jej strach. Strach mal rád. Ale cítil aj odvahu a tú mal ešte radšej.

Záves zostal trochu poodchýlený, to bola jeho cesta. Položil paprču na okenný rám a jeho nečistý dotyk vypálil do dreva stopu. Roztriasla som sa. Okno sa roztrieštilo a veľké kusy skla vleteli do izby, spolu s nimi aj veľká pokrútená postava. Tentoraz som sa výkriku neubránila.

„Hi,hi,hi...“ ozývalo sa stále z jeho zubatej papule. Neustále mu drkotali zuby.

„Zmizni, nechaj ma!“ zvriskal som a hodila po ňom kus niekdajšieho okna. Dúfajúc, že ho to na chvíľu zmätie, som sa vrhla ku dverám. Bol však rýchlejší. Zatresol dvere a vyryl do nich šesť hlbokých spopolnených brázd. Mal teda šesť prstov. Opäť som vykrikla. Bol to dlhý a vysoký zvuk, ktorým som chcela zobudiť celú dedinu. Ale nič sa nehýbalo. Všetko zostávalo nemenné.

„Prišiel som si po teba,“ spod plesnivej kapucne naraz zaznelo hádam desať hlasov. Na chvíľu som videla desiatky ostrých rybacích zubov.

„Nato zabudni!“ zrevala som. Hlas mi preskočil. Sotila som doŕho. Na rukách som pocítila pálavu. Stisk mal pevný a neľútostný.

„Mám rád odvážlivcov. Dokážu sa obetovať,“ zašepkal a odťahoval ma od dverí. Za nimi bola chodba s ďalšími dverami. Izby mojich malých sestier a rodičov. Áno, odvážni ľudia sú schopní obety. Vzdor som zatlačila do najtmavšieho kúta svojho vedomia a poddala sa.

Stále mi zvieral ruky a pálenie sa z nich presunulo do celého tela. Podlomili sa mi kolená. Nenechal ma spadnúť, položil ma na zem, neprestávajúc sa kloktavo smiať.

Nebolelo to. Vzdať sa bolo jednoduché a jednoduché cesty nebolia. Sú ľahké a rýchle. Jediné, čo som cítila, bolo poznanie, že niečo strácam. Noc bola tichá a teplá, absentovali zvuky ako krik, buchot i lomoz. Vnímala som spomaľujúci sa tlkot vlastného srdca. Bolo to pokojné a tiché.

Potom sa mi do zorného poľa dostala jeho tvár a uvidela som jeho oči. Boli krásne, ale hlboko v nich sa skrývalo niečo skazené a odporné. V jednom okamihu sa príšera zarazila a odtiahla sa. Smiech sa zmenil na škripanie a syčanie. Do údov sa mi vracala sila i pocit prázdnoty sa vzdaloval. Démonovi sa jeho záľuba v požieraní duší s odvahou obetovať sa za druhých v dobrej viere, ktorých nie je veľa, stala osudnou. Nedokázal mi ju vziať. Zatrepotal sa ako handrová bábika a piskľavo vykrikol. Vtedy som sa prebudila.

Ležala som v mäkkej posteli, cez nepoškodené okno prenikalo ranné svetlo a izba sa kúpala v jeho jasných lúčoch. Všade vládlo ticho. Ani som sa nepohla, celá moja myseľ sa zamýšľala nad tým zvláštnym snom o svete plnom démonov.

Démon v mojich očiach predstavoval všeludské zlo, hriechy páchané celou spoločnosťou, na povrchu odsudzované, ale vo vnútri v tichosti tolerované. To stelesňovali jeho oči, na povrchu čisté ako kolektívne vedomie, bez hanby skrývajúce špinu.

Teraz som ju videla všade. Na plášti z drahej látky pokrytej hnilobou, v krásnej tvári obsahujúcej ostré zuby a podrezaný jazyk, na prstoch, ktorých bolo viac ako má právo nosiť ľudský tvor.

Mne však ani jeden z týchto hriechných prízrakov dušu vziať nedokázal. Na otázku, či to bolo preto, že človek žiadnu dušu nemá alebo preto, že ľudská duša je nekonečná, si musíte odpovedať sami.

Peťa Danová

Som umelec, si umelec, sme umelci....

Crazy Poem

Make no complains on this fellow
He ripped off his only elbow
That girl always makes me sick
Then she's like "you're such a dick"
My heart keeps on bleeding
Peanut butter's all I'm eating
My dog loves to sing
He says love ain't a simple thing

The hamster needs to feed
All I got's some weed
When the beach gets darker
I'm gonna call CJ Parker
I tried to give her a little smack
She said "you look like a greasy fag"
I feel down when it isn't sunny
There's a green Shrek living in my tummy

Why are your teeth so damn yellow
They make me cry
Whenever you say hello
Walking to school I killed a zombie
Too bad it was a little cutie
My tongue's twisted like a dizzy eight
Why can't you just loose some weight
My favorite band is Metallica
There ain't no hope in Antarctica

The fate of the world is in your hands
My Crispy Strips thought me how to dance
Why should I be the chosen one
Cause you know two is not a noun
You seem like you're going crazy
I don't like you you are lazy
Too much caffeine makes you hyper
You're gonna need a big diaper

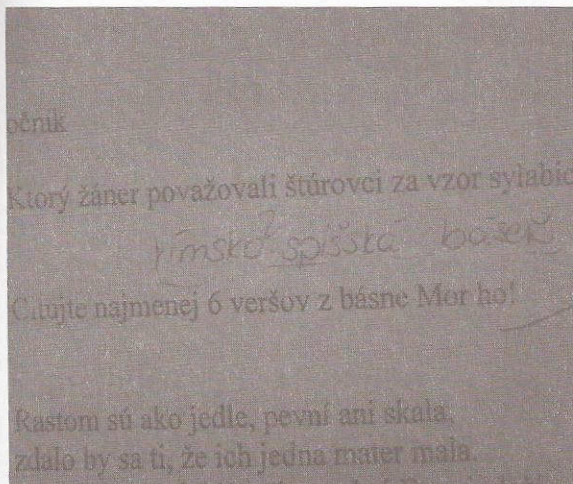
Don't cut your wrist it's not that easy
Where can I get a blond scenie
A razor blade is all I'm wanting
The blood is even in my stocking
It tastes like tomato sauce
I took more then the suggested dose

Never miss the Hannah Montana
That's why I eat a smashed banana
All I listen to is Justin
Otherwise I swim in a chocolate fountain
Kim Possible is the only who I trust
Her powers are never gonna last
When the Jonas want to rock the pavement
I rather stuck in the basement
The American Dragon will change your life
He protects you day and night
It's the new Disney Channel recipe
It makes you all say Oh-Em-Gee

Peter

Autorka maľby: Viky

Autor: Kristián Drobny

Ulice ranných smútkov

Nepřítomné atrapy a telá, izolácia slnečnic, šepot krídel..

Rieky odrastených hláv, prestrihané ruky bezmocnosti.

Zblíženie modlitby, výstrel(ok) myšlienky presviet-ených,

Prehratá vojna presýpacej duše, risknem a stratím ťa.

Odmietnutie tieňa, existenčného priateľa.

Vôľa nesvojprávnych, bránice úzkosti, dym prežitku.

Risk následku, vzplanutie ohorku, výron citu. Rozstrel bezkrídlych, tlak miechy, prepych samoty a Samoty.

Digitálne oči, bezvýchodisková zima- tma a chlad. Bludisko lúčov výsmechu, zdeformovania múzy, vzletu.

Viera zraku nemoty, posadnutie mozgu, hranice slabosti.

Návratky fyzických krokov, fikcia.

Strata normálu, vnútorný zrak – jedinečný brak! Vydanie sa na po spas, dni bolesti a predsa bývalej radosti.

Zbohom ranné smútky!

Ema Krasňanská

Óda na školu

Óó ten sladký papier z lona stroja, kde svaté písmo mi pero napísalo, kvôli tebe by som skočil aj do hnoja, veď by mi už nič k životu nechýbalo.

Cez prestávku chystám ten dar, čo Boh mi zoslal ako zázrak z neba, a do písomky barbarskej by som sa už hnal, bez strachu a starostí, celý seba.

Ó písomka to je boj ukrutný, kde meče otázok do mňa bijú sťa otrok, no ja necitím sa byť bezmocný, bo tvojou zásluhou pociťujem celoročný pokrok.

Mário Soldán :)

Doba

(surrealizmus)

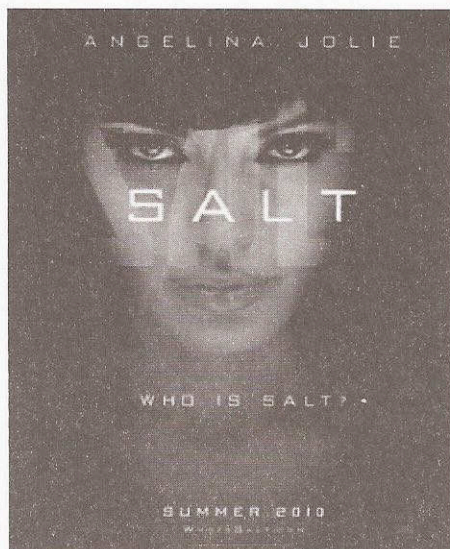
Postrehla som gýč a trápnosť, v mozgu mi už hučí „dost!“

Bez fantázie a matiky, dominuje všade úzkosť a ten svet úbohý, čo zabrzdeným pohľadom ukazuje svoje praktiky ako pirát, trhá a kradne zo mňa srdce, hádže ho do vzduchu, pravidelne naberá rýchlosť prudkú.

Už len deka je zdroj tepla, už nik nevie, čo dôvera šepká.

Tak ako letenkou vlak nepokoríš, tak ani zo štrku dom nepostavíš a so vztýčenou bradou na čln nasadneš a odvezieš sa niekam preč.

Martina Remenárová

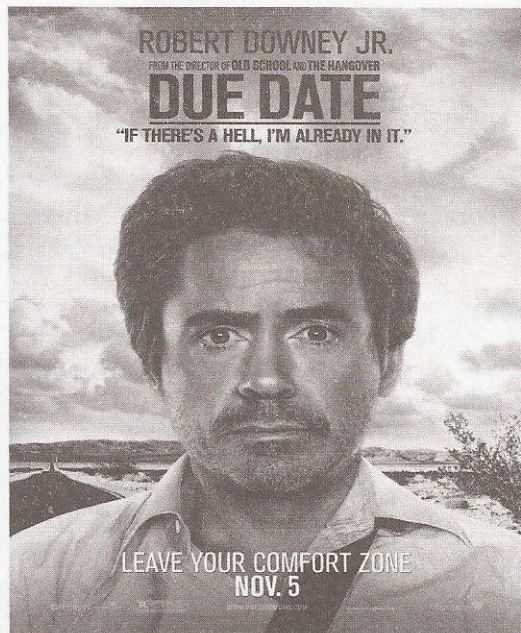
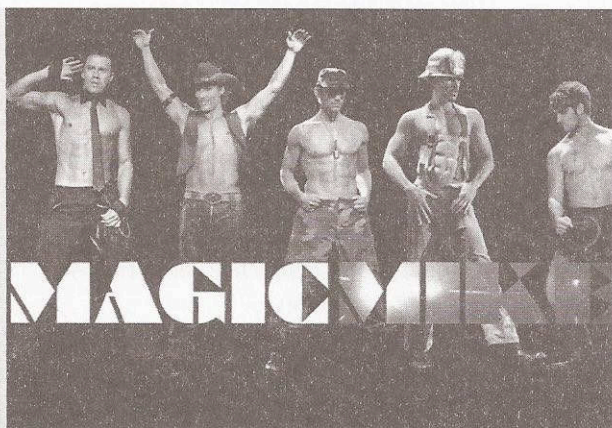
Salt

Akčný thriller. Je jasné, že tento film zaujme skôr chalanov, no ja som baba a odporúčam ho každému. Angelina Jolie stvárňuje agentku CIA Evelin Saltovú. Ruský špión ju označí za „spiáciu“ agentku, ktorá chce zabiť ruského prezidenta na návšteve v USA. Začne ju prenasledovať celá tajná služba a životy jej blízkych sa dostanú do veľkého ohrozenia. Nemôže veriť ani svojmu najbližšiemu priateľovi a kolegovi, ktorého odhalia ako ruského špióna. Snaží sa obhájiť samu seba a naháňačka stále pokračuje. Tento film si musíte jednoducho pozrieť. Má to niečo do seba. Americký trhák? Žeby? Určite sa pri ňom nebudete nudiť. Dvojhodinové napätie a bušenie srdca každého z vás donútia porozmýšľať nad tvorivosťou režisérova a scenáristov.

Filmové tipy

Magic Mike

Tento film je určený jedine pre ženské publikum. Verte mi, v kine sedel vedľa mňa kamarát, ktorý si pretrpel najhoršiu hodinu aj niečo vo svojom mužskom svete. Ide o to, že väčšinu času sú tam polonahí idoli a lámači ženských srdc. Celý dej sa točí okolo striptérov. Nie je to erotický film! To by som si nedovolila zverejniť v školskom časopise, ale dievčatám by sa určite páčil. Nech už máte akékoľvek hodnoty, môžete byť aj zadané, ale tento film nevynechajte.

Due date

Máte radi komédie? Páčil sa vám Hangover? Alebo obdivujete „tlustého Ježíše“ (Zacha Galifianakisa)? Toto všetko uvidíte vo filme Due date. Mierne nervovo vypätý nastávajúci otec (Robert Downey jr.) je workoholik. Jeho žena je tehotná a pripravuje sa rodiť. Kedže ho z lietadla vyhodia kvôli „klasickej“ zámene kufríkov... ďalej už nemusím hovoriť. Je nútený vydať sa na bláznivú cestu spolu s človekom, vďaka ktorému ho vyhodili z lietadla a zakázali mu lietať. Povaľač (Zach Galifianakis), zoženie auto. Vydajú sa na dlhú cestu naprieč Amerikou. Obaja „narušení a pozastavení“ páni prekonávajú sami seba a stanú sa z nich priatelia na život a na smrť. Budúci otec sa nakoniec stihne dostaviť na pôrod vytúženého dieťaťa. Moje odporúčanie je nič nejst a nepiť aby ste sa počas filmu od smiechu nezadrhli.

Suz D.

Remember me

Hlavnými hrdinami filmu sú Tyler, ktorý sa snaží zmieriť so samovraždou svojho brata a následným rozvodom rodičov, ale i Ally, ktorá bola ako malé dievčatko svedkom matkinej vraždy. Tyler sa po žúrke zapletie do pouličnej bitky, pri ktorej obdrží zopár rán od istého policajta. Po tom, čo zistí, že policajt má dcéru (Ally), ktorá chodí na tú istú školu ako on, rozhodne sa policajtovi pomstiť tým, že Ally zbalí. Mladí sa do seba po čase zamilujú, no Ally o pomste nič netuší. Samozrejme, sa o nej dozvie a s Tylerom sa rozíde, no nebola by to romantika, keby sa k sebe nevrátili. Za akých okolností sa to udialo, ako film skončil a všetko ostatné sa dozviete, keď si ho pozriete. Ťažko napísať stručný, ale výstižný obsah filmu, pretože do príbehu Tylera a Ally zasahujú aj udalosti z rodinného života a to by bolo na dlhšie.

Poviete, že film je ako všetky romantické filmy. To som si zo začiatku vravela aj ja. Myslela som si, že presne viem, ako sa film skončí, no mýlila som sa. Tento film nie je len o láske dvoch mladých ľudí, nie je to tuctovka, ktorú vidíte v telke hocikedy, keď máte chuť na niečo prehnane sladké.

Myška

Je třeba zabít Sekala

Dej filmu sa odohráva počas druhej svetovej vojny v jednej dedine. Ivan Sekal, nemanželský syn, núti svojich susedov, aby mu predávali svoje majetky. Dará sa mu, pretože sa im vyhráza, že ich udá Nemcom. Je nelútostný a arogantný. Pre celú dedinu je to nočná mora, ktorú nejde zahnať. Preto obecná rada dochádza len k jednému riešeniu a to zabíť Sekala.

Ale kto by to mal spraviť? V dedine nie je nikto kto by sa mohol Sekalovi postaviť. Situáciu „zacháni“ až cudzinec Jura Baran. Ten naopak predstavuje stelesnenie dobra. Ľudia nie sú k nemu veľmi milí, kvôli náboženstvu - je evanjelik. Vysmievali sa mu a urážali ho, napriek tomu každému pomáhal. Obecná rada Juru donúti aby túto úlohu vykonal, inak ho udajú, že pomáhal partyzánom. Nemal vôbec na výber tak si dohodol stretnutie so Sekalom.

Ich poledný boj bol veľmi krvavý. Jura s tohto súboja vyjde ako zranený víťaz. Namiesto toho aby mu statkári pomohli a odviekli k lekárovi zachovali sa najhoršie ako mohli. Vyhodili ho pri Sekalovom tele, kde umiera. Tento film zobrazuje stretnutie dobra a zla. Ale kto bol vinníkom? Každý sa môže na to pozrieť z iného uhla.

Sekal len reagoval na to ako sa k nemu od malička celá dedina správala. Pohrdali ním a odsudzovali ho, a on sa im za to pomstil. Lenže za svoj pôvod nemohol. Statkári najprv začali vydierať Juru Barana, aby zabil Sekala a nakoniec ho nechali nechali umrieť pri Sekalovom tele bez akejkoľvek pomoci. Z ich správania môžeme vidieť, že sa stali vrhmi a zachovali sa oveľa horšie ako samotný Sekal.

Natália Cuninková

Art of Flight

Zasnežené svahy v zabudnutých končinách pohorí, nedotknuté, príliš strmé na akýkoľvek zostup... A partia snowboardistov odhodlaných vyskúšať nemožné. Tak toto môžete vidieť v dokumente Art of Flight. Pôvodne som bola rozhodnutá ignorovať akýkoľvek dokument, ale tento nemá nič spoločné s tými z STV2. V Britskej Kolumbii, na Aljaške, v Čile i v Patagónii to profesionálny snowboardista Travis Rice s partiou kamarátov naozaj rozbalili vo veľkom štýle. Precízna kamera dokonale zachytáva každý moment a slow motion zábery len podčiarkujú detaily ich majstro-
 vstva. Pre snowboardistu je naozaj veľkou inšpiráciou vidieť, čo všetko sa dá na doske dokázať. Ale zjazdy, ktoré spustia lavínu a skoky do otvoreného priestoru sú aj pre nezavätného pozorovateľa úžasnou prehliadkou ľudských možností. Za predpokladu, že nemá predsudky voči extrémnym športom. Niektorí zas zastávajú názor, že ide len o 80-minútovú reklamu na Red Bull a športové značky. Zrejme ich viac zaujalo to, čo týpci pijú a majú na sebe. Ale ide predsa o to, čo robia! A bez výrazného sponzoringu takého giganta ako Red Bull by pravdepodobne vzniklo len krátko amatérske video. Nemusí sa s tým stotožniť každý, je jedno či vyrazí na svah s plechovkou Red Bullu alebo Kofoly, no do uší rozhodne odporúčam pustiť si soundtrack z tohto filmu. Skvelý výber motivujúcich skladieb len zdôrazňuje krásu celého snowboardingu a nadchne všetkých, dokonca

aj vyznávačov mainstreamovej hudby. V konečnom dôsledku sa scenáristovi Curtovi Morganovi podarilo skvele zachytiť emócie z freeridu, ale určite sami prídete na to, že: „Jediná cesta, ako to zistiť, je ísť tam a skúsiť to.“

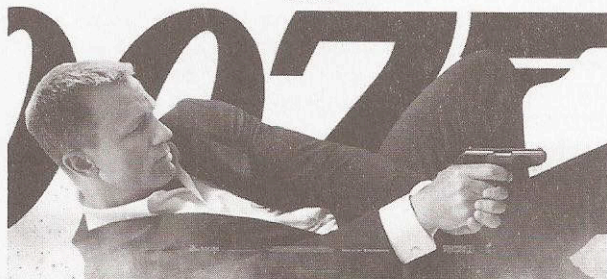
Miška Bohúnová

Skyfall

Ďalšia bondovka v rade nesklamala. Som fanúšikom akčných filmov, ale toto som naozaj nečakala. Anglická kvalita opäť dokázala, že máme čo obdivovať. Do filmu zakomponovali scenériu Turecka, Shangaia, no a samozrejme Veľkej Británie. Myslím si, že film zaujme i ne-fanúšikov bondoviek, ale aj odporcov akčných filmov. Každý si tam nájde to svoje. Romantika nesmie chýbať. Ako by mohli vynechať vášnivé scény s Jame-
 som Bondom a kráskou, veď len to dokáže pritiahnúť aj dámske publikum. Nemôžem vám veľa prezrádzať, iba spomeniem, že už aj Bond má svoje roky a jeho sily nie sú nevyčerpatelné. Nechajte sa prevkapiť ako sa dej vyvinie. Pri sledovaní filmu nezabudnite na teatrálnosť a nahodte sa ako Bond girl či samotný Bond. Budete mať z toho väčší zážitok (viem o čom hovorím).

SKYFALL

007
 OCTOBER 26
 IN IMAX

Suz D.

Návšteva divadla

Veľa ľudí vám povie, že návštevy divadla sú vždy ešte lepšie, ak sa ide počas školy. No nie je vôbec zlé ísť aj po škole, práve naopak! Návšteva divadla, ktorú naša trieda absolvovala 4.10. bola úžasná. 16:45 sme sa stretli pred školou vyobliekaní a plní očakávania. Autobusom sme sa odviezli do Nitry, kde sa konalo predstavenie s názvom *Láska a peniaze* v divadla Andreja Bagara. Pred predstavením sme mali asi pol hodinu rozchod z nitrianskeho námestia. Niektorí išiel do Mcdonaldu, na kávu alebo si len tak sadol k fontáne. Nakoniec sme sa všetci stretli pred divadlom, vošli dnu a zvedaví si posadali do divadelnej sály. Sála bola dosť malá, rovnako ako pódium. Preto som si na začiatku myslela, že to zrejme nebude bohviečo. Ale znovu sa potvrdilo, že nemožno súdiť knihu podľa obalu. Dej bol skvelý, poňatý úplne inak ako predstavenia na ktorých som bola doteraz. Tvorcovia skvelo vystihli dnešný unáhlený svet. Svet, kde nad všetkým vládnu peniaze a láska stráca zmysel, kedy by bol človek doslova schopný zabíjať, aby zbohatol. Gradácia deja bola trochu zvláštna, občas mi dalo námahu pochopiť, čo sa práve deje. Príbeh stvárňovalo málo hercov, len asi šesť. No bohato to stačilo na splnenie účelu. A dokonca to dopomohlo k výbornému dojmu z celého predstavenia, rovnako ako skvelý výber hudby. Cesta autobusom späť do Trnavy ubehla veľmi rýchlo, povymieňali sme si dojmy a pocity z tohto kultúrneho zážitku. Vrátili sme sa pomerne neskoro a preto nám všetkým dobre padlo, že sme boli na druhý deň v škole ospravedlnení.

Martina Borovanová

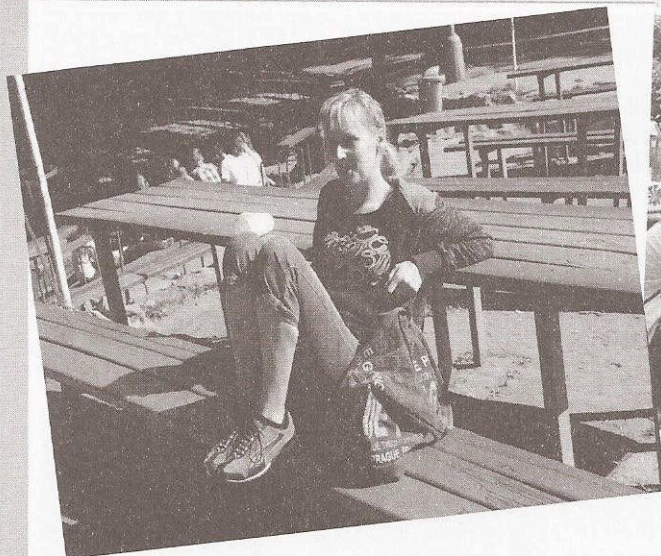
Faust

Pred nedávnom mali žiaci tretieho a štvrtého ročníka neopakovateľnú možnosť zúčastniť sa predposledného uvedenia drámy významného autora Johanna Wolfganga Goetheho s názvom *Faust*. Táto hra je obzvlášť dôležitá pre študentov, pretože je súčasťou maturitnej skúšky z literatúry. Práve preto Vám teraz, z tohto skromného amatérskeho aspektu priblížim svoje umelecké dojmy z tohto predstavenia. Často krát sa môžete stretnúť s termínom, že dielo *Faust* zaraďujeme do sekcie „vysoké umenie“. Ak ste sa zúčastnili tohto predstavenia po prvý krát je viac ako pravdepodobné, že sa s týmto názorom stotožníte. Táto hra je nesmierne vyčerpávajúca a inteligentne obtiažnou skúškou z hľadiska pochopenia deja, čo sa obzvlášť týka druhého dejstva. Prvé dejstvo sa začína obrazom Fausta ako starého muža zamýšľajúceho sa nad vlastným premárneným životom, zasväteným vede. Čo je skvelou výzvou pre diabla, ktorý sa stavia s Bohom, že dobrosrdečného Fausta stiahne do hlbín horúceho pekla. Následne sa mu prihovára, a ponúka mu návrh stať sa opäť mladým, zdravým mužom, schopným užít si život plnými dúškami. Za túto službu Faust zaplatí vlastnou dušou, ktorú zapredá diablovi. Počas prvého dejstva sa stretnete s viacerými faktormi, ktoré vo Vás môžu zanechať hlboké emocionálne dojmy. Sú to láska, nenávisť, ba dokonca úplne pomätenie. Ak sa snažíte pochopiť podstatu deja tejto drámy je najvyšší čas práve v tomto dejstve. Druhé dejstvo patrí totižto patrí k tým nepochopiteľným veciam ako sú diery v časopriestore a nadprirodzené javy. V tomto dejstve sa Faust presunie v čase až do antického Grécka a stretáva sa s Helenou Trójskou so symbolom neveriteľnej krásy. Ak nepatríte k tým ktorí prespali celé toto dejstvo, budete mať čo robiť, aby ste si ho racionálne vysvetlili a aj tak sa Vám to nepodarí. A však napriek komplikovanému dejstvu sa oplatí na Fausta prísť už len pre jeho herecké obsad-

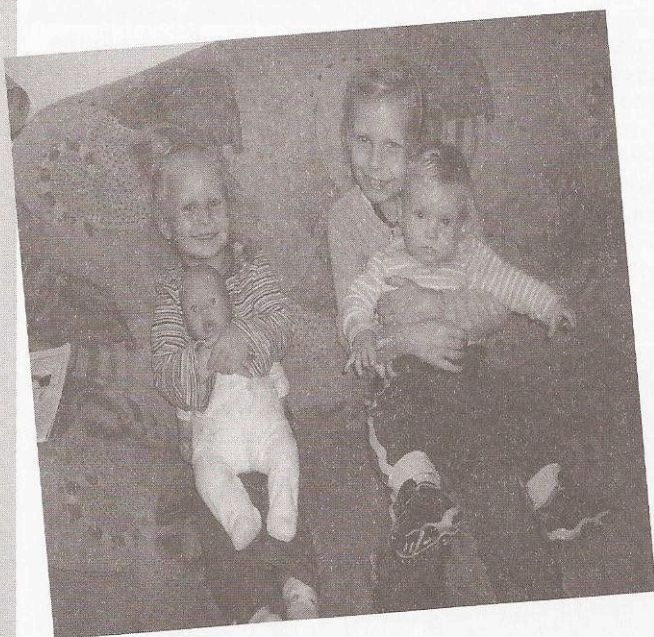
enie, kde uvidíte v hlavnej úlohe korunu slovenskej hereckej scény a to Róberta Rotha, snáď jedinú mediálne nezávislú osobu, ktorá paradoxne podáva najlepšie herecké výkony. A táto hra nie je výnimkou. Ďalej sa v tejto hre stretávame s atraktívnou a talentovanou Táňou Pauhofovou a inými hercami, ktorými sú napríklad J. Koleník, Z. Fialová, Z. Studenková a iní. Čo Vás ďalej môže zaujať je scéna prispôbená podstate deja a to tromi výraznými prvkami, ktorými sú tri podlažia znázorňujúce nebo, zem a peкло. Tak čo si myslíte vy, kde sa nakoniec ocitne Faustova zapredaná duša?

Viky C.

So žiakmi na školskom výlete si užili veľa zábavy.

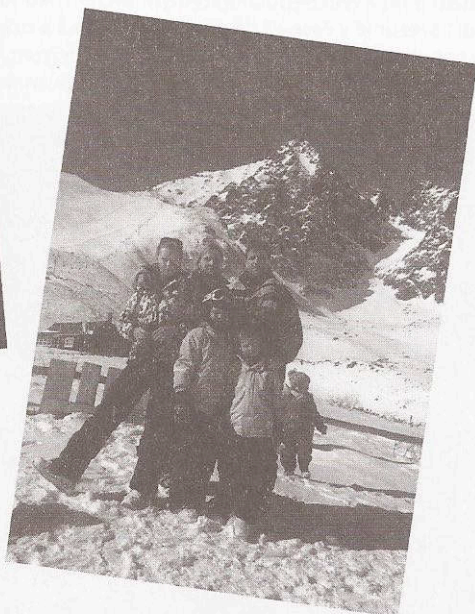
Fotoalbum p.p. Bachoríkovej

Deti p.p. Bachoríkovej. Ten čas tak letí.

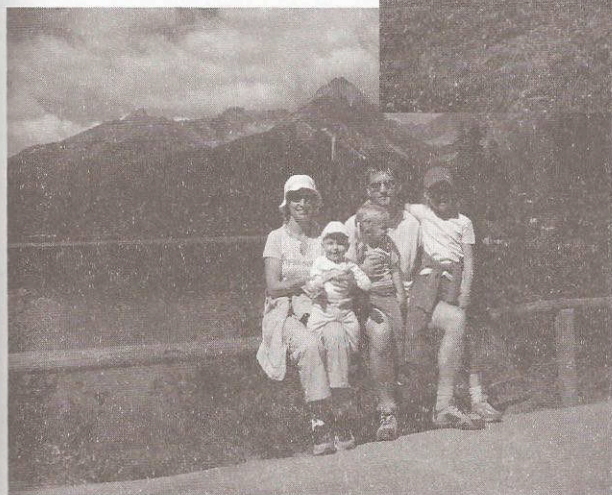
Pravidelná fotopríloha, v ktorej nachádzate fotky zo súkromia našich profesorov, je tu opäť. V tomto čísle sme si posvietili na pani profesorku Bachoríkovú. Odhalila svoju rodinu na spoločných dovolenkách a svojich milovaných žiakov.

Lyžovačka s rodinou.

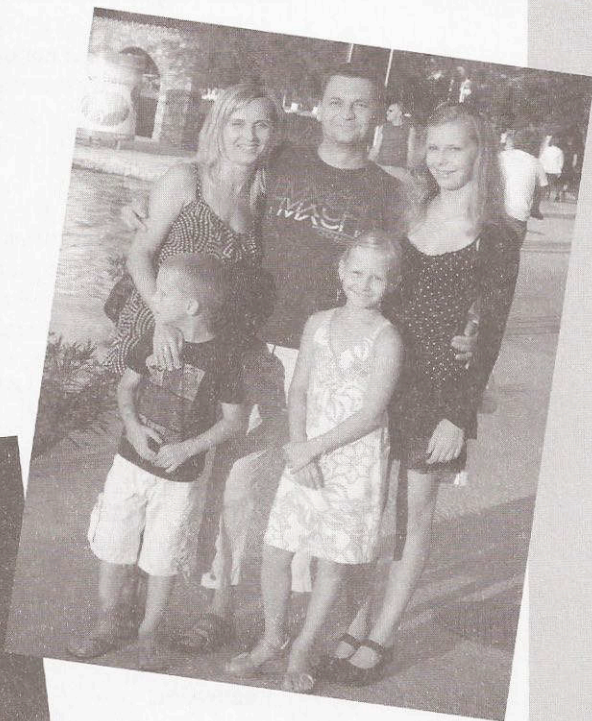
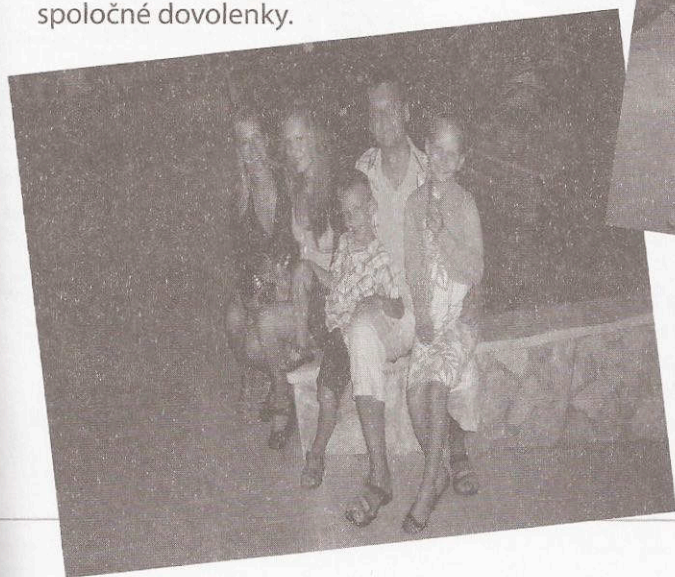

Tak čo, nájdete ju medzi svojimi žiakmi? Vyszerá veľmi mlado a je na nerozoznanie.

Rodinná turistika.

Voľný čas využívajú na spoločné dovolenky.

Autor: Myška, Suz
Fotky: p.p. Bachoríková

Horo(r)skopy

Na našu veštiareň ste si už zvykli. Viete, že vám vždy prináša pravé informácie a nikdy vás nesklame. Nečakajte, a prečítajte si, čo vás čaká v najbližšej budúcnosti.

Autor: Suz

Vodnár:

Optimizmus vás až do dnešného dňa neopúšťal. Verte mi, po odštartovaní tohto polroka vás opustí nadobro. Zasypú vás nielen zlé známky, ale aj váš osobný život sa zrúti. Dobrá správa je, že hviezdu stoja pri vás, a aj napriek zlej situácii budete vaše zdravie vynikajúce.

Rak:

O vašej osobnosti je známe, že máte ostrý jazyk a namiesto rúk klepetá. Nebojte sa, konečne sa našiel plastický chirurg, ktorý je odhodlaný nahradit' klepetá rukami. Konečne sa nebudete cítiť trápne, keď budete chcieť ukázať znak peace na dvoch prstoch. Verím v to, že váš život bude opäť plný šťastia a lásky.

Ryby:

V škole trávite väčšinu svojho času. Nechodíte von, lebo sa učíte. S rodinou sa nerozprávate, lebo máte nervy, že sa nestihnete naučiť do školy. Nemáte žiadny voľný čas. Váš súkromný život upadá. Na toto všetko je jednoduché riešenie: Opustite rodinu, vykašlite sa na kamarátov a venujte sa škole zo všetkých síl.

Blíženci:

Podľa názvu vášho znamenia by ste sa mali ľahko zblížovať. Kladiete si otázku, prečo nikoho nemáte? Pozrite sa na seba. Ste škaredý, hlúpy, nudný človek, ktorý sa venuje škole, a aj tak nič neviete. Ešte stále sa čudujete, prečo sa s vami nikto nezblížuje?

Kozorožec:

Ste koza s rohami, a aj tak máte priateľov. Budte radi. Málokedy sa stáva, že takýto tvor sa začlení do spoločnosti. Uznajte... Čo je na vás očarujúce? Áno, odpoveď je správna: „Vôbec nič!“ Nesmúťte preto, v živote nie je dôležitý len mozog či výzor. Pokiaľ viete pracovať, tak sa len urobíte k smrti a ak neviete ani to, tak to ste ozaj k ničomu.

Býk:

Ste temperamentná a výbušná osoba. Nemáte radi červenú farbu a najradšej sa združujete v arénach. Uvedomte si, že v dnešnej dobe je arén menej a mohli by ste sa skultúrniť. Zájďte do kina alebo niekam na večeru s partnerom/partnerkou. Ukážte svetu, že nie ste zvieria odtrhnuté z reťaze.

Baran:

Nebojte sa rodičom povedať o zlých známkach v tomto školskom roku. Určite to pochopia. Váš otec bude zhovievavý a treskne vám iba takú, že skončíte v nemocnici. Mama vás rýchlo uteší. Napokon, budete radi, že vás rodičia nezabili a vymeškáte aspoň časť vyučovania. Je to zaručená metóda.

Lev:

Necestujte do zahraničia. Vo Francúzsku bolo tornádo, inde zúria nepokoje. Odporúčam vám aby ste zostali doma, zabarikádovali sa a neopúšťali svoj domov. Nebezpečenstvo cíha na každom kroku a vy by ste si mali uvedomiť, že v tomto svete nie ste kráľom džungle.

Panna:

Nebojte sa vyskúšať adrenalinové športy! V kútiku duše ste po tom vždy túžili. Vyberte si tandemový zoskok a splňte si svoje najtajnejšie túžby. Hviezdy sú k vám naklonené až tak, že by sa vám nemusel roztvoriť padák a vy by ste skončili takmer v ich náručí, ale iba takmer.

Strelec:

Zbavte sa už tej zbrane! Ak odhalí polícia, že ste boli aktérom útoku na českého prezidenta aj vy, nebudete to mať jednoduché. Stanete sa mediálne známou celebritou a konečne sa zviditeľní aj Slovensko. Naposledy ste nás preslávili bombou v Írku. Dobrá práca!

Váhy:

Stále máte pocit, že ste ľahký ako pierko? Tak to sa radšej opäť odvážte. Na krásnej dovolenke v Špačinciach u starej mami ste poriadne pribrali. Tukey sa vám nalepili už aj na mozog. Vy vyzeráte hrozne a ešte ste aj hlúpy. Pamätajte, že stará mama tu nebude na veky vekov.

Škorpión:

Vy sa len tak ľahko nezlaknete. Nič vás neprekvapí, váš ostrý jazyk vás vždy vytiahne z každej „kaše“. Vďaka tomu, sa vám darilo posledných pár rokov. Nespoliehajte sa na takýto jednoduchý život. Dnes, keď sa vrátite domov zistíte, že vás opustili rodičia a váš ostrý jazýček vás už nespasí.

KRAVATA – druh vaty z kravy

PAPAGÁJ – pozdrav homosexuálov pri odchode

AUTOMAT – stroj na počítanie matematických príkladov

OPRATY – zjednoduši si príkaz – Oper to ty!

TABLETKA – nová verzia tabletu pre ženy

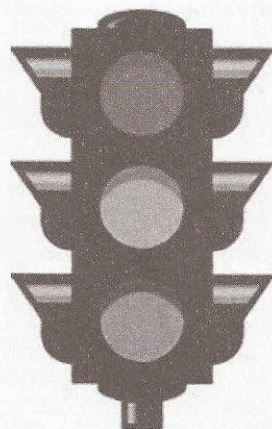
KVETINÁČ – otázka vo vedomostnej súťaži bola: „Povedzte kvet inak.“

REDAKCIA – akcia na vložky

PRAMEŇ – slovensko-anglický výraz pre pramuža

KAROTKA - oslava Otovho pohrebu

SEMAFOR - privolanie kamaráta so žiadosťou o vtíp

JAZYKOVÁ PORADŇA NOVÉHO BLESKU

CITRUS - emócia Východoeurópana

POTOMOK - spotené podpazušie

REGULÁCIA - príchytie semenníkov po strašnej nehode

SAMOREGULÁCIA - regulácia s podtitulom: "Urob si sám"

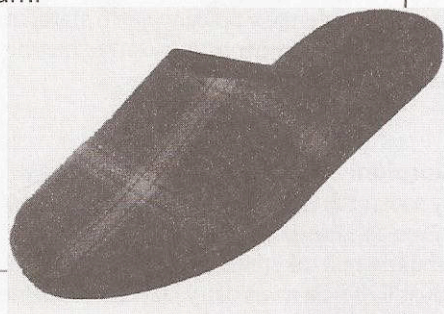
CYTOPLAZMA - 4. skupenstvo presýtené emóciami

APARÁT - šťastný otec

PAPUČA - rozlúčenie s nenávidenou osobou

KULTÚRA - coolový výlet

DIFÚZIA - rozdvojený porast tváre

P: Počúvajte ma, prestaňte si zo mňa strieľať, lebo nabudúce strieľam ja do vás.

P: Volakedy boli len šikovní žiaci. Teraz sú Jano a Fero šikovní a vy, vy neviem, čo ste.

P: Radšej už buď ticho, lebo mi ublížiš ešte viac.

P: Prečo tu nemáte známky? Aha, na vás sa ešte len chystám.

P: Čo je die Hauptschule?

Š: Pomocná škola?

P: Nie, na takúto školu by som poslala vašu triedu a ani tú by ste nezvládli.

P: ...to je tak ako keby hrá futbal Dolný Lopašov a Horný Weißsich-nicht!

P: Dám ti tha-jskú masáž. Vieš, aká to je? Lahneš si a skáče po tebe ženská. Len teraz budem po tebe skákať ja a ani sa nevyzujem. A pozri, aké mám topánky!

(podpisuje ospravedlnenky) P: Dúfam, že si to nepíšete jeden druhému na záchode a ja teraz hovorím výborne.

P: ... chodia od masmediálnej k masnej a od masnej k masmediálnej, lebo sú všetkými masťami mazaní.

P: Ešte raz pôjdeš okolo ako tank a nepozdravíš, tak ti podložím nohu a budem sa tváriť, že ja som to nebola.

P: Som milá, dobrá, vtipná, zábavná a ešte vás aj naučím, ale teraz tá zlá

správa, som aj zlá.

P: Povedz to už správne, lebo vyskočím z okna.

P: Keď budete takí leniví, urobím z vás diviačiu paštétu a špikovaný srnčí chrbát.

P: Vy nemáte ten problém, že by ste nevedeli nemčinu. Váš problém je, že neviete nič.

Zvoní mobil

P: Nemôžeš si dať aspoň nejakú normálnu melódiu??

P: Erste, zweite, dritte, vierte, f... aha, dnes je piateho, čo to znamená? No to, že dnes niekto dostane päťorku.

P: Dnes už ma našťvali tí pred vami, kvôli nim som zožrala tie rožky. Teraz ste ma našťvali vy a musím zjesť ďalšie.

Das Fenster von Frau Horváthová

P: Improvizuješ?

Š: Áno.

P: Bolo to na štvorku, ale po tomto zistení je to za päť.

P: Urobiť sa nie je zvrätne sloveso

P: Čo je to ob-servatórium? No obser viem čo je, ale vatórium nie.

P: Vy si musíte uvedomiť, že som už stará a môže ma tu kedykoľvek trafiť šľak!!

P: A kde je vlastne jeho doktor? V Saigone??

Už ste si zvykli na našu pravidelnú rubriku, kde sa dozvedáte to, čím nás pani profesorka na hodinách (ne)chtiac pobaví. Sami sa čudujeme, koľko jej citátov vždy nazbierame. Prečítajte si aspoň tie, ktoré sú zverejnitelné a pre nezainteresovaných pochopiteľné.

P: Prečo sa Demovič podpisuje ako Fico??

P: Ako sa povie tuk? (Ukazuje si pri tom na brucho)

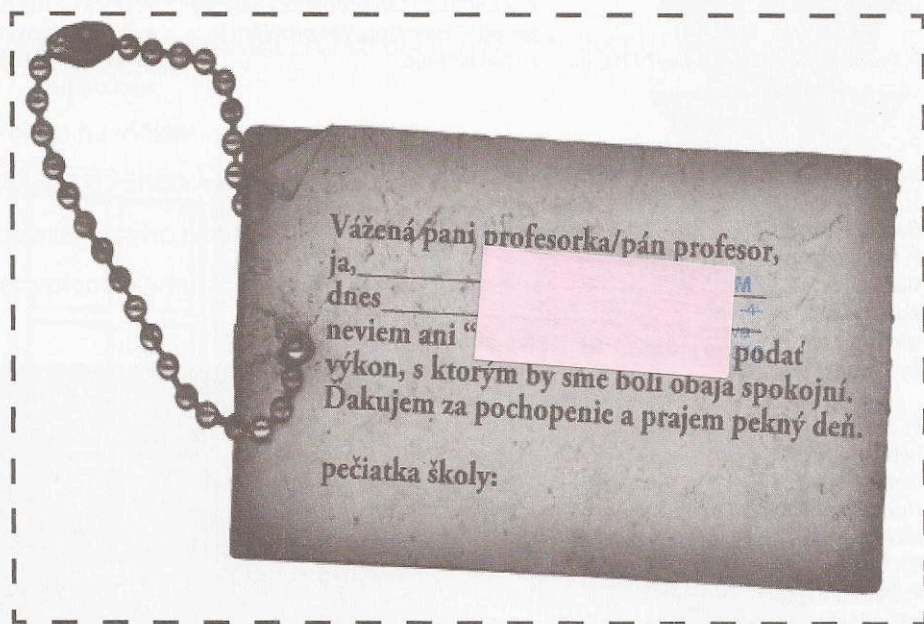
Študent: Špek?

P: Nie, už sa snažím držať diétu... Bolo to horšie.

P: Hupková stále chýba? A kde hupká?

Ulievací kupón funguje na našej škole už pár rokov. Študenti si zvykli na luxus v podobe jedného dňa v školskom polroku, kedy majú voľno a môžu sa ostatným spolužiakom smiať rovno do "ksichtu". Zatiaľ, čo sa my ostatní potíme pri tabuli a snažíme sa aspoň oklamať profesora, že učivo, ktoré nám nadiktoval nie je dobré. My ho ovládame tak trošku inak = improvizujeme. No, naspäť k téme. Tu je váš ulievací kupónik:

K
U
P
Ó
N

Staňte sa aj vy redaktormi nášho "spravodajstva", posielajte vaše príspevky na:

nowyblesk@gmail.com

alebo nás vyhľadajte na facebookovej stránke:

Nový Blesk

ďakujeme.

Administratívne údaje:

Titulka, konečník, redakčná rada,
kupón: Stanka, Suz, Paťa

Foto z obálky: Stanka

Náklad: 250 kusov

Tlač: Rotap

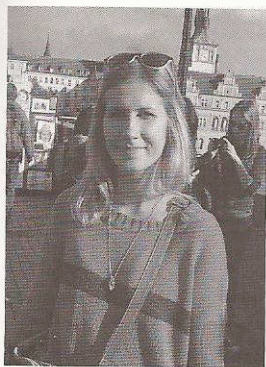
Školský rok: 2012/2013

Vydanie: prvé

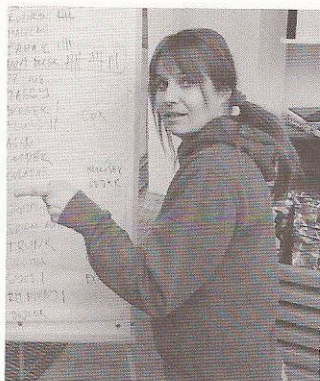
Ročník: 37. (21.)

Cena: 1€

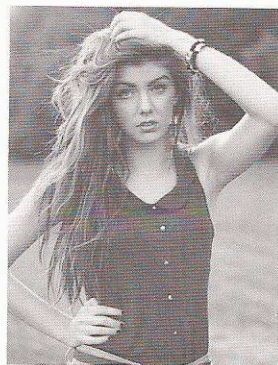
Tieto celebrity cestovali do vy- chýrených destinácií:

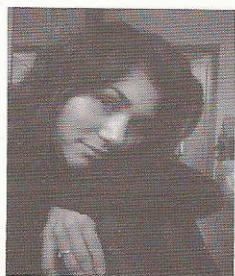
Zuzana Dechtická
Suz
šéfredaktorka,
grafička
(Predná Hora)

Mgr. Ľubomíra
Bučányová
profesorský nadhľad

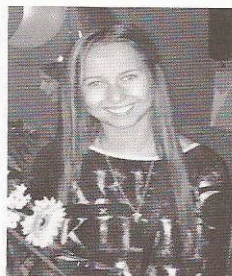
Viktória Cintulová
Viky
šéfredaktorka
(Pezinok)

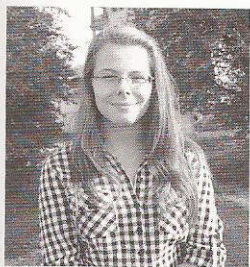
Michaela Dzurňáková
Myška
redaktorka
(Luník XI)

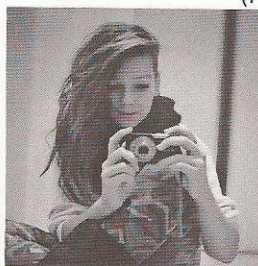
Stanislava Štibraná
Stanka
šéfgrafička
(Pereš)

Alexandra Hájková
Ali
redaktorka
(Staničný park)

Martina Borovanová
Martina
Redaktorka

Ema Gelnarová
Ejmý
Redaktorka

Lívia Gazdíková
Lívia
Redaktorka

Ľubomír Gazdík
Leso
Redaktor

Spolupracovali: Ema Krasňanská, Mário Soldán, Peter Šulko, Klára Babincová, Petra Danová, Mar-
tina Remenárová, Pavol Miklovič, Jana Jakubičková, Natália Čavajdová, MT, Patrícia Šišková. Nikola
Krajčovičová

KONEČNÍK

Vždy som si chcela napísať Konečník, no ako šéfredaktorka som si to nedovolila. Prišlo mi to nespravodlivé okupovať aj prvú, aj poslednú stranu, a tak som vždy radšej touto dôležitou úlohou poverila niekoho iného z redakcie, naposledy náš (teda už "iba" váš) úžasný a bezkonkurenčný profesorský nadhľad. No teraz, keď už nemám s gymplom nič spoločné a získala som status ex-štrudentky a ex-šéfredaktorky, si tento malý sen môžem splniť. Dlho som rozmýšľala nad tým, čo sem napísať. Predsa len som mimo školy už určitý čas, netuším, čo sa tam práve deje, neviem, ako bude vyzeráť nový Nový Blesk... Na prvý pohľad dosť náročná úloha, ktorá sa nedá splniť bez toho, aby článok nevyzeral ako obyčajný žväst. No moja nová škola zvaná matfyz ma za ten krátky čas, čo ju navštevujem, naučila tomu, že náročné úlohy neexistujú a všetko sa dá zvládnuť, aj to, o čom by ste si nikdy nemysleli, že niekedy dokážete. Tak som sa hrdinsky rozhodla napísať bodku za niečím, na čom som sa nepodieľala. Koľká trúfalosť!

Potom, ako som začala písať to šlo už samé. Zrazu ma osvietilo a vedela som, o čom bude tento Konečník. No predsa o Štúrovom pere! Popri iných povinnostiach mi úplne vyfučalo z hlavy, že som nenapísala reportáž. A pritom sme sa tak dobre umiestnili. Tento rok to síce nebolo zlato, ale striebro, no hanbiť sa rozhodne nemáme za čo. Keď si spätne listujem v starších vydaniach, môžem s čistým svedomím prehlásiť, že sa každým rokom zlepšujeme. Samozrejme, sú ľudia, ktorí si myslia, že ak vyhráte raz, vyhráte opäť. A ak ich očakávania nenaplníte, zjavne nie ste dosť dobrí. Omyl! Nikdy nezabúdajte na to, že aj výsledok je relatívny. Čo z toho, že som najlepšia na Slovensku, keď som jediná vo svojej kategórii?

Slovenské stredoškolské časopisy sú na vynikajúcej úrovni. A je ich veľa. Konkurencia, ktorá vás neustále núti zlepšovať sa, je silná. My sme stále medzi najlepšími, čo je v dnešnej dobe neskutočný úspech, pretože tvorba časopisu je čoraz náročnejšia a keď sa mu navyše podarí udržať si akú-takú nezávislosť, je to hlavná cena sama o sebe. Naše druhé - strieborné - miesto nie je len obyčajným miestom na stupienku víťazov, je aj dôkazom toho, že ak budete bojovať a nevzdáte sa, slobodu vám nik nevezme. Minimálne tú, ktorú máte sami v sebe. :-)

Majte sa pekne a čítajte (a hlavne tvorte!) Nový Blesk, to najlepšie, čo môže ŠGJH ponúknuť.

Paťa

